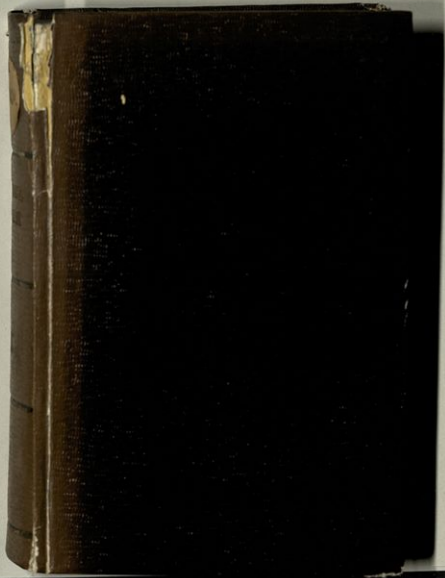

26134. II. C. 9

Germovnik

Jez poznám svoje ovce. Jan. 14, 14.

M o j

ANGEL VARH

ali

ZVESTI VODNIK

v

nebeško domačijo

Za možki spol.

Spisal

Anton Lézar,

katehet c. k. više realke v Ljubljani

V LJUBLJANI.

Založil Edmund Terpin.

1865.

K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
76
LAIBACH

Z dovoljenjem
prečastitega ljubljanskega škofijstva,
10. nov. 1864, št. 1564.

0-30051718

I.
Molitevni del.

JUTRANJA MOLITEV.

Nekoliko opominov.

1. Tvoja prva misel, ko se zbudiš, vselej bodi obrnjena v Bogá; toraj se zaznamvaj s svetim križem: v imenu Boga † Očeta, in † Sina, in † svetega Duha. Amen; in potem s pobožnim srcem izreci lepi pozdrav: Hvaljen bodi Jezus Kristus — vekomaj. Amen.

2. Nikdar predolgo v postelji ne ostajaj. Veliko mirniše boš umerl na postelji, s ktere si vstajal premagovaje in zatajevaje se. Kedar se ti težavno zdí vstati, spomni se ubozih duš v vicah in njim v prid daruj svoje zatajevanje, ali pa si misli: Bog me s postlje kliče.

3. Hitro in sramožljivo se obleci, potem se pokropi z blagoslovljeno vodó, poklekni in opravi jutranjo molitev.

4. Jutranje molitve nikdar ne opu-

ščaj. Kedar ne utegneš veliko moliti, saj nekoliko moli; zakaj

Pervič: Kam hočeš perve misli vsacega dneva obračati, ako ne v njega, ki ti jih je dal, — v ljubega Bogá?

Drugič: Dobra jutranja molitev ni nikoli brez dobrega sadú, brez božjega blagoslova za ves dan. Bog in njegovi svetniki, ki si jih zjutraj na pomoč poklical, nikdar te ne bodo brez pomoči pustili. — Brez molitve dan začet je vselej brez blagoslova pričet; kajti Božji blagoslov dohaja le njim, ki ga prosijo.

Tretjič: Vsaki dan se ti je vojskovati zoper tvoje dušne sovražnike. Vsako jutro toraj v roke vzemi močno orožje, — in to je jutranja molitev, ki ti sprosi varstvo Božje, in njegove presvete Matere za ves dan.

Četertič: Pomisli, da ti je vsak nov dan velika milost Božja. Bog ti z njim dá novo priložnost, da rasteš v čednosti in zasluženji za večnost. Pogostoma se toraj spominjaj Gospodovih besedí: „Delaj, dokler je dan; zakaj noč pride, ko ne bo mogel nikdo več delati.“

MOLITEV.

Moj Bog in moj Gospod, ki si vse sebi na čast in poveličanje vstvaril, in zlasti človeka zato na svet postavil, da te vse dni svojega življenja hvali in poveličuje, glej, precej zjutraj klečim pred Tvojim Veličastvom; ponižno te molim in svojo molitev sklepam z molitvijo, s katero so te poveličevali Jezus, Marija in vsi Tvoji ljubi svetniki.

O Bog, Tvoje očetovsko okó je po noči ljubeznjivo čulo nad menoj, in Tvoja očetovska roka me milostljivo varovala vsake nevarnosti in vsake nesreče.

Koliko ubozih bolnikov ni moglo spati to noč, kako dolge in grenke so jim bile ure; jez pa sem sladko in mirno spal, ter sem si vse ude zopet okrepčal.

O nebeški Oče! ponižno spo-

znam Tvojo neskončno milost do mene in priserčno te zahvalim za Tvojo preveliko dobroto.

Dobrotljivi Bog, dodelil si mi zopet milost, nov dan doživeti. Za en dan sem sicer grobu bliže, toda tudi svojemu zveličanju, ktero bom pa le dosegel, ako dan obernem Tebi na čast, sebi in svojemu bližnjemu pa v dušni prid.

Moj Bog in moje vse! Tvojega kraljestva in Tvoje pravice, prave čednosti in pobožnosti iskati, bodi vsak dan moja prva in najpoglavitniša skerb. Nikdar te nočem zábiti, nikdar zveličanja svoje neumerljive duše v nemar puščati, nikdar svojega sercá vezati na posvetne rečí, ki tako naglo minejo, ter so le zgol goljufija. V tem namenu Tebi, trojedini Bog, danes vse svoje djanje in nehanje darujem. Nič se

toraj danes ne zgôdi, kakor kar Ti hočeš in ker Ti hočeš. Vse moje misli in želje, besede in dela naj bodo obernjene v Tvojo čast in Tvojo sveto voljo.

Tudi danes hočem po zgledu dobrega in zvestega evangelijskega hlapca vse darí in talente, ki si mi jih dal, le v Tvoje poveljevanje in na prid svojemu bližnjemu obračati; ako bodo dela in trudi mojega stanu danes težavni in bridki, nikakor ne bom malo-serčen in nepoterpežljiv, mar več hočem v otročjem zaupanji k Tebi, nebeški Oče, ozreti se, ter prav iz serca reči: Oče, Tvoja volja je, da to storim, toraj naj se zgodí iz ljubezni do Tebe, dasi je tudi težko.

Ako Ti, vsegamogočni vladar človeške osode, v svoji neskončni modrosti za dobro spoznaš, da me danes ta dan obiščeš

s kako nesrečo ali s kakim terpljenjem, tudi tedaj se zgôdi Tvoja sveta volja. Le milost poterpežljivosti in udanosti te prosim, da poskušino dobro prestopim in zaupanja ne zgubim, temuč da me terpljenje po Tvojem modrem namenu zboljša, s Teboj zedini, ter me vrednega storí večnega veselja.

Moj Bog in Gospod! terdno sklenem, ves dan skerbno paziti, da ne bom nič mislil, želel, govoril, storil, opustil ali dopustil, kar bi Tebe žalilo. Vseh grešnih priložnost se hočem kolikor moč varovati in ogibati, vsem skušnjavam pa s Tvojo milostjo zoperstavljeni se.

Po tem takem naj se Tvoja sv. volja zgodi v vseh mojih delih in opravilih, v terpljenji in vojskovanji, v molitvi in premišljevanji, v pokoji in razveselje-

vanji, v jedi in pijači. Vse bodi Tebi na večo čast, popolnoma po Tvoji sveti volji v zedinjenji z neskončnim zasluženjem mojega ljubega Zveličarja, njegove blažene Matere Marije in vseh Tvojih ljubih svetnikov. Amen.

MOLITEV

do Matere Božje.

O Mati milosti in usmiljenja, ki toliko premoreš pri svojem božjem Sinu, sprôsi mi za današnji dan vseh milost, ktere so mi v zveličanju potrebne. Tvoji materni ljubezni z otročjim zaupanjem priporočam svojo dušo, svoje teló in vsa svoja opravila; saj si ti moja varhinja, moja srednica in priprošnica. — Bodi mi tolažnica v vseh bridkostih, pomočnica v vsaki sili, in podpor-

nica v vsaki skušnjavi. — Pomagaj mi, da rastem v vsem dobrem, v vseh čednostih, zlasti pa mi sprôsi tisto čistost na duši in telesu, ktera je tebe vredno storila, da si Mati mojega Zveličarja. — Danes in vselej bodi ti moja varhinja v vseh nevarnostih tega življenja do zadnjega mojega izdihljeja.

In ako mi še danes strašna smertna ura odbije, o pokaži, da si moja Mati, stoj mi na strani, da se v milosti božji ločim s tega sveta, stoj pri sedeži svojega Sina, mojega sodnika, da milostljivo sodbo izreče nad menoj in me vzame k sebi, v sveta nebesa, kjer ga bom s teboj hvalil, ljubil in povelečeval vekomaj. Amen.

POSEBNA MOLITEV,

ki jo sv. oče papeš Pii IX. zlasti priporočajo do prečastite Device Marije za ohranjenje čistosti.

O moja Gospá! O Mati moja! Tebi se vsega darujem, in da se ti vdanega skažem, ti danes darujem svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje serce, sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobrotljiva Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastino in svoje posestvo.

O p o m i n. Kdor to molitev zjutraj in zvečer po angelovem češčenji pobožno in s skesanim srcem moli, ima 100 dní odpusteka.

(Pii IX. 5. avg. 1851.)

MOLITEV

do angela varha.

Ljubi moj angel varh, moj zvesti prijatelj in vodnik, kte-

remu me je izročila božja dobrotljivost in previdnost, prosim te, bodi pri meni na vseh potih, in vôdi vse moje stopinje, da hodim po stezi božjih zapoved, da sovražim greh, da čednost ljubim.

Tvojemu močnemu varstvu dušo in teló izročim.

Varuj moje očí vseh poželjivih pogledov in radovednosti, da nikoli ne pogledajo nevarnih stvari, temuč da so vselej v Gospoda in njegove zapovedi obernjene.

Varuj mojih ušes, da ne poslušajo pohujšljivega govorjenja, opravljanja ali obrekovanja, temuč le božjo besedo in glas moje vesti.

Varuj mojih ust, vsega opravljanja, razžaljivega in nespodobnega govorjenja, da se odpirajo le na čast božjo in spodbudo mojega bližnjega.

Varuj mojih rok, da se vsake krivice zderže in vselej čiste k Bogu povzdignejo, tako da bom zamogel s prerokom reči: Povzdigovanje mojih rok bodi Tebi, o Gospod, jutranja in večerna daritev.

Varuj mojih nog, da ne zaidejo na nevarna pota in da ne postopajo, temuč da goreče hodijo po potu čednosti in spolnovanji vseh dolžnost.

Varuj poslednjič tudi moje serce jeze, lakomnosti in skoposti, prevzetnosti in nečistosti, vsadi mi pa sveto čistost in potrpeljivost, pravo ponižnost in ljubezen do bližnjega.

Ljubi moj angel varh! nikdar ne zapusti mene svojega varvanca, tudi takrat ne, ko bi se semtertje ustavljal tvoji vodbi. Iz nova ti danes obetam naglo in voljno pokorščino. Serčno se

hočem na tvoji strani vojskovati,
ako me k vojski navdihuješ, pa
tudi brez premisleka bežati, ako
mi velelaš bežati. Tako me to-
raj s svojo roko vedno vôdi po
poti v nebeško mojo pravo do-
mačijo.

Angelček božji, varh si moj,
Po višji dobroti sem varvanec
tvoj;
Razsvetluj in varuj le,
Vôdi in vladaj me! Amen.

Opomin. Tej molitvici so sv. oče
Pii VII. 15. maja 1821 za vselej dodelili
100 dní odpusteka.

MOLITEV

do svojega sv. priprošnika.

Varuj me tudi ti, moj pri-
prošnik, sveti I, in prosi
zame, da vedno zvesto služim
svojemu Bogu, kakor si mu ti

služil, da ga bom v sv. nebesih
s teboj vekomaj hvalil in častil.
Amen.

MOLITEV

pred podukom.

Predg.: Pridi, sv. Duh! na-
polni serca svojih vernih, in v
njih užgi ogenj svoje ljubezni!

Odg.: Ki si po različnosti
vseh jezikov narode zbral v edi-
nost sv. vere.

Predg.: Pošlji svojega Duhá,
in z nova bodo prestvarjeni;

Odg.: In dal boš zemlji novo
podobo!

M o l i m o !

O Bog, ki si serca vernih
učil z razsvetljenjem svetega Du-
há, daj nam, da pravo umemo
ravno v tem duhu in da se vese-

limo njegove tolažbe! Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Odg. Amen.

Oče naš .. Češčena si Marija.

MOLITEV

p o p o d u k u.

M o l i m o !

Dobrotljivi Bog! Zahvalujemo se ti za nauke, v podučevanju prejete; dodeli, prosimo te, da jih vedno zvesto hranimo v sercu, da na tanko spolnujemo svoje dolžnosti in da bomo vredni Tvoje neskončne ljubezni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Odg. Amen.

Oče naš .. Češčena si Marija.

Dobri nameni,

ki jih pobožni kristijan v svojem sercu
budi pri raznih priložnostih vsacega
dneva.

1. Ko se zbudiš, misel tvoja bodi:

„O Gospod! le po ljubezni
do Tebe hrepenim! Le v Tebi in
za Tebe hočem živeti!“

2. Kedar se oblačiš, misli si:

„Gospod! obleci mojo dušo s
svetimi čednostmi!“

3. Kedar se slačiš, misli si:

„O Gospod! očisti mojo dušo
vsacega greha, in daj mi novo
serce, da te čedalje bolj ljubim!“

4. Predno zapustiš izbo, pokle-
kni pred razpelo in
môli:

„To je morebiti v mojem
življenji zadnji izhod, ktere-
ga mi dobrotljivost božja podarí, da
izbrišem svoje grehe in si za-
služim večni raj.“

„Gospod! današnji dan hočem
le Tebi na čast živeti; al sam
iz sebe nič ne premorem, v Tebi
in s Teboj pa vse. Ljubi moj Zve-
ličar! daj, da te nikdar več ne
razžalim z nobenim grehom.“

5. Od doma ali iz hiše gredé:

„Ljubi moj angel varh! va-
ruj mojih očí in mene vsega, da
vedno zvest ostanem Gospodu.“

6. Predno začneš učiti se:

„Ljubi moj Jezus! pomagaj
mi, da se učim le Tebi na čast.“

7. V cerkev gredé:

„V hišo božjo grem, ondi ima

vse biti čisto in sveto; zunaj toraj ostanite vse posvetne misli, poberte se od mene, vé pregrešne.“

8. Pred jedjo:

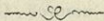
„Oče usmiljenja! ravnokar hočeš hrániti moje teló; ohrani pa tudi mojo dušo v svoji milosti!“

9. Spat gredé:

„Tù bo to noč počivalo moje teló; kdaj pač pride srečni trenutek, da moj duh počiva v Gospodu?“

10. Ako se kedaj kakor si bodi pregrešiš, koj izdihni:

„Gospod! grešil sem zoper Tebe; — Ti pa mi milostljivo odpusti, o Gospod!“

VEČERNA MOLITEV.

Nekoliko opominov o njej.

1. Kdor si hoče preskerbeti srečno zadnjo uro, večerne molitve ne bo nikdar opustil.

2. Spanje je podoba smerti, postelja groba, noč pa večnosti. Konec vsacega dneva se toraj konca svojega življenja spominjaj.

3. Vsaka noč je lahko zadnja. Smert kaj rada pride kakor tat, ob uri, ko se je človek še ne nadja ne; in tudi najmočnejši se ji ne more ustaviti.

4. Če smert le za eno noč pride prezgodaj, in te zasači v stanu smertnega greha, vekomaj si pogubljen.

5. Spravi se toraj z Bogom, predno zaspiš, zdaj je namreč Gospod še tvoj srednik, in ne še sodnik. Sto in sto grešnikov, ki so se zvečer zdravi vlegli spat, se je zjutraj zbudilo v pekl! Če ti

vest kak smerten greh očita, predno zapiš, popolnoma se ga skesaj s terdnim sklepom, tudi spovedati se ga, kakor hitro boš le mogel, ter poboljšati se.

6. Ne opuščaj izpraševanja vesti; ta vaja serce grehov čisti ter je vedno bolj spretno dela za milosti in čednosti; verh tega je ona tudi dobra priprava za prejemo svetih zakramentov in za srečno smert. „Ako se sodimo sami, ne bomo sojeni.“ I. Kor. 11. 31.

MOLITEV.

Pred Tvojim obličjem, o Bog, zdaj tu klečim ter želim, zadnje trenutke današnjega dne posvetiti Tebi na čast!

Čast in hvala ti bodi za vse dobre, ki sem jih danes prejel iz Tvojih rok! — Varno in zadovoljno si mi dal živeti, zdravje in življenje si mi ohranil, zjedjo in pijačo me dobrotljivo preskerbel, ter me rešil vsake nesreče in vsega zlega. Vsako delo, ki je prišlo iz mojih rok, vsaka zmaga, ktero sem do-

bil nad svojimi dušnimi sovražniki, vsaka nadloga, ki sem jo preterpel iz ljubezni do Tebe, vsaka molitev, ki sem jo z veseljem opravil, vsaka misel, ki sem jo imel v nebesih pri Tebi, in da ob kratkem vse povém, vse dobro, kar sem storil, vse zasluženje, ki sem si je nabral, le Tvoja milost je, Tvoj dar, — Tebi bodi toraj večna čast in hvala!

Kaj pa ti morem jez dati za té in vse neštevilne dobrote, ki si mi jih skazal ves čas mojega življenja? S čem ti jih hočem poverniti? — Jez ubogi grešnik moram le čuditi se Tvoji neskončni ljubezni, ki dobrote skazuje ondi, kjer bi imela kaznovati, in blagoslov deli meni, nad katerim bi se imela maščevati zavolj številnih pregreh. O Bog ljubezni in dobrote, v znamnje moje serčne hvaležnosti ti nimam in

ne vem družega dati, kakor kar sem kedaj dobrega storil na Tvojo čast; tega je, se ve da, silno malo, toda ne glej té pičlosti, ampak ozri se na neskončno zasluženje Tvojega ljubega Sina, mojega Zveličarja, ktero je tudi meni pridobil. — Sveta Marija, Mati božja, preljubi angeli in svetniki božji, tudi vi nekoliko svojega zasluženja mojemu priložite, da bo vredna zahvalna daritev mojemu dobrotljivemu Bogu. Amen.

Vsegavedni Bog! Po izgledu kraljevega preroka hočem konec današnjega dneva obrajt imeti s svojim srcem in svojega duha očistiti vseh grešnih madežev. — Dodeli mi, sveti Duh, svojo milost, da pregrehe spoznam ter se jih s serca skesam.

Zdaj se spominjaj vseh ur današnjega dné in premišluj, kaj da si hudega

storil, ali iz lenobe dobrega opustil ali slabo opravil; zlasti se izprašuj:

1. Kako si se vedel, ko si vstal? — pri sv. masi? — pri delu? — pri jedi? — do svojega bližnjega? — v tovaršii? —

2. ali si grešil z mislimi: nespodobnimi, prevzetnimi, jeznimi, nevoščljivimi, sumljivimi?

3. ali si grešil z besedami: nečistimi, častiželjnimi, opravljivimi, obrekovavnimi, žaljivimi, lažnjivimi, prepirljivimi, kletvinimi? itd.

4. ali si grešil v djanji: z lenobo, nepoterpežljivostjo, zanemarjenjem svojih stanskih dolžnost, nespodobnimi pogledi in deli, nepokoršino do staršev ali družih prednikov, sovraštvom, krivico, nezmernostjo v jedi in pijači? itd.

5. ali si grešil z opuščanjem dobrih del: da nisi po dolžnosti molil, dobrega namena ne obudil? itd.

6. ali si se vdeležil tujih grehov: da si komu dal slab izgled ali pohujšanje, da si koga v kak greh napeljeval, zapeljeval, ali da ga nisi od greha odvernili, ko bi ga bil lahko? itd.

7. s posebno skerbjo se tudi izprašuj, kako da si spolnoval sklepe, ki si jih zjutraj storil, in od kod da zlasti izvira tvoje današnje pregrešenje?

Vedi, da ti je natančno in skerbno izpraševanje vestí silno potrebno za popboljšanje in toraj tudi v zveličanje.

Usmiljeni Bog! pri nocojšnjem preiskovanji moje vestí, pokazalo se mi je zopet veliko grehov. Zopet sem prelomil svoje sklepe in obljube, Tebi storjene, razžalil sem te, — grešil sem! Drugi Tvoji otroci bili so polni svete gorečnosti in ljubezni do Tebe, ter so današnji dan obernili Tebi na čast in veselje, jez pa sem bil mlačen, in sem te še celó žalil. —

O moj Bog! Doklej te bom še jezil in silil, da me kaznuješ? O usmiljeni Oče, ne hôdi v sodbo z menoj, ne ravnaj po svoji ostri pravici, ne povračuj mi po mojih delih! Glej, saj se zdaj kesám, da sem te žalil, serčno so mi žal vsi moji grehi. O, ko bi mogel

vsak greh studiti z onim svetim sovraštvom, s katerim so ga sovražili tvoji ljubi svetniki, zlasti Jezus in Marija! O, ko bi mogel s solzami pravega kesanja zbrisati vse, s čemur sem te kedaj razžalil! Ker pa te velike milosti nisem vreden, glej, s ponižnim srcem se obrnem do Tvojega neskončnega usmiljenja z milo prošnjo: O, najljubeznjivši Oče, imej usmiljenje s svojim slabotnim otrokom, prizanesi mi še zdaj, in daj mi časa in milosti, da se vendar enkrat popolnoma odtergam od greha in da le Tebi živim. Te največe milosti te prosim po Jezusu Kristusu Tvojem edinorojenem Sinu in sredniku našem. Amen.

Priporočevanje v božje varstvo.

Dobrotljivi Oče, ki nikdar ne dremlješ, nikdar ne spiš, temuč vedno svojih varuješ, bodi tudi to noč moj varh. Varuj me vsega nadlegovanja hudega sovražnika, vseh nespodobnih misel in sanj, bolezni, ognja in vsake nesreče. Daj, da bodo Tvoji sveti angeli čuli pri meni, da se mi kaj žalega ne prigodi.

Dobrotljivi Oče nebeški, daj, da si v Tvojem miru sladko počijem, da se zdrav in pokrepčan o pravem času jutre zbudim in novega dné doživim Tebi na čast. Ako je pa, o Gospod življenja in smerti, v Tvoji neskončno modri previdnosti sklenjeno, da ne doživim jutranjega dné, usmili se me in skaži mi milost, da se popolnoma skesam vseh svojih grehov in tako uidem večnemu

pogubljenju. Skesanega naj me smert najde, pride naj kedar si bodi, da mi odpre vrata v večno zveličanje.

Toda ne le sebi prosim Tvojega varstva in blagoslova, ampak tudi svojim starišem, bratom in sestram, žlahti in prijatlom, dobrotnikom in predstojnikom, sovražnikom in razžalnikom. O, varuj vse vsake nesreče, dušne in telesne, tudi njim daj sladko in mirno spati, jutre pa veselim se zbuditi, da te še dalje poveličujejo na tem svetu.

Ravno tako te prosim, o Bog vse prave tolažbe, za vse, katerim to noč nisi odločil miru in pokoja; prosim te za-nje, kateri v bolečinah izdihujejo, v smertnih težavah ječe, zlasti pa za-nje, katerim se bo nocojšnjo noč duša ločila telesa. Usmili se, ljubeznjivi Bog, teh svojih otrok mojih

sobratov, potolaži vse žalostne, pokrepčaj vse slabotne, bodi na strani vsem omagajočim, in milostljiv vsem umirajočim. V Tvoje roké vse priporočam, bodi meni in njim vsem pravi Jezus, t. j. Zveličar.

Poslednjič te prosim, o Bog vsega usmiljenja, tudi za uboge duše v vicah, usmili se tudi njih, glej, kako po Tebi hrepené, ugasi jim serčne želje po svetih nebesih. Reši jih vsega terpljenja in dodeli jim večni mir in pokoj. Tega te prosim po neskončnem zasluženji Tvojega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

MOLITEV

do Matere Božje.

Prečastita devica Marija, preljubeznjiva mati vseh vernikov!

Serčna zahvala ti bodi za varstvo, s katerim si dosedaj čula nad menoj; prosim te, tudi nocojšnjo noč naj čujejo tvoje matrne oči nad menoj, da se mi nič hudega ne pripetí in da v miru počivam. Zlasti te prosim, varuj mi teló in dušo vsega omadeževanja, da bom tvojemu ljubemu Sinu vedno prijeten. Varuj me nagle, neprevide ne smerti, stoj mi na strani o moji zadnji uri, da v tvojem maternem naročji srečno izdihnem svojo dušo v roke nebeškemu Očetu. Amen.

Do angela varha.

O, nebeški varh, bodi tudi nocojšnjo noč moji duši zvesti čuvaj, kakoršen si mi bil od prvega izdihljeja mojega življenja do sedanjega trenutka. Varuj me v mojem počitku vsacega zale-

zovanja hudobnega sovražnika, in daj, da se bom z veselim in čistim srcem jutre zbudil in ne-omadežane roke k tebi povzdignil. Ako pa ne bom mogel spati, ali pa, če se bom katerikrat iz spanja zbudil, navdihni mi, priserčno te prosim, dobre in svete misli, da bo tudi ta noč na čast Božjo, meni pa v zveličanje. Amen.

Nektere misli, kedar ne moreš po noči spati.

1. Kako nadležna mi je nočna tema! — kako strašna mora še le biti večna tema!

2. Kako mučno je, več noči zapored brez spanja ležati, — če tudi na mehki postelji! — Kaj še le čutijo pogubljeni, ki brez vsega upanja morajo biti v večnem ognju!

3. Spati ne morem, in to me že tako jako terpinči, čeravno sem zdrav in mi skerbí ne jemljejo spanja. — Kako mora še le pri sercu biti vam, ubogi bol-

niki v bolečinah! in vam nesrečni v križih in težavah!

4. Zakaj beži spanje spred mojih oči? Ali sem bil morebiti nezmeren v jedi in pijači? Ali sem morda premalo delal? Ali se mi kaka bolezen zbira? Če mi kaka bolezen pretí, odverni jo, o Gospod, od mene, ali pa mi dodeli milost, da mi bode v zveličanje.

5. Kakor zdaj v postelji, tako bo enkrat, in morebiti kmali v grobu ležalo moje teló. Potem bo strohnelo v prah, iz kterega je stvarjeno; duh moj pa se poverne k svojemu stvarniku. Ako moji udje zvesto služijo Bogu, kako častitljivi bodo sodnji dan iz groba vstali v večno življenje; — ako je pa moje telo služilo satanu, o kako gnjusobno se bo iz groba vzdignilo v večno terpljenje!!

Daritev svete maše.

MAŠA OD PRESVETE TROJICE.

(Kakor jo mašnik bere.)

M. in *Str.* V imenu † Očeta,
in † Sina in svetega † Duhá. Amen.

M. Stopil bom pred oltar Božji.

Str. Pred Boga, ki razvese-
ljuje mojo mladost.

Psalm 42.

M. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; krivičnega in zapeljivega človeka reši me.

Str. Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel in zakaj hodim žalosten, ko me sovražnik stiska?

M. Pošlji svojo luč in svojo resnico; da me peljete in pripeljete na Tvojo sveto goro, in v Tvoje šotorje.

Str. In stopil bom pred Božji oltar, pred Bogá, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, o Bog, moj Bog! zakaj si žalostna duša moja, in zakaj me motiš?

Str. Zaupaj v Bogá; zakaj še ga bom hvalil; On je pomoč mojega obličja in moj Bog.

M. Čast bodi Očetu, Sinu in svetemu Duhu;

Str. Kakor je bilo od začetka do zdaj in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

M. Stopil bom pred oltar Božji.

Str. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Pomoč naša v imenu Gospodovem.

Str. Ki je stvaril nebó in zemljo.

M. Spovém se Bogu vsega-mogočnemu, sveti Marii, vselej Devici, svetemu Mihaelu, vélikemu angelu, svetemu Janezu kerstniku, svetima aposteljnomu Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, bratje, da sem veliko grešil z mislijo, besedo in djanjem. — Kriv sem! kriv sem! jako sem kriv! — Toraj prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetega Mihaela, velicega angela, svetega Janeza kerstnika, sveta aposteljna

Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Str. Naj se te usmili vsega-mogočni Bog in odpustivši ti grehe, naj te pelje v večno življenje.

M. Amen.

Str. Spovem se Bogu vsega-mogočnemu, sveti Marii, vselej Devici, svetemu Mihaelu, vélicemu angelu, svetemu Janezu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi oče, da sem mnogo grešil z mislijo, besedo in djanjem. — Kriv sem! kriv sem! silno sem kriv! Toraj prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetega Mihaela, velicega angela, svetega Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, moli za me pri Gospodu našem Bogu.

M. Naj se vas usmili vsegamogočni Bog in odpustivši vam grehe naj vas pelje v večno življenje.

Str. Amen.

M. Prizanesenje, odvezo in odpuščenje vaših grehov naj vam dodeli vsegamogočni usmiljeni Bog.

Str. Amen.

M. Bog! Ti se boš obernil v nas in nas oživil!

Str. In veselilo se bo Tvoje ljudstvo v Tebi!

M. Gospod, skaži nam svojo milost!

Str. In dodeli nam svoje usmiljenje.

M. Gospod, usliši mojo molitev!

Str. In k Tebi naj pride moje vpitje!

M. Gospod z vami!

Str. In s tvojim duhom!

M o l i m o.

Odvzemi nam, prosimo, Go-

spod! naše grehe, da bomo vredni, s čisto dušo stopiti v presvetišče: po Kristusu, Gospodu našem.

Prosimo te, Gospod! po zasluženji svojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in po zasluženji vseh svetnikov, odpusti mi milostivo vse moje grehe. Amen.

Vhod.

Slavljena bodi sveta Trojica in nerazdeljivo edinje; hvalimo jo, ker je storila usmiljenje z nami.

Ps. 8. Gospod, naš Gospod, kako čudapolno je tvoje ime po vsem svetu.

Čast bodi Očetu, in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bila od začetka do zdaj in vselej in od vekomaj. Amen.

Slavljena bodi sveta Trojica in nerazdeljivo edinje; hvalimo jo, ker je storila usmiljenje z nami.

M. Gospod usmili se (Kirie eleison).

Str. Gospod usmili se (Kirie eleison).

M. Gospod usmili se (Kirie eleison).

Str. Kriste usmili se (Kriste eleison).

M. Kriste usmili se (Kriste eleison).

Str. Kriste usmili se (Kriste eleison).

M. Gospod usmili se (Kirie eleison).

Str. Gospod usmili se (Kirie eleison).

M. Gospod usmili se (Kirie eleison).

Slava (Gloria).

Slava po višavah Bogú, in na zemlji mir ljudém, kateri so svete volje. Hvalimo te, čestimo te, molimo te, povišujemo te,

hvaležni smo ti zavoljo Tvoje velike časti, Gospod Bog, kralj nebeški, Bog, vsegamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin, Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov, kateri odjemlješ grehe svetá, usmili se nas; kateri odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo prošnjo; kateri sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam Najviši, Jezus Kristus! s svetim Duhom vred v slavi Bogá Očeta. Amen.

M. Gospod z vami!

Str. In s tvojim duhom!

M o l i m o.

(Zbirna molitev.)

Vsegamogočni večni Bog, ki si dal svojim služabnikom v pravi veri slavo večne Trojice spoznati in v moči nebeškega Veličanstva

moliti edinost: prosimo, da bomo po ravno tej sveti veri vselej obvarovani vse nesreče. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s Teboj živi in vlada v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

List.

Berilo iz lista sv. aposteljna Pavla do Rimljanov. 11, 33—36.

„O globočina bogastva, modrosti in znanja Božjega! Kako nerazumljive so njegove sodbe in neizvedljiva njegova pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povernilo? Zakaj iz njega in po njem, in v njem je vse, njemu bodi slava, vekomaj. Amen.“

Str. Bogu hvala.

Gredna.

Ÿ. Slavljén bodi, Gospod, ki pregleduješ brezna in sediš nad Kerubimi.

O. Slavljén bodi, Gospod, na terdnjavi nebeški in hvaljen vekomaj. Aleluja, aleluja.

Ÿ. Slavljén bodi, Gospod, Bog naših očetov, in hvaljen vekomaj. Aleluja.

Pred evangelijem

(sredi oltarja).

Čisti mi serce in usta, vsega-mogočni Bog! kateri si usta preroku Izaiju očistil z živim oglom; tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da tvoj sveti evangelij vredno oznanujem: Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O. Blagoslovi me Gospod!

Ÿ. Gospod bodi v mojem ser-

cu in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanujem njegov evangeli. Amen.

Evangeli.

M. Gospod z vami!

Str. In s tvojim duhom!

M. Besede svetega evangelija po sv. Matevžu (28, 18—20).

Str. Slava Tebi, Gospod.

V tistem času je rekel Jezus svojim učencem:

„Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Toraj idite in učite vse narode in kerščujte jih v imenu Očeta, in Sina in svetega Duhá. Učite jih spolnovati vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte! jez sem z vami vse dni do konca svetá.“

Str. Hvala Tebi Kriste!

M. Po evangeljskih besedah naj bodo zbrisani naši grehi.

Vera.

Verujem v enega samega Bogá, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. — In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sinú Božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Bogá, luč od luči, pravi Bog od pravega Bogá, kateri je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom vred enega bistva, po katerem je vse vstvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel. In po svetem Duhu meso na se vzel iz Marije Device, ter se včlovečil: Tudi križan je bil za nas pod Poncijem Pilatom, ter pel in bil položen v grob. Tretji dan pa je vstal od mertvih po pisemskih besedah. Sedí na desnici Očetovi in bo

spet prišel s slavo sodit žive in
mrtve; in njegovega kraljestva
ne bode konec. — Verujem v
svetega Duhá, Gospoda in oživ-
ljavca, kateri izhaja iz Očeta in
Sina, kterega z Očetom in Sinom
vred in enako molimo in častimo;
kteri je govoril po prerokih. —
Verujem eno, sveto, katoliško in
apostoljsko cerkev. — Verujem
en kerst v odpuščenje grehov. —
Verujem vstajenje mrtvih in pri-
hodnje življenje. Amen.

M. Gospod z vami!

Str. In s tvojim duhom.

I.

Darovanje.

Molimo. Slavljén bodi Bog
Oče in edinorojeni Božji Sin s
svetim Duhom, ker je Bog z nami
ravnal po svoji milosti.

Mašnik kruh darovaje moli:

Vzemi sveti Oče, vsegamo-
gočni Bog! ta prečisti dar, kte-
rega jez, Tvoj nevredni služabnik
darujem Tebi, svojemu živemu in
pravemu Bogu za brezštevne
grehe, zamere in zanikarnosti, in
za vse prične, pa tudi za vse
verne kristijane, žive in mertve.
Daj, da bo meni in njim v zve-
ličanje in večno življenje. Amen.

Mašnik vodo blagoslavlja, rekoč:

Bog! kateri si človeka v bla-
gem stanu čudno vstvaril, in ga,
ko je bil grešil, še bolj čudno
prenovil; daj nam po skrivnosti
té vode in tega vina združenim
biti z Božjo naturo tistega, ki se
je ponižal deležen biti naše člo-
veške: Jezus Kristus, tvoj Sin, naš
Gospod, kateri s Teboj živi in vlada
v edinosti svetega Duhá Bog od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik vino darovaje moli:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja ter prosimo Tvojo milost, da gre pred obličje Tvojega Božjega veličastva v prijeten dar za zveličanje naše in vsega svetá. Amen.

V duhu ponižno in s poter-tim srcem stojimo pred Teboj; vzemi naš dar, o Gospod, in godí naj se pred Tvojim obličjem danes tako naša daritev, da ti bo prijetna, Gospod Bog!

Pridi posvečevavec, vsegamogočni Bog! in posveti ta dar, pripravljeni Tvojemu svetemu imenu.

Mašnik roke umivaje si, moli:

Med nedolžnimi umivam svoje roké in obdajam Tvoj oltar, Gospod! da poslušam hvalni glas, in oznanujem vsa Tvoja čuda. — O Gospod! lepoto Tvoje hiše ljubim in kraj, kjer prebiva Tvoje

veličastvo. — Ne pogubi s hudobnimi, o Bog! moje duše in s kervíželjnimi mojega življenja; v njih rokah je krivica, njih desnica je polna daril. — Jez pa sem hodil v svoji nedolžnosti, reši me in usmili se me. — Na ravnem stoji moja noga; v zbiralih, Gospod, te bom hvalil. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sredi oltarja.

Vzemi, sveta Trojica! to daritev, katero ti darujem v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega Jezusa Kristusa, in v čast svete Marije, vselej Device, svetega Janeza kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih in vseh svetnikov. Naj bo njim na čast, nam pa v zveliča-

nje, in naj prosijo v nebesih za nas, ki na zemlji obhajamo njih spomin. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M. Molite, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna Bogu, vsegamogočnemu Očetu.

Str. Naj vzame Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojemu imenu, tudi v prid nam in vsi svoji sveti cerkvi.

M. Amen.

Tiha (odbirna) molitev.

Prosimo Gospod, naš Bog, posveti nam, ki kličemo v Tvoje sveto ime, dar te daritve: in stori, da bomo po nji tudi mí Tebi večni dar. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, ki s Teboj živi in vlada v edinosti svetega Duhá Bog.

Predglasje.

M. Od vekomaj do vekomaj.

Str. Amen.

M. Gospod z vami!

Str. In s tvojim duhom.

M. Serca na kviško!

Str. Imamo jih k Bogu (pozvzdignjena).

M. Zahvalimo se Gospodu, svojemu Bogu.

Str. Spodobno in prav je.

M. Res je spodobno in prav, dobro in koristno, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, ki si s svojim edinorojenim Sinom in svetim Duhom En Bog, En Gospod; ne v enosti ene osebe, ampak v Trojici enega bitja. Kar tedaj po Tvojem razode-nji verujemo od Tvoje slave, to brez vsega razločka čutimo od Tvojega Sina, to od svetega Duhá:

da v spoznavanju pravega in večnega Božestva molimo v osebah razloček, v bistvu edinost in v Veličastvu enakost: ktero hvalijo angeli in arhangeli, Kerubimi in Serafimi: kateri neprenchoma vsaki dan v en glas pravijo:

Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot (vsegamogočni Bog)!

Polna so nebesa in zemlja Tvoje slave.

Hozana po višavah.

Češčen bodi, kdor pride v imenu Gospodovem.

Hozana po višavah.

II.

Spreminjevanje.

(Tiha maša, kanon).

1. Ponižno te tedaj prosimo, nezmerno usmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, Go-

spodu našem, da sprejmi in posveti te † ponudbe, ta † darila, te † prečiste svete darove, ktere ti darujemo zlasti za Tvojo sveto cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti ohraniš in vladaš po vsem svetu: pa tudi za Tvojega služabnika našega papeža J . . . , in našega škofa J . . . in našega cesarja J . . . in za vse, kteri se deržé prave katoliške apostoljske vere.

2. Spomni se, Gospod! svojih služabnikov in služabnic J . . . J . . . — —, in tudi vseh pričnih, kterih vero spoznaš in pobožnost vidiš, za ktere ti darujemo: ali kteri ti darujejo ta hvalni dar za-se in za vse svoje v odrešenje svojih duš, v upanje zveličanja in varnosti svoje: in ti pošiljajo svoje želje, Tebi večnemu in pravemu Bogu.

3. Sklenjeni z vso družbo iz-

voljenih in obhajoči spomin so-
sebnó častite vselej device Marije,
matere našega Bogá in Gospoda
Jezusa Kristusa, pa tudi Tvojih
svetih aposteljnóv in mučencev:
Petra in Pavla, Andreja, Jakoba,
Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa,
Jerneja, Matevža, Simona in Ta-
deja, Sina, Kleta, Klemená, Ksista,
Kornelija, Ciprijána, Lavrencija,
Krizógona, Janeza in Pavla, Ko-
zma in Damijána, in vseh Tvojih
svetnikov, po katerih zasluženji in
prošnjah daj, da bomo v zavetji
Tvoje pomoči obvarováni pri vseh
rečéh. Po ravno tem Jezusu Kri-
stusu Gospodu našem. Amen.

4. Prosimo te tedaj, o Bog!
potolažen sprejmi ta dar, ktere-
ga ti darujemo Tvoji služabniki in z
nami vred vsa Tvoja družína; daj
nam v Tvojém miru preživeti svoje
dni, reši nas večnega pogubljenja
in daj nam štetim biti med svoje

izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

5. Daj, o Bog, prosimo te, da bo ta dar ves † posvečen, spre † jet, poter † jen, resničen in prijeten, da nam bo spremenjen v † teló in † kri Tvojega preljubega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa:

Spreminjevanje kruha.

On (Jezus) je pred svojim terpljenjem tisti dan vzel kruh v svoje svete roké, in vzdignil oči proti nebu k Tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, in ga posvetil, razlomil, ter dal svojim učencem, rekoč: vzemite in jejte vsi od tega:

zakaj to je moje teló.

Spreminjevanje vina.

Ravno tako je vzel po večerji tudi ta prečudni kelih v

svoje svete in čestite roké, te spet zahvalil, in ga posvetil ter dal svojim učencem, rekoč: vzemite in pijte vsi iz njega:

zakaj to je kelih moje kerví, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov.

Kolikorkrat boste to delali, storite v moj spomin.

Po spremenjenji.

1. Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mi Tvoji hlapci in Tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega terpljenja, vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina Tvojega, Gospoda našega, in darujemo Tvojemu prečudnemu veličastvu, od Tvojih darov in daril

ta čisti † dar, ta sveti † dar, ta brezmadežni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja.

2. Poglej na te darí s potolaženim in milostivim obličjem in sprejmi jih, kakor si bil sprejel darí svojega hlapca, pravičnega Abeljna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sveto daritev in brezmadežno posvečbo, katero ti je daroval Tvoj veliki duhoven Melkisedek.

3. Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog, rêci prinesi té darí po rokah Tvojega svetega angela na Tvoj visoki oltár, pred Tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega oltarja in zavžilo presveto † teló in presveto † kri Tvojega Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

4. Spomni se tudi, Gospod, svojih služabnikov in služabnic J . . . in J . . . , ki so šli pred nami z znamenjem vere, in ki spé v miru. — — Prosimo te Gospod, da té in vse, kateri v Kristusu počivajo, deneš v kraj hladú, luči in mirú. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

5. Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v Tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj kaj deleža in družbo s svojimi apostelji in mučenci: z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marce-linom, Petrom; s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsemi svojimi svetniki, v katerih družbo nas vzemi, ne zavoljo našega zaslužnja, ampak zavolj svoje milosti. Po Kristusu, Gospodu našem:

6. Po katerem vse te dobrote, Gospod, vselej stvariš, po † sve-tiš, oži † viš, blago † sloviš, in nam podeliš:

7. Po † njem, ž † njim, in v † njem je Tebi Bogu † Očetu vsegamogočnemu, v edinosti sve-tega † Duha vsa čast in slava:

M. Od vekomaj do vekomaj!
Str. Amen.

III.

Sveto obhajilo.

O č e n a š.

Molimo.

M. Z zveličarjevo zapovedjo opominjani in ž njegovim božjim naukom podučeni, si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebe-sih; posvečeno bodi Tvoje ime; pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgôdi se Tvoja volja, kakor v

nebesih, tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; odpusti nam naše dolgé, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas ne pelji v skušnjava:

Str. Temuč reši nas hudega (zlega).

M. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod, vseh zlegov: preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, čestite vselej Device in božje matere Marije, svojih svetih apostelnov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov, daj milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo Tvoje milosti podpirani vselej brez greha, ter obvarovani vse zmote.

Prelom svete hostije.

Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu Tvojemu, kateri s Teboj živi in vlada

v edinosti svetega Duhá: Od vekomaj do vekomaj.

Str. Amen.

M. Mir † Gospodov bodi † vedno z † vami.

Str. In s tvojim duhom.

Mašnik košček sv. hostije v kelih spustí, rekoč:

Ta zmes in posvečba telesa in kerví Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá: usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá: usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá: daj nam mir!

Ravno pred sv. obhajilom:

1. Gospod Jezus Kristus, kateri

si rekel svojim aposteljnóm: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam, nikar ne gledaj mojih grehov, ampak svoje cerkve vero, in daj ji po svoji volji mir in edinost: kateri živiš in vladaš Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, kateri si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tem svojim svetim telesom in svojo presveto kervjó vseh mojih grehov in vseh zlogov; daj, da se vselej deržim Tvojih zapoved, in ne dopusti, da bi se kdaj ločil od Tebe: Kteri z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

3. Gospod Jezus Kristus! vžitje Tvojega telesa, katero se jez nevredni človek prederznem

prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak bodi mi po Tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa: kateri živiš in vladaš z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vživanje.

Kruh nebeški bom prejel, in klical v Gospodovo ime.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; ali reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; ali reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; ali reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Teló Gospoda našega Jezusa

Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Zveličanja kelih bom vzel, in klical v Gospodovo ime. Klical bom vanj ter oznanoval njegovo hvalo in v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Kar smo z ustmi prejeli, Gospod! bodi nam s čistim srcem zavžito, in ta časni dar bodi nam večno zdravilo.

Tvoje teló, Gospod, ki sem ga vžil, in kri Tvoja, ktero sem pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, da ne bo pregrešnega madeža v meni, ki so me čiste in svete skrivnosti pokrepčale: kateri živiš in vladaš od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po svetem obhajilu.

Obhajilna molitev.

Slavimo Bogá nebes in pred vsemi živimi stvarmi ga častimo; ker je z nami ravnal po svoji milosti.

M. Gospod z vami.

Str. In s tvojim duhom.

Poobhajilna molitev.

V telesno in dušno zveličanje nam bodi, Gospod, naš Bog, prejema tega zakramenta in spoznanje večne svete Trojice in njene nerazdeljive edinosti. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, kateri s Teboj živi in vlada v edinosti svetega Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj.

Str. Amen.

M. Gospod z vami.

Str. In s tvojim duhom.

M. Idite, maša je minila.

Str. Bogu hvala.

Naj ti dopade, sveta Trojica, opravilo moje službe, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevredni človek pred očmi Tvojega veličastva daroval, Tebi prijetna, zame pa in za vse, za katere sem jo opravil, iz Tvoje milosti spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi vas vsegamogočni
Bog:

Oče, Sin † in sveti Duh!

Str. Amen.

Zadnji evangeli.

M. Gospod z vami.

Str. In s tvojim duhom.

M. Začetek svetega † evangelija po svetem Janezu (1, 1—14.).

Str. Slava Tebi, Gospod.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v za-

četku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in temà je ni umela. Bil je človek, poslan od Boga, kteremu je bilo imé Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsacega človeka, kteri pride na svet. Na svetu je bil in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kteri verujejo v njegovo imé; kteri niso iz kerví, ne iz volje mesá, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda je mesó postala, in je

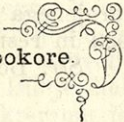
med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

Str. Bogú hvala.

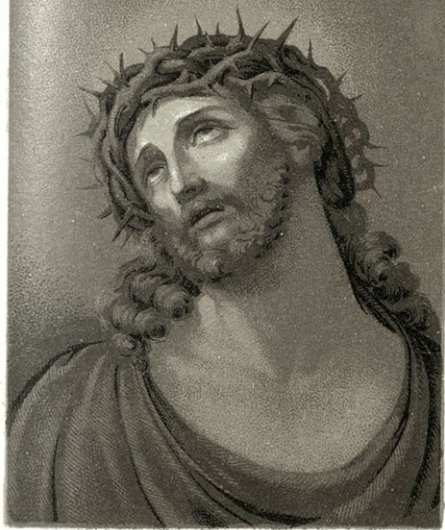
Zakrament sv. pokore.

P o d u k ,

kterega vselej pazljivo preberi,
predno greš k spovedi.

Začetek notranjega življenja, pravi sv. Pavel, je očiščenje serca. Da pa začneš očiščevati svoje serce, treba je, da prav na tanko spoznaš svoje slabosti; treba je, da na tanko spoznavаш vsako svoje slabo nagnjenje, ali svoje hudobne želje, iz katerih izvira vse hudo djanje, ako jih precej v začetku ne zatiraš. — Kar napačnega zapaziš nad seboj, tega se moraš resnično kesati, vse hudo s serca sovražiti, kajti z grehom si se spuntal zoper Boga, ki ti je dal serce, katero te, dokler si ga sam ne spačiš, vedno priganja, svojega stvarnika ljubiti čez vse. — Kdor pa greh v res-

*Glejte, clovek! Jan. 19, 5.
Ce se ne spreobniete, boste vsi
poginili. Luk. 13, 5.*

nici obžaluje, se ga kesá in ga sovraži, gotovo bo tudi sklenil, Bogá nikdar več ne razžaliti, temuč vse storiti, da bi le kdaj rešen bil grešnih verig, ki ga deržé vklenjenega in ga nikakor nočejo spustiti, da bi svoje slabe navade zapustil, hudo nagnjenje in grešne želje v sebi zaterl. — Kdor strašno to težo čuti nad seboj, gotovo zaupljivega serca pojde k božjemu namestniku potožit se svojih dušnih rev in nadlog, in iskat dušnega mirú in vestnega pokoja, — on se bo čisto, ponižno in brez hinavščine spovedal mašniku, ktereга je Bog namest sebe postavil, da delí odpuščenje grehov skesanim grešnikom.

Previdni, za zveličanje duš vneti spovednik hudobne resno opominja, pregrešne ostro svari, žalostne milo tolaži, maloserčnim lepo prigovarja, dvomljivim prav svetuje, skesane z veseljem sprejema, on skesanih ne tare, ampak jih poživlja in krepčá ter k Jezusu, milemu pastirju, vodi, da jih poterdi On, kateri je vsa naša moč in naše življenje v presv. rešnjem telesu.

Glej, bogoljubna duša, vse to najdeš v večkratni vredni prejemi svete pokore. Ničesar ni na svetu, kar bi te na potu v večnost bolj varovalo vseh

nevarnost, kakor sveta spoved, ktera te zopet spravi z Bogom. Zadnja in edina tolažba in poslednja edina pomoč bode ti ona na smertni postelji. — Ako pa hočeš, — in kdo ne bi hotel, — da ti bo spoved na smertni postelji gotova tolažba, že v svojih zdravih dneh se seznanj in sprijazni ž njo. — Ali ne boš torej že zavoljo tega rad in večkrat k spovedi hodil, zlasti če še pomisliš, koliko te spoved obogati za večnost. Sveta odveza ne pokonča in ne zbriše le vseh tvojih grehov, če so bili še toliki, temuč ona ti tudi podelí ali pomnoží posvečujočo milost božjo, ona ti zveksuje veselje v nebesih; torej ti vsaka sveta odveza nakloni zaklade, ki so lepši, dražji in večji, kakor vsa bogastva, lepote in kraljestva na svetu, kajti sv. odveza ti pot pripravi in vrata odpre, da smeš pristopiti k sv. obhajilu, v katerem Jezusa samega, pravega živega Bogá, prejmeš in zavžiješ v svojem sercu, se tako terdno ž njim skleneš, da te od njega more le greh ločiti sicer pa ves svet ne. Pojdi torej, keršanska duša, rada in tolikrat k spovedi, kolikorkrat ti svetuje tvoj previdni spovednik. Vselej, kedar se vredno zgodi, najsrečnejši in najimenitniši trenutki so to v tvojem življenji; tega bodi

že zdaj prepričan, popolnoma spoznal boš pa to resnico v večnosti pred sodbo božjo.

Ne porajtaj torej ne slabih izgledov, ne praznega govorjenja mlačnih ali pa hudobnih kristijanov; saj vidiš, kako živé vsi tisti, ki poredkoma hodijo k spovedi. Oni so tako mlačni, tako merzli v službi božji; njih molitev je tako suha in brez vse duhovne zbranosti. Greh na greh nakladajo, in greha vendar ne spoznajo; bolni so, jako bolni, pa ne vedó, kje in kaj jih boli, ker nikogar nimajo, kateri bi jim pokazal bolezen ter jim zdravil nasvetoval za-njo; nimajo ga, da bi jih opominjal, svaril, pomagal, budil, vodil in spremljal na potu v nebeško domačijo. Ako te torej taki ljudje zato, ker večkrat k spovedi greš, tudi zasramujejo ali celó priimke dajejo, nič ne porajtaj njih blebetanja, saj ne vedó, kaj govoré. — Ako ti pa poreče kdó, da jih je veliko, kateri ne hodijo k spovedi, iz pravega namena, ali celó, da marsikdo spoved v hudo ali slabo obrača, mu ne verjemi kar le na njegovo besedo, kajti marsikteri tako govori iz hudobnega sercá, ali pa le govori, kar je slišal govoriti slepe. Če je pa tudi res, kar ti šeptajo na ušesa, misli si: Vse, karkoli je na

sveta, dá se v hudo ali slabo obrniti, torej, se vé da, tudi spoved; toda tisoč in tisoč več je pogubljenih taci, ki niso hodili k spovedi ali pa le poredkoma, kakor taci, ki so se bolj pogostoma spovedovali; tisoč in tisoč več taci, ki pogostoma k spovedi hodijo, se spoveduje v svoje zveličanje, kakor v pogubljenje. — In pa saj boš tudi sam spoznal, le nekoliko okoli sebe poglej, da bogoljubne duše v svojo največo tolažbo in v svoj dušni prid k spovedi hodijo.

Toda, čemu bi se po družih ljudeh oziral v taci rečéh, v katerih si gotovo že sam zadosti skušen. Le odkritoserčen bodi in povej mi, kje in kdaj si večo zadovoljnost, sladkejši mir in čistejšo veselje v svojem sercu občutil, kakor, kadar si ves stert in poln otročjega zaupanja spovedniku čisto razgernil svoje pregrešno, toda skesano serce in zaslišal svojega dušnega prijatla, veselo-mile besede: Pojdi le v miru, moj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! — Zakrament svete pokore bogoljubni duši prestopke in grehe umiva, hudo nagnjenje in slabo poželenje zatira, skušnjave premaguje in vse nečednosti očiščuje, namest njih pa najlepše čednosti: ponižnost, kesanje zavoljo božjega žaljenja, gorečo ljubezen

do Bogá in do bližnjega vsaja. Torej ravnaj le tako, kakor vidiš ravnati bogoljubne kristijane, ali kakor ti spovednik vелеva in svetuje, — pa boš spoznal, da je res, kar sem ti ravno našteval.

Nikar mi ne ugovarjaj in ne rekaj: Čemu bi se vedno spovedaval, saj sem vender le zmiraj poprejšnji grešnik, ker vedno padam v stare svoje navade? — Ali ni znamenje tvojega spreobrnjenja že to, da vendar enkrat spoznaš veliko svojo slabost? Ako bi večkrat ne bil k spovednici pristopil, ne spoznal bi še te svoje revščine ne, ne bil bi se tolikrat ponižal, ne bil bi tolikrat Bogá odpuščenja prosil in ga ne tolikokrat na pomoč klical. Ako večkrat k spovedi greš, tvoja vest ti vsaki še tako mali greh očita, kaj ne? Poprej si pa živel v pokoji brez očitania vesti, da so tudi veliki grehi kakor smertna klada ležali na tvoji duši. Ali to ni že velika prememba v tvojem dušnem življenji? Bolj pogostna spoved naklonila ti je ta božji dar občutljive vesti.

Slabosti, v ktere nazaj padaš, naj te ne delajo maloserčnega, temuč le bolj ponižnega, in sicer tolikanj bolj, kolikanj večkrat padeš va-nje. Kdo je izmed pravičnih, da ne bi grešil sedemkrat na dan.

Če te tvoja slabost večkrat premaga, dastudi pogostoma hodiš k sv. spovedi, kolikokrat bi te še le premagala, ako bi k spovedi ne hodil? — Ali ti mar tvoja vest ne spoznava, da se zdaj varuješ velikih grehov in da s premislekom tudi v male ne padeš tolikokrat, kakor poprej? In če se od spovedi do spovedi poboljšaš le v enem, nisi li, če tudi nevedoma, vedno boljši in boljši?

Nikar tudi ne rekaj, da nimaš nič kaj pravega kesanja nad svojimi grehi, če bolj pogostoma k spovedi hodiš. — Vprašam te, boš li večje kesanje čutil nad svojimi grehi, ako spoved iz lenobe opuščáš? Bo li Bog dal mar merzlemu kristijanu dar resničnega kesanja, goreči duši ga pa odrekel? Bog ne zahteva občutljivega kesanja, milega zdihovanja in grenkega jokanja. To so darovi, kterih Bog ne delí vsem pobožnim dušam, da so mu tudi jako dopadljive. Torej zavoljo tega ne bodi v skerbéh. Kar Bog od tebe zahteva, je to, da spoznaš svoje grehe in slabosti, s kterimi si naj večo dobroto, svojega neskončno usmiljenega in nezmerno ljubeznjivega Očeta razžalil; — da se ti gnjusi vsako grešno djanje; da terdno skleneš, skerbno varovati se vsacega, še tako majhnega ra-

dovednega in premišljenega prestopka ali greha; in da si pripravljen, po izgledu zgubljenega sina vse storiti, vse poterpeti in tudi rajše umreti, kakor Bogá še kedaj radovedno in s premislikom žaliti. To je kesanje, in to Bog zahteva od tebe, ne pa občutljejev.

Ako bom pogostoma hodil k spovedi, ne bom vedel, česa spovedovati se? — kdo drugi spet poreče. — Če vsaki dan, zlasti preden greš spat, svojo vest izprašuješ čez vse splošne dolžnosti do Boga, bližnjega in samega sebe, — če preiskuješ svoje misli in želje; če opazuješ svoje telesne počutke: oči, ušesa, jezik; — če si pred oči staviš svoje posebne dolžnosti, zlasti dolžnosti svojega stanú; ako premišljuješ zapoved ljubezni do bližnjega, posebno do tistih, s kterimi in med kterimi živiš, in dalje pomisliš, koliko dobrega si opustil, kar bi bil imel storiti; — gotovo, našel boš kaj, česar te bo vest tožila. Da si le hočeš, odkriti svoje sercé, zvedel boš marsikaj, česar se boš imel obtožiti.

Če si pa vender izmed tistih srečnih, da si se z božjo pomočjo obvaroval vsega še tako majhnega prestopka, Bogú serčno hvalo poj, sebe pa ponižuj in kesanje v sebi budi nad pregreški, kterih

si morda nisi svest. Takrat je zlasti koristno, da pogledaš v svoje prejšnje življenje, in marsikaj boš najdel, s čemur si Bogá žalil. Če si se tudi vselej čisto spovedaval in so ti torej prejšnji grehi odpuščeni, skesaj se vselej, kedar ti pridejo na spomin, da si jih kdaj storil, ter terdno skleni, jih nikdar več ne storiti. Kedar tako ravnaš, deležen boš milosti svete pokore, dasitudi nikdar več ne grešiš. Ako si le enkrat v svojem življenji grešil, zadosti ti je že, da kesaje se z Davidom zdihuješ: „Moji grehi so mi vedno pred očmi.“ Da kdo tedaj pogostoma k spovedi hodi, ni ravno treba, da bi tudi pogostoma greševal.

Tudi ne rekaj, da se bojiš zakrament svete pokore po nevrednem prejeti, ker svojih grehov morebiti prav ne spoznaš. — Ta ugovor ti navdihuje sam hudobni duh, da bi te odvernili od spovedi, ktera mu je tolikanj zoperna, ker grešnike puli iz njegovih pestí. — Bog od tebe to zahteva, kar zahtevata cerkev in previden spovednik; ako bi torej zoper svojo voljo pozabil tudi kacega smertnega greha spovedati se, z družimi spovedanimi vred ti je odpuščen; če se ga pa pozneje spomniš, pri prihodnji spovedi se ga vender spovej kakor po-

zabljenega. — Če je bil pozabljeni greh pa majhen, odpustljiv, še bolj mirne in pokojne vesti bodi, saj nismo zavezani malih grehov spovedovati se, torej zavolj tega pozabljenja spoved ni nikdar nevredna.

Ako si pa take nature, da imaš kaj za greh, kar ni greh, poišči si previdnega, pa ne preostrega spovednika, in njemu se popolnoma vsega izroči, stori, kar ti reče in ubogaj ga vselej, le s popolnoma pokoršino do spovednika ti je mogoče ozdraveti svoje dušne bolezni.

Kdor je pa kdaj tako nesrečen, da po dobro storjeni spovedi zopet v smerten greh zabrêde, vé naj, da je v spovedi zopet edino njegovo rešenje; tedaj spovedi ne odlašaj ne za en dan ne, temuč nevtégoma se podaj k spovedniku, dušnemu svojemu prijatlu, ter mu odkrij svojo dušno rano, da te zopet ozdravi. Nikoli pa ne misli, da ti je nemogoče, ogibati se greha, saj veš, da Bog ne prepustí, skušati te čez tvojo moč. Nikoli se ne vdaj obupnosti, če so tvoji grehi še tako veliki, temuč poln zaupanja se ozri v križanega Jezusa, kateri te je že tolikrat vseh madežev opral s svojo lastno kervijo, in je pripravljen vselej očistiti te, kedar se mu približaš

s skesanim srcem. Vedi, da je ravno On, ki te tako skerbno kliče in k sebi vabi, prosi in želi, da bi tebe, zgubljeno ovčico, zopet na svoje ramo zadel in nesel na svoj dom. Bodi torej toliko razumen in hiti k sedežu milosti božje, da milost dosežeš in usmiljenje najdeš, dokler je še čas. Prosim te le, da mu vse povej, da mu ničesa ne prikrij. Verjemi mi, da grešnik spovednika z nobeno rečjo tako ne razveseli, kakor če mu svoje serce popolnoma odkrije. Če te pa vendar še nadlega skušnjava, strah ali napčena sramožljivost, kaj zamolčati, oj, misli si, da ne klečiš pred človekom, da klečiš pred Jezusom samim, kterega si razžalil. Kaj bi ti pomagalo, spovedniku, kateri te z veliko poterpežljivostjo in ljubeznijo posluša, zamolčati kaj, kar je Jezusu tako že znano in bo na sodnji dan čisto vse odkrito pred vsem svetom.

Ker te torej Jezus, tvoj zveličar, tako milo vabi, ti s tako milimi besedami na serce govori, te s toliko poterpežljivostjo čaka in ti svoje milo serce odpira v zakramentu svete pokore: — boš li slep in gluhi, merzlega in terdovratnega serca ostal do njegovega milega in ljubeznivega glasú? Ali se boš še odtegoval pogostni spovedi, zlasti če dalje še pomi-

sliš, da te sveta pokora pripravi, ne le samo Jezusovo milost, ampak Njega samega prejeti v presvetem rešnjem telesu? — Za božjo voljo! Pojdi za Jezusom, kedar in kamorkoli te kliče in vabi.

Da se boš pa tudi vselej pripravil k spovedi, hočem te opomniti zlasti tistih resnic, katere vedno imej pred očmi pred spovedjo in po spovedi.

1. Ko si svojo vest od zadnje, dobro storjene spovedi izprašal, še nekoliko skesano poglej v svoje prejšnje življenje. Naj ti stopijo pred oči vse dobrote božje, ki si jih od prvega zdihljeja svojega življenja do tega trenutka prejel, jih vžival in jih še zdaj vživaš, — pa boš spoznal, da ti je Bog največi dobrotnik. Potem glej, kako si se ti do njega obnašal; in našel boš brez števila prestopkov in grehov: v mislih, željah, besedah, djanji in opušenih dobrih delih. Iz tega boš spoznal svojo černo, veliko nehvaležnost, ki se je razodevala v vsem življenji. Po tacem živem premišljevanji tvoje serce gotovo ne bo moglo več merzlo ostati. — Enega malega greha se morebiti ne moreš prav vživo kesati, če pa imaš pred očmi, kolikokrat si ta greh storil, koliko družih, morda tudi smertnih, ali ti bo še nemogoče zdihovati: O moj Bog! grehi

moji so se pomnožili, da jih je na število več, kakor imam las na glavi! Oče! moj Oče! grešil sem zoper nebó in zoper Tebe! kdo mi dá zadosti solz, da bom objokoval svojo nehvaležnost pred ljubeznjivim in dobrotljivim svojim Očetom!

2. Da tvoje sercé še bolj popolnoma kesanje presune in k terdnemu sklepu, poboljšati se, nakloni, ozri se na tihem na podobo križanega Jezusa — na bridko razpelo, pred-nj poklekni ter pogleduj na Jezusa, — in vidil boš njegovo serce odperto, za té prebodeno; — stavi se na goro Kalavarijo pod sveti križ in gotovo boš čutil, kolike in kakošne bolečine je Jezus terpel za tvoje grehe. Sad vsega Jezusovega terpljenja pa tebi v zakramentu sv. pokore neprenehoma teče iz njegovega milega serca. O sveta, presladka spoved! Sin živega Boga, Jezus Kristus, hotel je na križi umreti, da bi grešnik mogel spovedati se svojih grehov.

Tako ravnaj pred vsako spovedjo, kajti vsaka ti je vse terpljenje in smert Jezusova in ves sad njegovega odrešenja; ravnaj tako, in spoznal boš, da je res, kar sv. Frančišek Saleški pravi: da nič na svetu človeškega serca bolj ne gine

do kesanja, kakor tihi, mili pogledi v križanega Jezusa, in misli na nehvaležnost tvoje duše, za katero je On do zadnje kaplje preлил svojo kri.

3. Kedar se že spovednici bližáš, dalje misli, kako milo je Jezus s kervavimi očmi tudi tebe s križa gledal pri pokorini sodbi in tudi tebe za odpuščenje priporočal svojemu nebeškemu Očetu! — Toda ne le takrat s križa, še zdaj, kedar poklekuješ pred spovednika, Jezus svojih pet ran kaže nebeškemu Očetu. Glej! kako tudi Marija, tvoja ljubeznjiva mati, pribežališče vseh grešnikov, kakor pod križem, tako tudi zdaj stoji pri Jezusu, in ž njo vsi angeli in svetniki božji, da prosijo tebi usmiljenja. Jezus na križi in tvoji grehi, ki so ga na križ pribili, to bodi tvoja druga misel, predno začneš, spovedovati se.

4. Tudi pod sv. križ obrni svoje misli; ondi pod Jezusovim križem ugle-daš Marijo, prežalostno mater, in v njene persi zasajen sedmeri bolečinski meč. Pri tem pogledu si misli, da so tvoji grehi prebodli njeno serce, ker so pribili njenega edinega Sina na križ. O, v kolikih solzah in bolečinah je pač tudi tebe pod križem prerodila za svojega sina; obrni se tudi na njo in molčé jo pogle-

duj — — — in ugledal boš v svojih mislih, kako tudi njeno serce kervavi zavolj tvojih grehov, in kri preлива le zato, da bi tebe grehov oprala. Prosi jo, na njeno priprošnjo kliči, da bi saj zdaj, v tej uri, predraga kri njenega božjega Sina ne bila izgubljena nad teboj, temuč da te zveliča. Le s takim premišljevanjem in s skesanim zdihovanjem jo razveseliš, ter ji poverneš pravo materno skerb.

5. Ko pa že poklekneš k spovednici, svoje sodbje se spominjaj: V tem trenutku, ko se bo tvoja duša ločila telesa, sodil te bo Jezus po vseh tvojih mislih, željah, besedah, djanjih in sicer po ostri in nesprosljivi svoji pravici. Ako pa vredno opravljaš svoje spovedi, sodil bo le tvoje spovedi, v katerih si bil že odvezan svojih grehov. Kako si torej srečen, ker moreš z vredno svojo spovedjo ne le oditi neprizanesljivi pravici božji, ampak jo celo spremeniti v neizmerno usmiljenje. Pred sodnjim stolom božjim pogubilo bi te lastno obtoženje, pri spovedi te pa oprosti vseh grehov. Odpri torej svoja usta, odgerni spovedniku svoje serce, čisto se spoveduj, ne kakor človeku, ampak kakor samemu Bogu. Ne sramuj se tako, da bi kaj zamolčal, toži se ponižno, skesano, brez

hinavščine, na tanko; kakoršnega se sam spoznaš, pokaži se spovedniku prav z otročjim zaupanjem, saj tvojih slabost in pregreškov razun spovednika ne bo vedel nikdo, in še spovednik jih ne hrani v spominu. Če pa tako ne ravnaš, znani bodo tvoji grehi pred vsem svetom na sodnji dan, in ne le tisti, ktere zamolčiš, ampak vsi; kajti noben greh ti ni odpuščen pri spovedi, pri kateri zamolčiš le en sam smerten greh. Spominjaj se tudi svojega angela varha, ki pri tebi stoji; kajti on bo pričal na sodnji dan, ali si se čisto vsega spovedaval, ali ne. Torej, ljubi moj kristijan, nikdar nikar zamolčati ne enega smertnega greha, kateri te stori nesrečnega vso večnost. Spoveduj se najprvo ravno tega greha, ktere ga te napeljuje zamolčati peklenska skušnjava.

6. Ko si se čisto spovedal svojih grehov, verno poslušaj, kaj ti spovednik pové; na to, česar si vprašan, odkritoserčno in vselej spodobno odgovarjaj; ako ti veleva lastno serce, spovednika vprašati o čem, vprašaj ga spodobno, ponižno. Spovednika poslušaj tako, kakor bi poslušal angela božjega ali Kristusa samega, kateri pravi: kdor posluša vas, mene posluša. Spovednik je po besedah

sv. Pavla služabnik Kristusov in delivec skrivnost božjih.

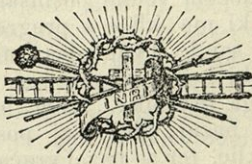
7. Konec spovedi, t. j. kedar ti spovednik nalaĝa pokoro, in deli sveto odvezo, na goro Kalavarijo se v duhu prestavi, misli si, da prav z Marijo Magdaleno klečiš pod svetim križem, in vidil boš z dušnimi očmi svete vere viseti Jezusa na križi ter kervaviti za tvoje grehe in jih opirati s kervavimi kapljami. V tej živi veri in v terdnem zaupanju potem svoje oči obrni v nebesa, ter z zgubljenim sinom kliči: Oče, nisem vreden, imenovan biti tvoj sin! zavolj tvojega ljubega Sina pa, ki se je zame dal v smert na križi, kličem in vpijem: Odpusti mi! odpusti mi!

In glej, ako tako ravnaš, odpuščeni so ti tvoji grehi ravno takrat, ko ti je spovednik sveto odvezo podelil, odpuščeni so ti tudi v nebesih, in Jezusova kri teče čez nje iz vseh pet ran njegovih in tvojo dušo čisti vseh pregrešnih nesnag. Daj se torej očistiti ljubemu Jezusu in podobnega storiti svetlemu solncu.

Potem vstani od spovednice, v tihoten kraj se podaj, premišljuj milosti, ki so ti ravno kar došle, ponižno se za nje zahvaljaj, svoje terdne sklepe ponavljaj, naloženo pokoro opravi, in še

druge navadne molitve po spovedi. Ako ti je pripuščeno, pristopiti k svetemu obhajilu še tisto dopoldne, prični pripravlanje za sveto večerjo.

Ako bi človek sam pri sebi tako le mislil, vredna bi bila prejema svete pokore, ako bi razun toženja pri spovedi ničesa ne govoril. Ker pa tako premišljevanje ni dano vsacemu, pristavljene so tukej tudi molitve, ktere v človeškem sercu budé čutila, ravno popisana.

Pripravljanje k spovedi.

Vstati hočem, k Očetu verniti se in reči: Oče, grešil sem pred Teboj — zoper Tvoje zapovedi — zoper svoje dolžnosti; — več nisem vreden, imenovan biti Tvoj otrok.

O, silno grenko je, Tebe zapustivši ječati v grešni sužnosti; torej hočem vedno poslušati mili glas, ki me kliče s pregrešnega pota; saj je Tvoj glas, nebeški Oče, ki hočeš usmiliti se mene, ubozega grešnika. Kliči, le kliči me še nazaj, glej, saj poslušam Tvoj klic, ter se nazaj vračam, pa se tudi terdno zanašam, da bom usmiljenje našel pri Tebi zavolj zveličarja svojega, Jezusa Kristusa.

Ako bi me bil hotel na ve-

komaj od sebe pahniti, kakor je zaslužila moja nepokorščina zoper Tebe, kdaj bi me bil smertni angel na Tvoj migljaj že zgrabil in me postavil pred ostro sodbo Tvojo!

Al ti si do zdaj poterpel z menoj ter me ohranil, in tudi zdaj še steguješ svojo očetovsko roko nad mene, ne da bi me kaznoval, ampak da bi mi odpustil moje pregrehe.

Gospod! kdo je Tebi enak? kdo tako poterpežljiv, tako usmiljen, tako prizanesljiv, kakor Ti?

Iz dna svojega serca se ti zahvaljujem za dolgi odlog, kterega si mi milostljivo dodelil, da se spokorim.

Serčna zahvala Tebi tudi zato, da duša moja čuti in spozná svoj pregrešni stan, in da hrepení po Tvoji milosti. Doverši, o Gospod, v meni delo, ktero si pričel, in

daj, da bo ta dan meni dan milosti.

MOLITEV

za razsvetljenje pri izpraševanji vesti.

Vsegavedni Bog! Ti naše najskrivnejše misli veš in najskrivnejša dela poznaš, razsvetli mi vest, da bom tudi jez na tanko spoznal, kako in v čem sem razžalil Tebe, svojega Bogá in Gospoda. — Lepo ponižno te prosim, pošlji mi svetega Duhá, kterega je Jezus obljubil vsem, ki Tebe za-nj prosijo, da si ne bom prikrival svojih grehov in tudi ne izgovarjal, ampak vse tako čisto spoznal, kakor sem jih kriv pred Teboj, in kakor jih bom enkrat spoznal na sodnji dan pri sodbi.

O sveti Duh! Ti zveličanska luč moje duše, ki si me posvetil

pri svetem kerstu; pridi, pridi in razjasni tëme mojega sercá, da ne pozabim nobenega greha, da ne zamolčim nobenega, ampak da očistim svojo ubogo dušo in zadobim odpuščenje vseh svojih grehov. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdaj izprašuj vest. Kratek navod je tukaj pristavljen, da ti zljajša izpraševanje.

Navod vest izpraševati.

1. zapoved božja.

a) Ali si prostovoljno dvomil nad katero versko resnico? — Ali si slabe, veri sovražne, nesramne bukve bral? — ali jih družim brati dal ali svetoval? — Ali si v hudobne družinje zahajal? — Ali si zasmehoval svete reči ali cerkvene šege? — Ali si zanemarjal učenje keršanskega nauka? —

b) Ali si se kedaj nezaupnosti ali celó obupanju vdal? — Zoper božjo previdnost godernjal? — Za časne reči preveč skerbel? — Prederzno v božjo milost ali mogočnost grešil? — Ali z vedežvanjem, prazno vero ali vražami se pregrešil? —

c) Ali si opuščal, saj enkrat na dan dober namen obuditi? — Ali si svoja dela le zavoljo ljudi opravljal in ne iz ljubezni do Bogá? — Ali si bil Bogu hvaležen za njegove dobrote, ki jih vsaki dan vživaš? — Ali si vselej molil pred jedjo, po jedi, predno si šel spat, ko si vstal? —

2. zapoved božja.

Ali si božje imé brez časti, nemarno in brez potrebe imenoval? — Brez premisleka obljube delal? — Storzene obljube prelomil? — Ali si klel, rotil, morebiti še pričo nedolžnih otrok; brez potrebe, ali celó krivo prisegal? — Od Bogá, od prave vere ali od svetnikov zaničljivo govoril? — Božjo besedo napak obračal? —

3. zapoved božja.

Ali si kedaj brez potrebe ali brez pravega privoljenja ob nedeljah ali zapo-

vedanih praznikih opravljal ali komu ukazoval hlapčevska dela? — Ali kaj počel, kar nečast dela svetemu dnevu: pregrešne veselice, igrače ali kaj takega? — Ali si bil vsako nedeljo in zapovedan praznik pri sv. maši? pazljivo, spodobno, pobožno, ali si kedaj poglavitni del sv. maše zamudil? — Ali si rad poslušal božjo besedo?

4. zapoved božja.

Ali si se do svojih starišev in njihovih namestnikov kedaj nespoštljivo obnašal, jim prešerno odgovarjal, se jih sramoval ali celó jih zasmehoval, zasramoval, z njihovimi slabostmi in nadležnostmi imel poterpljenje? — Ali jim nisi nikdar nič hudega želel ali celó storil? — Jim nehvaležen bil? — Jim žalost in sramoto delal? — Jih v sili zapustil, jih v potrebi ne podpiral, jim v starosti ali bolezni ne stregel, za-nje moliti opuščal? — Jim izmikal? — Ali si kaj opustil, kar so ti ukazali; — ali storil, kar so ti prepovedali, — ali si njih dobre svete zametoval? —

Ali si bil zvest, priden v svoji službi? — Ali si svojim gospodarjem kedaj kaj izmaknil ali ukradel, ali jih na čem

poškodoval? — Jih raznašal? — Ali si kedaj zaničeval stare ljudi? —

5. zapoved božja.

Ali si kedaj koga na telesu ali zdravji poškodoval? — Svojim starišem življenje krajšal? — Sam sebi bolezen nakopal, s tepežem, z nezmernostjo v v jedi in pijači? — Z jezo in togoto? — Z razuzdanim življenjem ali kakor si bodi? — Ali nisi v svojem srcu sovražstva redil do svojega bližnjega? — Ali si se kedaj maščeval nad kom? — Komu kaj hudega privoščil, — nad tujo nesrečo se veselil? — Ali si koga jezil, zmerjal, zasmehoval, zaničljive priimke mu dajal, ali se s kom prepiral? —

Ali si koga poškodoval na duši? — Komu v greh svetoval, grešiti veleval, greh hvalil, zagovarjal, v greh privolil? — Ali si koga pohujšal: z govorjenjem, z nespodobno obleko, s hudobnim življenjem? — K grehu tvojih bratov, sester, součencev molčal, akoravno te je vezala dolžnost, ga razodeti? — Ali si komu grešiti pomagal? —

Ali si svojega bližnjega ljubil kot samega sebe? — Ž njim priljuden, prijazen, miroljuben bil, mu vse dobro privoščil? — Revežem po svoji moči rad

pomagal? — Svojemu razžalniku odpustil, mu hudo z dobrim povernil? — Ali si odpuščenja prosil njega, kogar si ti razžalil? — Ali si molil za svoje sovražnike? —

6. in 9. zapoved božja.

Ali si se kedaj z nečistostjo pregrešil? —

V mislih: Ali si prostovoljno in rad imel nečiste misli, se v njih mudil, ali si kedaj radovoljno mislil na storjene grehe nečistosti? —

V željah: Ali si kedaj privolil v nečiste želje? — Ali si kedaj želel kaj nespodobnega viditi, slišati, storiti? Ali se nečistim željam nisi zadosti ustavljal? —

V besedah: Ali si kedaj umazane, nesramne, dvojljive pogovore imel? — prostovoljno poslušal ali se jim smejal? — Nečiste pesmi pel ali jih rad poslušal peti? —

V djnanji: Ali si kedaj kaj nespodobnega gledal, na sebi, na družih, v podobah? — Ali si kedaj nesramna pisma pisal? — Nesramne knjige bral? — Komu posodil? — Ali si se preprosto obnašal do oseb družega spola? — Nespodobno vedel do samega sebe ali do družih? —

O p o m i n. Tukaj dalo bi se še marsikaj vprašati, toda lastna vest ti gotovo očita, ako si se še v čem v djajni pregrešil zoper sveto čistost. Kdor dvomi o čém, ali je greh, svojega spovednika naj popraša.

7. in 10. zapoved božja.

Ali si komu kaj izmaknil, ali kakor si bodi kaj tujega si prilastil, denarja, žita, derv, orodja? — Ali si pozelel tujega blagá? — Ali si koga poškodoval na njegovem premoženji? — Ali si kake goljufije kriv, prevelike dobičke delal, slabo blago za dobro prodajal? — Dolgove delal, češ, de jih ne boš plačal? — Ali si nalašč odlašal dolgove plačati? — Ukradene reči prikrival, kupoval? — Ali kaj najdenega si prideržal? — Ali si škodo, kakor si bodi storjeno, popolnoma povernil? — Ali si z lenobo, z zapravljenostjo, z igrami, svoje stariše božal? — Ali si tujo škodo odvrčal, če si mogel? — Ali si revežem po svoji moči pomagal? —

8. zapoved božja.

Ali si kedaj krivo pričal zoper svojega bližnjega? — Ali koga k temu na-

govarjal, mu svetoval? — Ali si lagal, morda tudi v tehtnih rečeh? — Ali je laž tvoja navada? — Ali si lagal čez svojega bližnjega, ga obrekoval, ga opravljal? — Ali obrekovanje in opravljanje poslušal, napeljal, ali ga ne ustavil? — Ali si koga ob čast spravil, in mu s tem tudi še kako drugo škodo storil? — Ali si obrekovanje preklical, in škodo, z obrekovanjem storjeno, popravil? — Ali si podpihoval in med kom sovraštvo napravil, storjeno sovraštvo poravnal? — Ali svojega bližnjega, svoje predstojnike sodil? — Ali komu slabe namene podtikal? — Ali skrivnosti, tebi razodete, razglasil? — Ali si čast svojega bližnjega zagovarjal, kedar je treba bilo? —

Cerkvene zapovedi.

Opomin 1. Kar zadeva prvo in drugo cerkveno zapoved, glej tretjo zapoved božjo. —

Opomin 2. O spovedi se izprašuj po nauku o spovedi, zastran obhajila pa po nauku o njem. —

Opomin 3. Peta zapoved bolj tiče cerkvene predstojnike, kot tebe.

3. cerkvena zapoved.

Ali si se postil? — Mesnih jedí zderžal? — Ali nisi godernjal zoper post, ali ga zaničeval? — Ali si s prelomljenjem te zapovedi komu pohujšanje dal? —

Poglavitni grehi.

1. Napuh: Ali si sam sebe previsoko čislal? — Druge zaničeval? — ali si Bogu zahvalo dal za to, kar si dobrega na sebi zapazil? — Ali morebiti pripisoval sam sebi? — Ali si častiželjen? — Po nečimurni svetni hvali hrepenel? — Ali si se bahal z denarji, z vednostjo, umetnostjo, z lepoto, z močjo? — Ali si se nad druge povzdigaval? — Ali si hotel vselej prav imeti? — Ali si bil terdovraten, svojeglaven? — Ali si rad komu zopergovoril? — Ali si sam sebi dopadal? —

2. Lakomnost: Ali si preveč hrepenel po časnem blagu? — Ali krivično si po njem prizadeval? — Ali si bil terd do ubozih? — Ali svojim nisi privoščil, česar jim je bilo treba? —

3. Nečistost: Glej šeste zapovedi božje.

4. Nevoščljivost: Ali si se kedaj veselil nesreče svojega bližnjega? — Ali mu sreče nisi privoščil? —

5. Pozrešnost: Ali nisi brez potrebe, in le iz sladnosti jedel ali pil, ali kedaj preveč? —

6. Jeza: Glej pete zapovedi božje.

7. Lenoba: Ali si bil mlačen ali len v službi božji, v prejemi svetih zakramentov, v poslušnji besede božje? — Ali si bil kedaj nevoljen, če te je kdo opominjal, zvestejše izpolnovati verske dolžnosti? — Ali nisi prerad počival, — svojih stanovskih dolžnost zane-marjal? —

Opomin. Grehov zoper svetega Duhá, grehov v nebó vpijočih in ptujih je bilo že opomnjeno pri zapovedih božjih.

Kes nad grehi.

Mojih grehov se je toliko narastlo, da silno težé mojo dušo! — Dobro spoznam, da sem Tebe, o Gospod, moj Bog, jako razžalil,

neizmerno se ti zameril; čutim pa tudi, da sem hudih kazni vreden. Pričo ljudi sem se sicer sramoval grešiti, priča Tebe, Vsegamogočni, pred katerim me ne skrije nobena tema in ne pokrije noben hrib, prederzno sem pa greh nakladal na greh.

S ponižnim in skesanim srcem spoznam svoj veliki dolg in iz vsega serca se kesam, da sem te kedaj razžalil, in sicer ne zato, ker Ti imaš moč, časno in večno me kaznovati, temuč zato, da sem zapravljal prijaznost svojega najdobrotljivšega Očeta in se zameril Tebi, svojemu Bogu. Ti si mi dal življenje, telesne in dušne moči in vse, kar sem in imam; — ljubil si me, predno sem jez še bil, ter mi namenil večno veselje in zveličanje, — jez pa sem Tebe zaničeval, zasramoval, zapljeval in te neizmerno

žalil. O, da bi nikdar ne bil tega storil!

O moj usmiljeni Jezus! Na Petra, ki te je bil trikrat zatajil, milo si se ozerl, in Magdaleni, veliki očitni grešnici, ljubeznjivo si odpustil vse grehe, poglej s svojimi milostljivimi očmi tudi mene, ubozega grešnika, da bom s Petrom milo objokoval svoje grehe, z Magdaleno odpuščenje zadobil in Tebe zopet ljubil čez vse! Amen! Amen!

Terdni sklep.

V živi ljubezni do Tebe, o Bog, moj Gospod, terdno sklenem, prav in resnično spokoriti se, in poboljšati svoje življenje. Odpovém se vsem grešnim navadam, zapustil bom vse slabe in nevarne tovaršije in družinje, vseh hudih

priložnost se bom vselej ogibal in vse skušnjave skerbno in serčno premagoval; Tebe, vsegapričujoči Bog, bom vedno imel pred očmi in varoval se tudi malih grehov, da v meni ne ugasne Tvoja ljubezen in me ne zapusti sveti Duh. Čisto hočem spovedati se vseh svojih grehov, po svoji moči poravnati vsako storjeno škodo in v vseh rečeh prav zvesto služiti Tebi, svojemu Bogu. Rajše hočem umreti, kakor še dalje v grehu živeti. O Jezus, podpiraj Ti moj sklep in daj mi moč, da zvesto storim vse, kar sem sklenil. Amen.

MOLITEV

pred spovedjo.

Še danes hočem poklekniti pred božjega namestnika, ter mu

ponižno in skesano razodeti svoje hudobije. Prepričan sem, da vsaka spoved mi je kupljena s predrago kervjo Jezusovo. O, ljubi moj Jezus, ki si visel na križi, Tvoje umirajoče in obledelo okó je gledalo tudi mene na tem svetem kraju, kjer morem rešen biti vseh svojih grehov. O da bi danes pač vredno prejel ta sveti zakrament! Pred sodbo Tvojo se podam k zakramentu svete pokore in prepričan sem, da boš sodbo, katero bo nad menoj sklenil Tvoj namestnik, v nebesih poterdil tudi Ti, ako se le prav spovem. Sodba Tvojega namestnika veljala bo tudi pred poslednjo sodbo; kár je tukaj odpuščeno, odvzeto mi je za vso večnost. Tega sem do terdnega prepričan, kajti zanašam se na besede večne resnice: „karkoli boste odvezali na zemlji, odvezano bo tudi v

nebesih.“ Kedar torej, o Jezus, pridem pred Tvojo sodbo, sodil me boš le po mojih spovedih. O, koliko velja tedaj ta in vsaka spoved, ker božja sodba se bo le po njih ravnala! Ako sem jih prav opravil, blagor meni; ako so nevredne, gorjé, stokrat gorjé! Svet strah mi spreletí vse kosti, ko živo premišljujem to resnico. Toda ravno v tem svojo srečo spoznam. Glej, duša moja, ta sodba, kateri se boš ravno kar izročila, je milostljiva sodba, s katero uideš sodbi brez usmiljenja. O, da bi me te misli vodile in navdajale pri tej in vsaki spovedi! Tako hočem spovedati se, kakor da bi se spovedoval zadnjič v svojem življenji; na vsako besedo spovednikovo hočem tako paziti, kakor da bi sam Jezus govoril z menoj. — Odpri torej, o Gospod, moje serce in razveži

mi ustnici, da se čisto in skesano obtožim vseh svojih grehov in prestopkov, kajti le tedaj bom očiščen in opran s predrago kervjo Jezusovo. O Bog, po neskončnem svojem usmiljenji bodi milostiv meni, ubozemu grešniku! Vedno se hočem kesati svojih grehov in ponavljati svoj terdni, s Tvojo milostjo storjeni sklep, rajše umreti, kakor pa Tebe še s kakim grehom razžaliti. Kar pa še primanjkuje mojemu terdnemu sklepu, o Jezus, Ti pristavi iz neizmernega zaklada svojega terpljenja.

Usmiljenje, odpuščenje, milost dodeli, o Gospod, meni grešnemu, zdaj skesanemu grešniku! — ne zavolj mene, temuč zavolj svojega ljubeznjivega Sina, mojega Jezusa! — O Jezus, moj Zveličar! Ali me hočeš še sprejeti? za svojega otroka vzeti?

mene nesrečnega zopet srečnega storiti? — „Pridi, oj pridi, tudi ti zgubljena ovčica moje drago odkupljene čede, pridi k meni, svojemu dobremu pastirju, saj jez ravno iščem, kar je bilo zgubljenega, in najdeno z veseljem poneseš svojemu Očetu; — vse, torej tudi tebe kličem: pridite k meni, ki ste obloženi z nadlogami in težavami, in jez vas bom poživil.“ — Na to ljubeznjivo Tvoje vabilo, o Jezus, zdaj s terdnim zaupanjem grem pred Tvojega namestnika in obtožiti se mu hočem čisto in odkritoserčno vseh svojih grehov. Prosim te le milosti, da mi pomagaš spovedovati se, da ne zamolčim nobenega greha, da ničesa ne zakrivam, v ničem se ne izgovarjam, temuč da vse tako razodenem, kakor je Tebi znano in da se spovedniku skažem tacega, kakoršen sem.

(Zdaj se pa čisto, odkritoserčno in ponižno spoveduj. Opomnim le še, da poveš tudi število grehov in tiste okolščine, katere greh zvikšujejo, zmanjšujejo ali spreminjajo.)

MOLITEV

p o s p o v e d i.

O neskončno usmiljeni Bog!
O Jezus, moj Zveličar! Spovedal sem se s Tvojo milostjo vseh grehov Tvojemu namestniku! Zaslišal sem sladke Tvoje besede: zaúpaj moj sin, tvoji grehi so ti odpuščeni. O, kako mirno, pokojno, tiho je zdaj v mojem sercu, ker mi je odvzeta teža mojih grehov! O Jezus! ohrani ta mir in pokoj v mojem sercu vekomaj, saj te vekomaj nočem več razžaliti in nikoli več Tebe ločiti se!

(Zdaj opravi naloženo pokoro, ka-

kor ti je bila naložena, in s hvaležnim srcem premišluj veliko milost, katero si ravno kar prejel. Misli si v duhu, da vidiš pred seboj Jezusa, kakor ga je na vertu vidila Marija Magdalena.) Potem pa dalje moli:

Neskončni, večni Bog! Oče vsega usmiljenja! Veča je milost Tvoja, kakor moje razžaljenje. Zopet si me objel in vzel za svojega sina med število svojih ljubih otrok po zasluženji mojega Jezusa, kateri je za moje grehe umerl na križi. Zopet te smem z otročjim zaupanjem klicati, rekoč: Ljubi moj Oče! — O ne pripuščaj, da bi te kedaj več zapustil.

Usmiljeni Jezus! Iz ljubezni do mene dal si svojemu namestniku oblast, meni grehe odpustiti, koliko zahvalo sem torej Tebi dolžan! O, Ti večna moja ljubezen! daj, da te bom vekomaj ljubil in nikdar več z nobenim gre-

hom ne ponovil svetih Tvojih ran. Nikdar več se ne bom veselil zapeljivega svetá, temuč hvaliti se hočem le Tvojega svetega križa, ker sem po njem milost dosegel.

Sveti Duh, posvečevavec moje duše! Ti si me vseh mojih grehov očistil, dal si mi oblačilo posvečujoče svoje milosti, in dodelil moji duši mir, kterega svet ne more dati, o, prebivaj poslej vekomaj v mojem sercu in zaljšaj ga s svojimi darovi, da bom vreden tempelj Tvoj.

In vi, angeli božji! veselite se danes z menoj in hvalite Bogá, da sem življenje zopet našel pri njem. Solze moje žalosti in izdihljeje mojega potertega serca pred veličastni sedež milosti božje nesite, enkrat ponesite pa mojo dušo nebeškemu Očetu v naročje! Amen. Amen. —

Po spovedi,

pri kateri odveze ne dobiš.

Oj mene ubozega nespokorjenega grešnika! kako hudo sem grešil, da me namestnik božji ni spoznal vrednega svete odveze! O, še sem zgubljena ovčica, še tavam po nevarni puščavi pogubljenja. Jezus, moj pastir, ki sem ga nehvaležnež zupustil, za me ne mara, dokler se v resnici ne spreobrnem in ne poboljšam. Še nisem vreden pristopiti k njegovi sveti mizi, kjer se vživa njegovo presveto teló. Ponižno spoznam, da sem sam tega kriv. Namestnik božji, ki ima ključ, resnično spokorjene grešnike odvezati grehov, ima tudi ključ, nespokorjenim zadržati grehe. In ravno to se je danes meni zgodilo, toda po pravici, da spoznam žalostni grešni svoj stan, da se prav spokorim in

stanovitno poboljšam. — O, kaj hočem storiti jez, uboga sirota! — V tvojo sveto voljo se udam in obljubim, na tanko dopolniti vse, kar mi je naložil moj spovednik. Oče, tepi me! saj me dobri oče tepe, če me tepeš Ti. Prosim Te le samo tega, daj mi milost, da me k Tebi prikliče Tvoje tepenje, da se resnično spokorim, iz vsega serca k Tebi povernem, svoje ostudne pregrehe in vse grešne priložnosti zapustim, sad prave pokore prinesem, in se tako v prihodnje vrednega storim odveze in zopet postanem otrok božji. O Jezus, Sin Davidov, ki si prišel iskat, kar je bilo zgubljenega, usmili se, usmili se me! — O Marija, mati mila, skaži se mi usmiljeno! prosi pri svojem usmiljenem Sinu zame, da me kmali pripelje k svoji izvoljeni čedi. — Tudi vi, ljubi angeli, svetniki in

svetnice božje, prosite za me,
grešnega človeka! — Jez pa ho-
čem jokati se in v božjo milost
klicati, dokler ne najdem usmi-
ljenja pri Bogu, svojem Očetu.
— Amen.

*Kdor je moje meso in pije mojo
kri, ima večno življenje, in jaz ga
bom obudil poslednji dan. Jan 6, 55.*

SVETO OBHAJILO.

Poduk,

kterega vselej pazljivo preberi, predno
pristopiš k mizi Gospodovi.

Srečna keršanska duša, ki resnično
ljubiš svojega Jezusa, — veseli se in
veselja poskakuj! Glej, tvoj Jezus ne
kraljuje le pri svojem Očetu v nebesih,
ampak tudi pri tebi na zemlji prebiva.
Ne le viditi in gledati ga smeš, ampak
hoče se ti dati tudi uživati s kervjo in
z mesom, z dušo in telesom — z božjo
in človeško naturo — v presvetem reš-
njem telesu pri svetem obhajilu. Kdo
more popisati, kdo misliti si, kdo občutiti
neizmerno srečo, katero keršanska duša
najde v svetem obhajilu, kjer se terdno
sklene z Jezusom, s svojim Zveličarjem
— s pravim Bogom.

Kdor pa hoče vdeležiti se te sreče,

mora se k svetem obhajilu dobro pripraviti; boljšega pripravljanja pa ni, kakor je ljubezen do Jezusa. Ljubezen pa ne prebiva ne na ustnicah, ne na jeziku, temuč v globočini človeškega serca. Ta ljubezen je tisti ogenj, ktereга je Jezus prinesel na zemljo, in ktereга je sveti Duh pri svetem kerstu vlil v naša serca in ga vedno oživlja. Z ognjem te svete ljubezni pa Jezus hoče vneti človeška serca, da bi tudi ona pognala širok plamen.

Ljubezen le v čistih ali očiščenih sercih prebiva; komur torej greh gospoduje v sercu, komur hudo poželenje vlada serce, komur svet na se vleče serce, pri njem ljubezni ni domá. Ljubiti Jezusa in njegovega največjega sovražnika — ni mogoče; pri Jezusovi mizi sedeti, in posvetno in pregrešno veseliti se, se ne da ob enem.

Ako hočeš Jezusa ljubiti, moraš sovražiti njegove sovražnike; ako hočeš Jezusu streči, moraš od sebe pognati njegovega zaničevavca; ako hočeš v svoje sercé privabiti Jezusa, nobenega gosta, Jezusu zopernega, ne smeš prideržati si v sercu.

Če torej hočeš občutiti srečo in veselje svetega obhajila, stori to, kar ti ve-

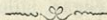
leva tvoja mati sveta katoliška cerkev, namreč: v skesani, čisti, ponižni spovedi očisti svoje serce, in Jezusa prôsi, da ti vstvari novo sercé. Boj se pa nevredno prejeti sveto obhajilo in nikdar nikoli se ne vdeležuj božjega ropa, da si ne ješ večnega pogubljenja.

Če hočeš pa čisto veselje svetega obhajila vživati, ni zadosti, da nimaš nobenega smertnega greha nad seboj; tudi male grehe in grešne slabosti iz serca preženi ter se jih skerbno varuj, in sicer tem bolj, čem večkrat želiš pristopiti k svetemu obhajilu. Le Jezusa iskati, njemu samemu streči, njemu samemu služiti, bodi tvoja resnična, terdna volja in edina želja.

Ako s tacimi željami pristopiš k svetemu obhajilu, ne bo ti treba premišljevat, kaj bi molil in kako bi s svojim ženinom Jezusom govorila tvoja duša. Sveti Duh, s čegar milostjo bo napolnjeno tvoje sercé, navdihn timer bo sercé s svetimi željami, s pobožnimi mislimi, z najlepšimi čednostmi, ktere boš v venec spletal ter jih daroval Jezusu. Tedaj boš zvedel, česar še nikdar nisi, in čutil, kaj se pravi po Jezusu hrepeneti, ž njim skleniti se, in kako sladko da je, ž njim sklenjenemu biti. Dokler v svojem sercu

ne čutiš tega veselja, te sladkosti, navezano je tvoje serce še na posvetne reči, nesnažno še in z grešnimi slabostmi prepreženo. — Čisti in čisti je, z božjo pomočjó in s svojo vedno vajo je boš tudi očistil, in z vsemi svetimi in Jezusa ljubijóčimi dušami boš čutil, kaj v čistih sercih dela božji duh; preokusil boš tiste nebeške sladkosti, ktere je Bog pripravil njim, ki ga ljubijo; čutil boš, da je res, kar sveti Pavel pravi, da mir v Kristusu preseže vsako človeško pamet, vse človeško hrepenenje.

Ljubi torej čistost sercá, in imel boš kralja nebes in zemlje za svojega prijatelja ter se prav vredno pripravil k svetemu obhajilu.

MOLITEV

pred svetim obhajilom.

Pozdravljen bodi, preljubeznjivi Jezus, v naj svetejšem zakramentu, kjer se nam daješ vžiti v podobi kruha in vina. Pozdravljen bodi, moj učenik in zveličar, ki si rojen bil zavoľjo mene, za mé na križi kri prelil in moji duši v živež zapustil svoje lastno teló in svojo lastno kri.

O, ljubi moj Jezus! Sem li v resnici tako srečen, da smem sprejeti v svoje sercé Tebe, ki si moj Bog, moj zveličar, ki si svet iz ničā vstvaril in ga vižāš in hraniš! O, moj Jezus! tisto teló, ki je zame viselo na križi, tisto kri, ki si jó zame prelil na križi, tisto sercé, ki je bilo zame prebodeno na križi, smem jez ubogi grešnik in nekdanji sovražnik

prejeti? O, moj Jezus! Tvoje lastno, resnično, sladko, ljubeznjivo, božje sercé, studenec vseh milosti, vir vseh sladkosti, Tvoje sercé, ki mi je odperlo sveta nebesa, smem skleniti s svojim pregrešnim sercem!? O sreča nad srečo, za katero bi mi pač smeli nevoščljivi biti vsi nebeški duhovi, vsi angeli božji!

Ti, moj častitljivi Jezus na nebeškem sedeži, Ti kralj vsega veličastva in vsega zveličanja, — Ti, katerega svojega Boga in Gospoda molijo vsi nebeški duhovi, vsi angeli Tvoji, Ti, moj Jezus, si pričujoč v podobi kruha, v presvetem rešnjem telesu, iz ljubezni do mene, da te morem prejeti! O, moj Jezus, si mi li mogel še več storiti?

Premisli, duša moja, Jezus k tebi pride, kakor Bog in človek, z dušo in telesom, s kervjo in z

mesom, po božji in človeški naturi. Kmali, kmali te bo došla naj večja sreča, ne bo ti treba kakor Marii Magdaleni k Jezusovim nogam pasti, sprejela boš Jezusa v svoje sercé. O, sreča nad srečo!

O Jezus, ako bi bil zakrament Tvoje neizmerne ljubezni, presveto rešnje teló, postavil le v eni sami cerkvi na svetu, kakó bi pač izdihoval, rekoč: o, da bi pač mogel kdaj priti v tisto cerkev, kjer Jezus resnično prebiva; o, kako bi bil srečen in vesel, ko bi mogel pasti pred njega na kolena in ga moliti; o, s kako nebeško sladkostjo bi bil še le napolnjen, ako bi mogel še le prejeti Jezusa, njega, ki je moj Bog in Gospod! — Glej duša moja, to srečo imaš, to sladkost boš zdaj zdaj uživala, ker boš še danes prejela svojega zveličarja Je-

zusa. O kdo izgovori to veselje, kdo razumé to srečo, kdo mi popiše sladkost, s katero se napolnuje tista duša, ktera Jezusa vredno prejme. O kako se ne bi sreče in veselja topilo sercé njemu, ki živo veruje v Jezusa v podobí kruha.

Toda, ljubi moj Jezus, sem li jez vreden, Tebe prejeti? O, kako bi bil Tebe vreden jez, Tvoja nehvaležna stvar, jez červ, ki se le po prahu valjam, in ki sem s svojimi grehi že tolikrat zaslužil, pomandran biti v prah in pepel, jez, tolikokrat Tvoj sovražnik, kateri sem se že tolikrat vrednega storil večnega peklenškega ognja! O, strah spreletí vse moje kostí, kedar se spomnim svoje nevrednosti. Ali torej smem prejeti svojega Jezusa? Ósramoten in s kesanim sercem spoznam, da nisem nikakor vreden

te časti, — toda terdno upam, da me je pripravnega storila Tvoja milost, o Jezus, ker slišim Tvoj mili glas, da po meni hrepeniš, da me tako ljubeznjivo vabiš, kličeš, prosiš, da pridemo k Tebi vsi, ki smo obteženi s težavami in nadlogami, da nas poživiš. O, pridi torej, o Jezus, tudi k moji bolni duši, ki zdaj tolikanj zdi-huje po Tebi in hrepenenja medlí. — Serčno sem želel velikonočno jagnje z vami jesti, tako si pri zadnji večerji govoril aposteljnóm. Kaj ne, Jezus moj, da to hrepenenje velja tudi meni? — Da, da, tudi s teboj, duša moja, hoče Jezus jesti velikonočno jagnje, in še več, kakor to, Jezus hoče s teboj na tanko skleniti se in dati ti sebe samega vžiti. O sreča! o veselje! o sladkost! o nebeška sladnost! Kdo te razumé? Jezus — Sin Božji — Bog sam — hoče

obiskati — mene — ubozega grešnika, in pri meni — v mojem sercu prebivati!!

O da bi te, ljubi moj Jezus, mogel tako prejeti, kakor Ti sam želiš prejeman biti; da bi ti tako ustregel, kakor želim in kakor se spodbi, da se postreže mojemu Bogu. — O ko bi jez mogel saj nekoliko popraviti nečast, kar se je je že zgodilo Tebi v presvetem zakramentu: — O da bi te mogel prejeti s tako čistim sercem, kakor te je spočela Tvoja ljuba mati Marija. — Tako želim prejeti te, kakor so te prejemale vsi Tvoji ljubi svetniki, danes pa želim pristopiti k svetemu obhajilu zlasti po izgledu sv. Alojzija, sv. Frančiška, sv. Katarine, sv. Terezije. Ker sem si pa svest svojih brezštevilnih slabost, žalostnega serca spoznam, da mi primanjkuje njihove ljubezni in

pobožnosti; bodi torej, o Jezus, danes še zadovoljen z mojimi željami, z mojim hrepenenjem. Vi, nebeški duhovi, in angeli božji, pa me obstopite tisti trenutek, ko sprejemem svojega zveličarja, zlasti pa tí, moj angel varh, me ne zapusti, temuč stoj mi na strani ter pomagaj, da bom Jezusu prijetno prebivališče. Ti, ljubi moj Jezus, pa me sam okinčaj s tistimi cveticami svetih čednost, iz katerih ti puhti naj prijetniši duh, sam dostavi, kar vidiš, da meni še primanjkuje.

Pridi, pridi, o Jezus, ki ljubiš mojo dušo, in razvesêli me Tvoje božje, nebeško, čisto, sladko in ljubezni goreče sercé. Pridi, oj pridi, moj Jezus! Ti moje življenje, moje zveličanje! Moj Gospod! moj Bog! moje vse! Glej, moja duša po Tebi hrepeni, kakor jelen po studenčnini; pridi

torej ženin moje duše in utolaži
žejo mojega serca, ki hrepenenja
po Tebi medli. Pridi, oj pridi,
Jezus moj! in ostani vekomaj
pri meni! Amen.

Kedar se pozvoní k svetemu obhajilu.

O moj Jezus! Ti me kličeš
ter me vabiš k svoji večerji. S
serčnim veseljem, z živo vero, s
terdnim zaupanjem in z gorečo
ljubeznijo Ti naproti hitim. Ob-
hajati hočem presveto večerjo
Tvoje neskončne ljubezni, véliki
spomin Tvoje smerti na križi.
Pred vsem svetom hočem spo-
znati, da na té živo verujem, v
te terdno úpam, te goreče lju-
bim, in da le po Tebi želim zve-
ličan biti. Ako nad menoj vidiš
še kaj, kar bi me nevrednega
ali saj neprijetnega delalo, od-
vzemi mi in očisti me popolnoma.
Vsemu hudemu se odpovém in

še enkrat skesano se obtožim vseh svojih grehov.

Spovém se Bogu vsegamogočnemu, Marii vselej Devici, svetemu Mihaelu, velikemu angelu, sv. Janezu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam duhovni oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem: kriv sem, kriv sem, jako sem kriv! — Torej prosim Marijo, vselej Devico, sv. Mihaela velicega angela, sv. Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, sve svetnike, in vas duhovni oče, molite za mé pri Gospodu, Bogu našem.

Kedar se mašnik oberne k obhajancem, jim odpuščenja prosi, ti pa reci:

Usmili se me večni Bog! vse grehe mi odpusti ter mi daj večno življenje — po Jezusu Kristusu, mojem Gospodu, ki skorej pride, mene zveličat.

Kedar mašnik presveto rešnje teló v rokah kaže obhajancem, tudi ti govori ž njim trikrat:

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak rêci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Kedar te mašnik obhaja, misli si:

Teló Gospoda našega, Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Zdaj, ko si, keršanska moja duša, prejela Jezusa, ravno zdaj je tisti srečni čas, po katerem si tolikanj hrepenela; raduj in veseli se torej v Jezusu, ki zdaj že prebiva v tvojem sercu; popolnoma se njemu vdaj in misli si, da sloniš na njegovem sercu, kakor sv. Janez pri zadnji večerji; skleni tudi tí svoje serce z Jezusovim, in pusti, da se serci priserčno pogovarjate brez besedí. Okleni se svojega Jezusa, kakor se oklene zgubljena ovčica svojega dobrega in zvestega pastirja, kedar jo najde in na rame zadene.

V sercu govôri z Jezusom, kakor s svojim naj dražjim in naj ljubšim pri-

jateljem, govôri kakor sestra zaupljivo go-
 vorí s svojim bratom, kakor priserčno
 kramlja nevesta s svojim ženinom, saj je
 preljubi Jezus tvoj brat, tvoj nebeški že-
 nin. Z Marijo Magdaleno počivaj Jezusu
 pri nogah, in z učencem ljubezni na nje-
 govih persih, ali na njegovim sercu, lju-
 bezni gorečem, kakor otrok na maternem
 sercu. V tacih mislih je sv. Katarina
 sienska prejemala presv. obhajilo. — Naj
 dražji trenutki tvojega življenja, ljubi
 moj kristjan, so pač minute po svetem
 obhajilu, torej imej sercé, gobi podobno,
 da se popolnoma napoji z večno ljubeznijo
 nebeškega svojega ženina.

O, kako lahko Jezusa zdaj popro-
 siš vsega, česar ti je treba! Zaúpaj mu
 torej, da te le nekoliko rečí opomnim,
 vse svoje težave in bridkosti, dvome in
 stiske, nadloge in skušnjave, dušne in
 telesne potrebe, toda vse to le s tihim
 glasom svojega sercá. Dokler čutiš, da
 se Jezus pogovarja s tvojim srcem, in
 da se tvoje sercé raduje v Jezusu, ne
 moti ji z besedno molitvijo, temuč bodi
 enak vertnarju, ki počiva in le posluša,
 kedar mu pohleven dežek napaja in oživlja
 ovenela zelišča. Kedar pa čuješ, da je že
 utihnilo tvoje zercé, in se ti silijo druge
 misli, še le tedaj naj ti pride beseda na

pomoč, da še nekoliko časa v veselji in radosti ostaneš z Jezusom in si preženeš vse druge raztresavne misli. In v ta namen móli bolj v duhu kakor po besedi naslednje

MOLITVE

po svetem obhajilu.

Moja duša, poveljučuj Gospoda in moj duh veseli se v Bogu svojem zveličarji, ker se je ozerl na svojega nizkega hlapca in mi je storil velike reči on, ki je močoven, in svéto njegovo imé.

Moja duša! hvali Gospoda in ne zabi njegovih dobrot. — Vse grehe ti je odpustil, vseh slabost te ozdravil; življenje ti je smerti rešil, in skazal ti veliko usmiljenje. Kakor se usmili dober oče svojega otroka, usmilil se je tebe tvoj Gospod.

Pridite in poslušajte vsi, ki se bojite Bogá, povedati vam ho-

čem, kaj je on storil moji duši! Najdel sem njega, kterega ljubi moja duša; prejel sem ga in več ga ne spustim od sebe. Danes je zveličanje došlo moji duši, prišel je k meni prebivat moj Bog in Gospod.

Hvalite Gospoda vsi angeli in služabniki božji, ki spolnujete njegovo voljo! Hvalite Gospoda vse stvari po vseh krajih njegovega gospostva!

Daruj se Jezusu.

Kdo sem jez, ubogi grešnik, da si prišel k meni Ti, moj Bog in Gospod, in da v meni prebivaš! Tvoja neskončna ljubezen do mene te je pripeljala k meni. O da bi pač tudi moje sercé vnelo se goreče ljubezni do Tebe in te ljubezni vekomaj gorelo!

Kaj pa hočem dati, jez Tebi,

ljubi moj nebeški gost, da ti bode prijetno, bivati pri meni? S čem poverniti za vse, kar si Ti meni dodelil? — Druzega nimam, kakor revno sercé, ktero želi, Tebe ljubiti; vzemi ga, o Jezus, rad ti ga dam. In to je vse, kar svojega imam. Naj tedaj moje revno serce, v veselje zamaknjeno, Tebi hvalne pesmi pôje.

O moj Jezus! serček mojega sercá, duša moje duše! daj, da bom od danes vselej želel le to, kar Ti želiš, storil le to, česar me Ti učiš; daj, da ne bom več živel sam, ampak da Ti živiš v meni.

Ponižen hočem biti v svojem vedenji, čist v svojem poželenji, pošten v svojem djanji, zadovoljen v svojem stanu, voljan v terpljenji, in zvest Tvoj služabnik v vsem svojem življenji.

Kdo me bo ločil ljubezni do

Kristusa? — Ali nadloga, — ali
bridkost, — ali lakota, — ali
goleta, — ali nevarnost, — ali
preganjanje? — Svest sem si, da
me ne smert, ne življenje, ne
kaka stvar ne bo ločila ljubezni
božje, ki je v Jezusu Kristusu,
Gospodu našem!

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani, opêri me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane zakrij me!

Tebe ločiti se, ne puščaj me!

Sovražnika peklenškega varuj me!

Ob uri moje smerti pokliči me,

Da z vsemi svetniki bom hvalil te,

Hvalil zdaj in vekomaj. Amen.

Pobožna prošnja do Jezusa.

(Sv. Bonaventura).

O Gospod, Jezus Kristus! rani mi sercé s svojimi svetimi ranami, napoji in napolni mi sercé s svojo sveto kervjó, da mi bodeš Ti, moj križani Jezus, vedno pričujoč povsod, kamorkoli se ozre moje okó, in da vse vidim v Tvoji sveti kervi, da sem le v Tebe zamaknjen in da nikjer ne najdem ničesa, kakor Tebe, da nikjer ne ugledam ničesa, kakor Tebe in da ne vidim ničesa, kakor svete Tvoje rane!

Za Tebe terpeti, o Gospod, in s Teboj umreti, bodi moja edina tolažba, vedno moje pre-mišljevanje in hrepenenje žive moje ljubezni.

Le v Tebi, o Jezus, naj moje sercé počiva, kajti le gorjé more biti ondi, kjer Tebe ni, saj si le

Ti moč Vsegamogočnega; resnično srečen morem biti le v Tebi, ki si vir in studenec vsega zveličanja. Jezus, le Tebi hočem živeti! Jezus, le Tebi naj umerjem! Tvoj sem živ in mertev. Amen.

Če utegneš dalje muditi se po svetem obhajilu, ponovi še kerstno obljubo, priporočaj se Marii Devici, angelu varhu, svojemu patronu. Moli tudi za svoje starše, brate, sestre, prijatelje, neprijatelje, sovražnike itd., pa tudi za verne duše v vicah.

Ponavljjanje kerstne obljube.

Vsegamogočni večni Bog, nebeški Oče, stvarnik in hranitelj vseh stvari! Po svoji podobi si me vstvaril, pri svetem kerstu me prerodil, ter sprejel za svojega otroka in za dediča nebeškega kraljestva.

Bog Sin, Jezus Kristus, Edino-
rojeni večnega Očeta! Za mé si se
včlovečil, na križi večnega pogub-
ljenja me rešil in pri svetem ker-
stu me za svojega brata sprejel v
sveto svojo cerkev, da bi me pri-
peljal v nebeško svoje kraljestvo.

Bog sveti Duh, tretja božja
oseba, moj posvečevavec! Pri
svetem kerstu si me posvetil ter
mi v svetih zakramentih deliš
svojo milost.

Presveta Trojica, v treh ose-
bah en sam Bog! v Tebe živo
verujem, molim in zahvaljujem te
za vse, zlasti pa za največo mi-
lost in dobroto svetega kersta, ki
je velika in imenitna, da nobena
kraljeva krona takó.

O, kako srečen sem, da si
me poklical v svojo sveto cerkev,
vseh grehov me očistil ter mi do-
delil vse, česar potrebujem za
večno zveličanje.

Kar sem nekdaž pri svetem kerstu obljubil po svojih botrih, zdaj s hvaležnim srcem ponavljam.

Odpovem se hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem, njegovim pomagavcem. Odpovém se napuhu, vsem grešnim svetnem šegam in vsem pregreham, vsemu zapeljivemu svetu.

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sinu božjega, ki je rojen bil in terpel; verujem v svetega Duhá, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesá in večno življenje.

Po nauku svete katoliške cerkve hočem na tanko živeti do smerti, svete zakramente vredno prejemati, in skoz njihova nebeš-

ka vrata priti v večno zveličanje po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po priprošnji prečastite Device Marije, vseh angelov božjih, zlasti svojega angela varha, vseh svetnikov in zlasti svojega patrona J . . Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v Tebe, pravi troj-
edini Bog, Oče, Sin in sveti Duh,
kteri si vse vstvaril, kteri vse
ohraniš in vladaš, kteri dobro pla-
čuješ in hudo kaznuješ. Verujem,
da se je Sin božji včlovečil, da
nas je s svojo smertjo na križi
odrešil, in da nas sveti Duh s
svojo milostjo posvečuje. Verujem
in terdim vse, kar si Ti, o Bog,
razodel, kar je Jezus Kristus učil,

kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta, rimska, katoliška cerkev veleva verovati. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, Tebe obličje v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si to obljubil Ti, kateri si vsegamogočen,

zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. — O Bog, poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si največa dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; — ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega sercá, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te Tvoji najzvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Bog, bolj in bolj. — — Ker te tedej resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega močno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem Tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, svojega stvarnika,

odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem Tebe, svojega vsegaomogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. — Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe če dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji Tvojega božjega Sina, našega Gospoda in zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Priporočevanje prečastiti Devici Marii.

Bodi češčena, premila Mati
mojega zveličarja, vseh devic devica,
nebes in zemljé kraljica,

Mati čiste in svete ljubezni, veselje in upanje moje, bodi češčena! K tebi vpijem Evini otrok, k tebi zdihujem iz te solzne doline, polne nevarnost in skušnjav. — Pod tvojo pomoč prebežim, Mati milosti božje, ne zaverzi moje prošnje v mojih potrebah. — O, preljubeznjiva Mati, obrni k meni svoje milostljive oči. S svojim Sinom me spravi, svojemu Sinu me priporoči, svojemu Sinu me izrôči. O dobrotljiva, o milostiva, o ljuba devica Maria, moja gospa, moja srednica, moja pomočnica. Prôsi za-me, božja porodnica, da bom vreden Jezusovih obljub.

Priporočevanje

angelu varhu.

Sveti angel varh, meni za prijatla in tovarša dan, da me

spremljaš in vodiš po nevarnem potu časnega življenja, in da me pelješ iz tuje dežele na ljubi Očetov dom večnega zveličanja, izročevaje se tvojemu varstvu, lepo te prosim, pomagaj mi, da ne opešam v dobrem; varuj me, da ne grešim v nevarnosti, terdno me podpiraj, da srečno premagam vse vidne in nevidne sovražnike svojega zveličanja; skerbno me vôdi po ozki stezi svetih čednost k mojemu Očetu; ti vedno njegovo obličje gledaš, daruj mu moje molitve in moja dobra dela in prosi za-me. O, da bi tudi jez s teboj in z vsemi izvoljenimi pel neskončnemu Bogu večno čast in hvalo! Amen.

Priporočevanje.

svojemu priprošniku (patronu).

Izvoljeni božji svetnik, sveti J., moj posebni priprošnik v nebesih, ki si srečno dosegel, česar jez še le iščem po nevarnih potih, in vživaš, česar jez želim, naj danes pozdravim tudi tebe ter se priporočim tvoji mogočni priprošnji. Ti se zdaj v naročji nebeškega Očeta veseliš, pred sedežem milosti božje stojiš in na revno zemljo oziraje se mene k sebi kličeš. Sprôsi mi usmiljenje in pomoč, da ne bom le nosil tvojega imena, ampak tudi posnemal tvoj lep izgled, po tem revnem življenji pa s teboj se veselil v nebeškem kraljestvu, ter hvalil in častil z vsemi svetniki in svetnicami božjimi trojedinega Bogá Očeta, Sina in svetega Duhá,

kteremu bodi čast in hvala vekomaj. Amen.

MOLITEV

za žive starše.

O Bog, ki mi velelaš starše spoštovati in za spolnovanje čerterte zapovedi obetaš dolgo in srečno življenje na zemlji, lepo te prosim, usmili se mojega ljubega očeta, moje drage matere, stoterno jim poverni na duši in na telesu vse, kar so dobrega meni že storili ali še le bodo. Daj pa tudi meni pomoč, da jim bom vselej pokoren in na veselje, po tem revnem življenji pa ž njimi združen veselil se pri Tebi v nebeškem kraljestvu. Amen.

Za odmerle starše.

Večni Bog, ki si mi ljubega

očeta, drago mater vzel, ter jih k sebi poklical, bodi zdaj Ti moj usmiljeni oče, pa usmili se tudi mojega ranjcega očeta, ranjce moje matere. Odpusti jim vse grehe, zavolj katerih morebiti še v vicah terpe, zlasti tiste, ktere so zavolj mene storili. Naj jim neskončno Tvoje usmiljenje prižge večno luč tam v kraljestvu izvoljenih Tvojih, v večnem miru naj počivajo. Pomagaj pa tudi meni, da pravično živim, srečno umerjem in za njimi pridem v večno veselje, kjer nas smert več ne bo ločila. Amen.

MOLITEV

za vse žive kristijane.

Vsegamogočni, neskončno usmiljeni Bog, Oče mirú in ljubezni, kateri želiš, da vsi Tvoji

otroci kakor bratje in sestre med seboj živé v lepem svetem miru, v vedni edinosti in v stanovitni ljubezni, daj nam svojega svetega Duhá, da nas napolni s svojimi svetimi darovi. Prosim te za svoje prijatelje in prijateljice, tovarše in tovaršice, zlasti za domače; daj nam vsem razsvetljeno pamet, da vedno pošteno živimo, Tebi zvesto služimo in po tem revnem življenji srečno pridemo k Tebi, svojemu Očetu v večno zveličanje po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

MOLITEV

za spreobrnjenje grešnikov.

Spomni se preusmiljena Devica Marija, nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, kterikoli je pribežal pod tvojo

brambo, tebe klical na pomoč in se priporočal tvoji prošnji. S tem zaupanjem navdihnjen k tebi, o devic Devica pridem, k tebi, o Mati, pribežim, pred teboj jez grešnik zdihujem, ter sebi in vsem grešnikom prosim resničnega spreobrnjenja. — Ne zaverzi, o Mati Besede (Jezusa Kristusa), moje prošnje; — temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Oče naš .. češčena si Marija ..

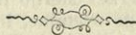

MOLITEV

za vse verne duše v vicah.

O Bog vsega usmiljenja, stvarnik in odrešenik vseh vernih, kateri deliš odpuščanje in zveličanje, ponižno te prosim, dodeli mojim bratom in sestram, dobrotnikom in dobrotnicam, tovaršem in tovaršicam, znancem

in znankam, ki so se pred menoj ločili s tega svetá, po priprošnji Marije Device in vseh svojih svetnikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe in daj jim priti v družinjo svetih izvoljenih, da srečno dosežejo, česar so vselej želeli, Tebe od obličja do obličja gledati, Tebe uživati, Tebe častiti, hvaliti in moliti vekomaj. Vsega tega te prosim po Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčenje Matere Božje.

I.

Zakaj sveta cerkev Marijo bolj časti, kakor vse druge svetnike, in tudi bolj kot angele božje.

Ker Marija angele in svetnike daleč presega:

1. V časti. — Ktera čast, če tudi angelska, sme se na stran postaviti časti

taiste, ki je bila vredna spoznana za svetišče svetemu Duhu in za prebivališče Sinú božjemu? — tako vpraša sv. Bernard; in ravno to tudi sveta cerkev v svoji molitvi spozná z besedami: „O Devica, pač ne vem, s katerimi slavili naj bi te povzdigovala, ker si v svojem naročji nosila Njega, kterega nebesa ne morejo obseči.“ — Ker je mati Najvišega, je pa tudi Gospá angelov, kraljica nebes, ljudem varhinja, svetu zapovedovavka, peklu strahovavka. Marija torej kraljuje v nebesih, na zemlji in v peklu, nad angeli, ljudmi in peklenškimi duhovi; angeli jo častijo za svojo kraljico, ljudje za svojo varhinjo in hudobni duhovi se tresejo pred njo. „Največa čast je torej za nas, deviško kraljico častiti in pod njenim varstvom biti;“ zakaj, „nikdo jej ni enak, nikdo ni večí od nje, kakor Bog sam.“ (Peter Dam. in Bernard.)

2. V svetosti. — O Mariini svetosti sv. cerkveni očetje tako-le govoré: „Kaj lepo se zvezde svetijo na večernem nebu, vendar luna njihovo velikost in bliščobo daleč prekosi; ravno tako prečastita devica Marija vse verste angelov in svetnikov presega v zasluženji in svetosti, v milosti in kreposti. Od prvega trenutka njenega življenja do vnebovzetja,

bila je v njej doveršena popolnost. — Marija je zlata hiša, ktere se ni prijel najmanjši prah niti izvirnega greha, niti kacega djanskega. Ona je najlepše, najumetniše delo, ktero je doveršil nebeški stvarnik.

3. V milosti. — Le ena bila in ostala je skozi in skozi neomadežana, in ta je Marija. Le ena izmed vsega človeštva bila je izvoljena za mater božjemu Sinu, in da se je zgodilo brez žaljenja njene deviške čistosti, storil je Bog sveti Duh čudež, ki preseže vse čudeže, da je, akoravno mati, vendar še ostala devica.

Kdor vse to le nekoliko premišljuje, lahko bode spoznal, zakaj katoliška cerkev za Bogom največo čast skazuje prečastiti Devici Marii.

II.

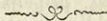
Česa imajo po Mariini priprošnji pričakovati oni, ki jo prav časté?

Odgovor: V s e g a. — Marija ima, pravi sv. Bonaventura, pri svojem Sinu to posebno prednost, da pri njem premore vse, kar hoče. Kralj Salomon vstal je s svojega sedeža, naproti šel svoji materi, ter dal jej na svoji desnici postaviti sedež, rekoč: Mati, poželi od mene,

kar hočeš, in uslišana ti bode vsaka prošnja! — Ravno tako, pravijo sv. učeniški, se vzdigne pravi Salomon, Jezus Kristus, s svojega sedeža vselej, kedar se mu bliža njegova mati, ter jej reče: Zahtevaj mati, glej, zgodi naj se vse, česar koli želiš; kajti spodobi se, da zdaj v nebesih tebi ne odrečem ničesa, ker si meni tudi ti vse storila na zemlji. Zato cerkveni očetje učé, da ni milosti, ktere bi mi ne mogli pri Bogu zadobiti po Mariini prošnji. — Ta nauk svetih učениkov nam poterjuje tudi zgodovina vseh časov. Kdo more prešteti spominke, ki so bili po vseh krajih postavljeni Marií iz hvaležnosti za čudovito njeno pomoč? Na brezštevilne te čudeže po Mariini prošnji opiraje se, nek razsvetljen cerkven učenik vsklikne rekoč: „Kdo bi seštel bolnike, ktere si ozdravila ti, nebeška kraljica, grešnike, ktere si ti spreobrnila, krivoverce, ktere si ti edino pravi cerkvi v naročje nazaj pripeljala, umirajoče, ktere si ti pogubljenju otela, morske viharje, ktere si ti utolažila, bitve, v kterih si ti zmagala, kuge, kterim si ti konec storila?“ — Gotovo torej sv. Bernard preveč ne reče, rekoč: „Kdo bo premeril dolžino in širčino, visočino in globočino tvoje milosti, o prečastita De-

vica? Visočina sega od zemljé do nebes, kjer ti skerbiš za naše zveličanje; globočina pa od nebes do zemlje in še celó do peklenškega brezna, čegar moč ti premagaš, odtegovaje mu duše; dolžina in širčina pa se razteza od tečaja do tečaja zemljé, ker si ti milostiva po vseh krajih svetá.“ — In sv. Rihard pravi: „Marija! ti nam celiš dušne rane, in razklespaš grešne verige; ti nam otiraš solzé in bolečine hladiš; ti nam izdihljeje tolažiš, ter si upanje našega zveličanja! — Najtehtnejša pa so nam svetih očetov terdila, da pogubljen ne bode on, kateri obervivši se do Marije, stoji pod njenim varstvom. Torej vedno bodi naše pravilo:

„Kdor najde Marijo, življenje najde in zajema zveličanje pri Gospodu.“ —

Sveta maša,
MATERI BOŽJI NA ČAST,
zlasti v njenih praznikih.

Pripravljanje na presv. daritev.

N a m e n.

Milostljivo sprejmi, o Gospod,
nebeški Oče, neomadežano daritev

svojega Sina Jezusa Kristusa, ktere se hočem ravno kar ponižno vdeležiti. Darujem ti jo, da ti ž njo skažem najvišo čast, da te molim po dolžnosti, v spravo za svoje brezšteviline grehe, pa tudi v serčno zahvalo, da si preblazeno mater svojega božjega Sina ozaljšal s toliko milostmi in sprednostmi ter jo obvaroval vsacega grešnega madeža.

Skaži mi milost, da presveto to mater vedno po vrednosti častim, da po mogočni njeni priprošnji in posnemaje njene čednosti v svojem sercu pripravim spodobno prebivališče Tvojemu božjemu Sinu, kakoršno mu je sv. Duh pripravil v prečisti Devici. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pri molitvah pred stopnjicami.

Moj Bog in Gospod! Ali sem pač vreden stati pred Tvojim ol-

tarjem in vdeležvati se presvetih skrivnost? — V grehah spočet in rojen, madežal sem se tudi s svojimi lastnimi grehi — od trenutka, ko sem začel spoznavati greh, do današnjega dné. Toda Ti si usmiljeni Oče, ki rad odpuščaš vsem, kateri se s pravim skesanim srcem obernejo k Tebi. Da bi nam odpuščenje pridobil, daroval se je Tvoj božji Sin, naš Zveličar, na križi in v ta namen postavil je tudi to presveto daritev. Zavoljo njegovega zaslužnja usmili se tudi mene, milostivi Oče, ter mi odpusti brezštevilna pregrešenja.

Vhod (introitus).

Pozdravljena bodi, sveta božja porodnica, ki si rodila kralja, kateri od vekomaj vlada nebó in zemljó. Čast bodi Očetu in Sinu

in svetemu Duhu, kakor od začetka, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se nas! —
Kriste, usmili se nas! — Gospod,
usmili se nas! —

Slava (gloria).

Hvalim in slavím te, presveta Trojica, zavolj Tvoje modrosti, moči in dobrote, da si Marijo, milosti polno, od vekomaj izvolila za mater našemu Zveličarju. S toliko sveto nedolžnostjo si jo napolnil o Bog, da od nje sam govoriš: Vsa lepa si prijateljica moja, in ni ga madeža v tebi. — Milostivi Bog! tudi nas čedalje bolj očisti, da bomo vredni, moliti, hvaliti in slaviti Tebe, vsegamogočnega, trojedinega in edinega Bogá in Gospoda, Očeta in Sina in svetega Duhá. Amen.

Zbirna molitev (collecta).

Dodeli, o Gospod, prosimo, svojim služabnikom dar nebeške milosti, da nam, ki nam je rojstvo prečastite Device začetek zveličanja, slovesni spomin njenega spočetja prinese čedalje obilnejši mir. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri živi in kraljuje s Teboj in s svetim Duhom, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gredna (graduale).

Slave in časti vredna si, o Devica Marija, ki si brez žaljenja devišтва Mati Zveličarjeva.

Ÿ. Deviška božja porodnica, Njega, ktereга ne morejo obseči tečaji svetá, sprejela si v materno svoje naročje, ko je človek postal! Aleluja! Aleluja!

O. Blažena si, o sveta De-

vica Marija in vredna vse slave;
iz tebe priklilo je solnce vse prave,
Kristus, naš Bog. Aleluja!

Evangelij.

Blažena Devica in Mati božja Marija, brez madeža spočeta, bila si pravo veselo oznanilo vsemu svetu, kajti iz tebe je po večnem božjem sklepu imel rojen biti On, ki je blagoslov vsem narodom. Z veseljem te torej pozdravljamo kot milo jutranjo zarjo, ki se je prikazala pred solncem, Sinom božjim, oznanovaje nam njegov bližnji prihod. Že v prvem trenutku svojega življenja na svetu obžarilo te je to solnce, obsevala te nebeška svetloba; stori, prosimo te, da Jezus Kristus, tvoj Sin, tudi nas razsvetli s svojo milostjo, da ne bomo nikdar tavalili po temi ne greha,

ne zmote, temuč da bomo hodili za lučjo, ki je prišla z nebes, razsvetlit vsacega človeka; kajti le Jezus Kristus je prava luč in večna resnica. Amen.

Vera (credo).

Božji Zveličar, Ti si rekel: Kdor ne veruje, je že sojen; Ti torej zahtevaš, da za resnico terdno in nedvomljivo spoznamo vse, kar nam vелеva verovati tista cerkev, kateri si Ti ustavil temelj in katero vlada Bog sveti Duh. Tej nezmotljivi učiteljici radi podveržemo svoj um, in za resnico spoznamo vse skrivnostne nauke naše vere, naj so še tako nerazumljivi našemu razumu. — Zlasti tudi terdno verujemo, da si bila ti prečastita Devica in porodnica božja spočeta brez vsega madeža izvirnega

greha. Zavolj velike te milosti in posebnega predstva, izmed vseh človeških otrok le tebi dodeljenega, te blagrujemo, častimo in slavimo iz vsega serca vse dni svojega življenja. Amen.

I.

Darovanje (offertorium).

Sprejmi, večni Oče, te dari, ki ti jih za vse vernike darujemo s tvojim služabnikom, da bodo, spremenjeni v pravo, živo teló in v pravo, živo kri Tvojega Edinorojenega, večnega vélicege mašnika, Tebi na čast, nam pa v izveličanje.

O Bog! prosimo te, tudi nam očisti dušo in teló po neomadežani čistosti, s katero si ozaljšal Marijo, svojo izvoljeno deklo, in po močni njeni priprošnji našo mlačnost spremeni

v gorečo ljubezen, da po zater-
tem hudobnem nagnenji bomo in
vedno ostanemo Tebi živ, svet,
in dopadljiv dar. Po Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Tiha (odbirna) molitev (secreta).

Naj bo, o Gospod, človeštvo
Tvojega Edinorojenega naša po-
moč, da On, ki ni omadežal devištva
svoje matere, temučje posvetil, nas,
ki se spominjamo neomadežanega
njenega spočetja, oprosti grehov
in naš dar stori Tebi dopadljiv;
Jezus Kristus, naš Gospod, ki
živi in kraljuje s Teboj in sve-
tim Duhom, Bog od vekomaj.
Amen.

**Predglasje, sveto, (præfatio,
sanctus).**

Res je spodobno in prav, do-
bro in koristno, da ti vselej in

povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, in da te hvalimo, častimo in slavimo v neomadežanem spočetji svete Matere Marije vselej Device, ki je od svetega Duhá spočela Tvojega Edinorojenega in ne zgubivši devištva svetu rodila večno luč, Jezusa Kristusa, Gospoda našega; po katerem Tvoje veličastjo slavijo angeli, molijo gospostva, v strahu časté oblasti, z enoglasnim petjem povzdigujejo nebesa in nebeške moči in zveličani Serafimi, s kterimi tudi mi zedinimo svoj glas, te prosimo in ponižno spoznavaje ti hvalo pojemo:

Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot, vsegamogočni Bog. Polna so nebesa in zemlja Tvoje slave. Hozana po višavah! Češčen bodi, kdor pride v imenu Gospodovem. Hozana po višavah!

II.

Tiha maša (canon).

Do spreminjevanja.

Neomadežana, milosti polna Devica! v tvoje čiste roké vse molitve in prošnje izročimo, vedé, da vse premoreš pri svojem božjem Sinu. Odkrij nam, ponižno te prosimo, vse naše reve in nadloge, dušne in telesne, in zadôbi nam pomoč pri Gospodu; zlasti nam sprôsi milost, da bomo čedalje podobniši tebi, neomadežani, najčistejši Devici. Prôsi tudi za vse cerkvene stanove, posebno za vidnega poglavarja papeža J., izprôsi vsem duhovskim in deželskim gosposkam milost, ktere potrebujejo, da zvesto spolnujejo svoje težke dolžnosti in da z nami vred pridejo tje, kjer ti svojemu Sinu na desnici sediš v večnem veličastvu in zveličanji.

Spreminjevanje.

Kedar mašnik povzdiguje sv. hostijo:

O Jezus, Tebi živimo! o Jezus, Tebi merjemo! o Jezus, Tvoji hočemo biti živi in mertvi. Amen.

Kedar mašnik povzdiguje sv. kelih:

Presveta kri, očisti nas! Najmočnejša kri, pokrepčaj nas! Najdražja kri, zadôbi nam večno življenje! Amen.

Po povzdigovanji.

Češčen in moljen bodi Jezus, Ti Sin Davidov, Edinorojeni večnega Očeta, Sin Matere Device, pravi Bog in pravi človek! Češčena in moljena bodi presveta kri večnega vélikega duhovna, ti predraga cena našega odrešenja in vir vseh milost! Z gobo-

vim k Tebi vpijem: Ako le hočeš, očistiš me gob mojih grehov. Oberni, o Gospod, svoje milostljive oči v mene, velicega reveža, ki sem omadežan s tolikimi grehi in pregreški; opêri me v svoji presveti kervi in skaži mi milost, da od danes naprej čisteje živim in da sem tako čedalje bolj všeč Tebi, Najčistejšemu in Tvoji vselej neomadežani Materi Marii. Amen.

O nebeški luči, ki svetita pred sedežem milosti božje, Marija in Janez, vidva sta tista zveličana, kterima je Jezus zavoljo najčistejšega devištva s križa skazoval največo ljubezen rekoč: Žena, glej, tvoj sin! — Sin, glej, tvoja mati! V tisti sveti ljubezni, s katero vaji je sklenila ta Gospodova beseda, usmilita se mene, revnega človeka, ter mojo dušo in moje teló vzemita pod zvesto

svoje varstvo, da po vajini priprošnji rastem in ostanem v ljubezni do Bogá in do bližnjega, kakor tudi v čistosti svojega serca. Amen.

Spomin za mertve (memento defunctorum).

Milostivo sprejmi, o Gospod, našo molitev za vse verne duše v vica, zlasti pa za J . . J . . , in daj jim deležnim biti predrazih darov presvete te daritve; tega te prosimo po zasluženji prečastite Device Marije in vseh svetnikov. Amen.

Oče naš (pater noster).

Reši nas, prosimo te, o Gospod, vseh zlegov, sedanjih in prihodnjih, ter nam po priprošnji blažene in častite božje porodnice

Marije vselej Device in vseh svetnikov milostivo dodeli ljubi mir v naših dneh, da bomo s pomočjo Tvoje milosti prosti vseh grehov in rešeni vseh nadlog. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, kateri živi in kraljuje s Teboj in s svetim Duhom, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

III.

Sveto obhajilo (communio).

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bode moja duša. (Trikrat.)

Blagor telesu, ki je nosilo Sinú večnega Očeta! Blagor kraljevi Devici, ki je prej v duhu in sercu, kakor v telesu, spočela božjo Besedo!

O sveta Devica, z uno serafsko ljubeznijo in pobožnostjo,

s katero si ti presv. rešnje telo svojega Sina prejemala iz rok svetih aposteljnov, izprosi tudi meni milost, da to čudovito skrivnost vselej, zlasti ob smertni uri prejmem s čistim srcem in da bom vekomaj sklenjen s tvojim božjim Sinom Jezusom Kristusom.

Marija, moja mati in besednica, ne pripusti, da bi kedaj v mojem srcu ugasnila ljubezen do tvojega božjega Sina, temuč izprosi mi milost, da bom po večkratnem vrednem prejemanji presv. rešnjega telesa v njej vedno rastel, dokler ne pride tista ura, ko me nikdo ne bo mogel ločiti od Jezusa tvojega Sina in mojega zveličarja. Amen.

Sklep.

Pričujoč sem bil, o Gospod, pri presveti daritvi, ki se je oprav-

ljala v spomin Tvojemu bridkemu
terpljenju in na čast Tvoji neo-
madežani Materi. Po svoji do-
broti in milosti stori me deležnega
drazih njenih darov, da bom ž
njimi pokrepčan z novo goreč-
nostjo vse dni svojega življenja
služil Tebi in Tvoji sveti Materi
Maríi. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
usmili se nas!

Sin vsega svetá rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti duh, resnični Bog,
usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta Devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,
Mati prečista,
Mati brez madeža,
Mati nedolžna,

za nas Bogá prosi!

za nas Bogá prosi!

Mati najbolj sveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Stolp kralja Davida,
 Stolp slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,

za nas Bogá prosi!

Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica aposteljnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznovavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvir-
nega greha spočeta.

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nas ... Češčena si Marija ...

MOLITVE

po lavretanskih litanijah.

1. Do presv. rešnjega telesa.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.
O. Ki ima v sebi vso sladkost.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu zapustil spomin svojega terpljenja, daj nam, prosimo te, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kerví tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duhá Bog ve-komaj. Amen.

2. Do sv. Device, matere Marije.

Pod Tvojo pomoč pribežimo,
o sveta božja porodnica! ne za-

verzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blagoslovljena devica, naša gospá, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporôči, svojemu Sinu nas izrôči!

Ÿ. Prôsi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vživamo vedno zdravje na duši in na telesu; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device rešeni sedanje žalosti in večnega veselja deležni.

Češčena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi

vpijemo zapuščeni Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in ob-
jokani v tej solzini dolini. Oh
oberni tedej, naša pomočnica!
svoje milostljive oči v nas, in po-
kaži nam po tem revnem življe-
nji Jezusa, blagoslovljeni sad svo-
jega telesa: o milostiva, o dobrot-
ljiva, o sladka devica Marija!

W. Prôsi za nas, sveta božja po-
rodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kri-
stusovih.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog!
ki si dušo in telo častite device,
matere Marije, da bi zaslužila
vredno prebivališče biti Tvojemu
Sinu, s pomočjo sv. Duhá pri-
pravil, daj, da bomo, ki se vese-
limo njenega spomina, po njenih
milostljivih prošnjah rešeni pri-
hodnjih zlegov in večne smerti.

3. Do sv. Jožefa.

Glejte! zvesti in modri hlapec, ktereга si postavil, Gospod, nad svojo družino.

Ÿ. Prôsi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo Gospod! zasluženje ženina Tvoje presvete matere Marije pomaga, da nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno, česar ne premore naša slabost.

4. Za vse potrebe.

Ponížno, o Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike,

naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvaruj ta kraj z vsemi, kateri v njem prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji in milostljivo dodeli vsem vernim kerščenikom, živim in mertvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža J . . . , našega škofa J . . . , našega svetlega cesarja J . . . in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In Tvoj blagoslov pridi z nebes nad nas

in bodi vselej med nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duhá, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .
(petkrat).

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
usmili se nas!

Sin vsega svetá rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog,
usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za
nas Bogá prosite!

za nas Bogá
prosi!

Vse svete verste zveličanih duhov,
za nas Bogá prosite!

S. Janez kerstnik, { za nas Bogá
S. Jožef, { prosí!

Vsi sveti očaki in preroki, za
nas Bogá prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevž,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukež,

S. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
za nas Bogá prosite!

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za
nas Bogá prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas
Bogá prosite!

S. Štefan,	{	za nas Bogá prosi!
S. Lavrenc,		
S. Vincenc,		
S. Fabjan in Sebastjan,	{	za nas Bogá pro- sita!
S. Janez in Pavel,		
S. Kozma in Damijan,		
S. Gervazi in Protazi,		

Vsi sveti marterniki, za nas Bogá
prosite!

S. Silvester,	{	za nas Bogá prosi!
S. Gregor,		
S. Ambrož,		
S. Avguštin,		
S. Hieronim,		
S. Martin,		
S. Miklavž,		

Vsi sveti škofje in spoznovavci,
za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Bogá
prosite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Francišek,

} za nas Bogá
prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
Bogá prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za
nas Bogá prosite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

} za nas
Bogá
prosi!

Vse svete device in vdove, za
nas Bogá prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje,
za nas Bogá prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o
Gospod!

Od vsega hudega,
Od vsega greha,
Od svoje jeze,
Od šibe potresa,
Od nagle in neprevidne smerti,
Od skušnjav hudičevih,
Od jeze, sovraštva in vse hude
volje,
Od duha nečistosti,
Od treska in hudega vremena,
Od večne smerti,
Skozi skrivnost svojega sve-
tega včlovečenja,
Skozi svoj prihod,
Skozi svoje rojstvo,
Skozi svoj kerst in sveti post,
Skozi svoj križ in terpljenje,
Skozi svojo smert in svoj po-
kop,
Skozi svoje sveto vstajenje,
Skozi svoj čudni vnebohod,
Skozi prihod Tolažnika sve-
tega Duha,
V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki
Da nam zanesesh,
Da nam odpustiš,
Da nas k pravi pokori pri-
pelješ,
Da svojo sveto cerkev vladaš
in ohraniš,
Da pastirja apostoljskega in
vse cerkvene stanove v svoji
sveti veri ohraniš,
Da sovražnike svete cerkve
ponižaš,
Da keršanskim kraljem in
oblastnikom mir in pravo
enovoljnost daruješ,
Da vsemu keršanskemu ljud-
stvu mir in edinost daš,
Da nas vse v svoji sveti službi
poterdiš in obderžiš,
Da naše misli k nebeškim
željam povzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom
večne darí dodeliš,
Da duše naše, in naših bra-

te prosimo, sliši nas!

tov, bližnjih in dobrotni-
kov večnega pogubljenja
rešiš,

Da sad zemlje daš in ohra-
niš,

Da vsem vernim dušam večni
pokoje dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin božji!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta od-
jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (itd. tiho).

Ÿ. In nas ne vpelji v skušnjava:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

te prosimo, sliši nas!

MOLITVE PO LITANIJAH,

pri popoldanji službi božji ob nedeljah
in praznikih, kateri niso matere
božje.

K presv. rešnjemu telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duhá Bog ve-
komaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za ktere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža J . . . , in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa J . . , ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, nad ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju J . . . , Tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz Tvoje volje cesar, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš,

da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ živim in mrtvim, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še v življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenji

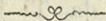
in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam Tvojo milost tukej uživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija!
itd. (petkrat).

Sv. Marka dan in prošnji ali križev teden.

O p o m i n.

Procesije ali cerkveni obhodi bili so v navadi že v prvih keršanskih časih, in imajo visok pomen in svet namen.

Cerkveni obhodi so:

1. Očitno spoznavanje svete naše vere pred vsem svetom;

2. slovesna in enoglasna zahvala za prejete milosti ali dobrote;

3. serčna združena prošnja za odpuščanje naših grehov ali za odvernjenje kacega zlega ali kazni božje;

4. očitni razgled katoliške edinosti;

5. lepa podoba našega potovanja na zemlji, kjer nimamo pravega domu, ampak prihodnjega iščemo;

6. močno budilo terdnega zaupanja vsled Kristusove obljube: „Kjer sta zbrana dva ali trije v mojem imenu, ondi sem jaz sredi med njimi.“

Križ, ki se nosi pred obhodom, pomenja, da smo zbrani v imenu Jezusovem, da torej le po njegovem zasluženju upamo doseči, česar prosimo.

Zastave ali bandera pa nam označajo, da je Jezus premagal greh, smert in pekel, in slavno zmago Kristusove cerkve nad judovstvo in neverstvo. Tudi nas opominjajo, da bodimo vsled kerstne obljube keršanski borivci za čast božjo in zoper vse sovražnike svojega zveličanja.

Pri obhodu, tje in nazaj gredé môli litanije vseh svetnikov (glej stran 179); vernivši se v domačo cerkev pa opravi naslednje molitve, ki jih mašnik latinski glasno moli.

P s a l m 69.

O Bog! hiti me otet;
 Gospod! teci mi pomagat.
 Omoteni, in osramoteni naj bodo,
 kateri mi strežejo po življenji.
 Odstopijo naj, in sram jih bodi,
 kateri mi hočejo hudo.
 Obernejo naj se zdajci osramoteni,
 kateri pravijo: Haha! haha!
 Vsi pa, kateri Tebe iščejo, naj se
 veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi
Bog! kateri ljubijo Tvoje od-
rešenje.

Jez pa sem revež in siromak, o
Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik,
Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,
O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod! močen
stolp,

O. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik
pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti
nam škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po
naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših
hudobijah.

Ÿ. Molimo za našega papeža J...

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in
osreči ga na zemlji, in ne daj

ga v voljo njegovih sovražnikov.

Ť. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

Ť. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ť. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Ť. Molimo za svoje brate, katerih ni tukej.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v té zaupajo moj Bog!

Ť. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

Ť. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj pride do Tebe.

M o l i m o.

O Bog! ki Ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse Tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost Tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k Tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika J.. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želel in z vso močjo storil.

O Bog! od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca Tvojim zapovedim vdana, in po zatertim strahu sovražnikov časi s Tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da milostljivo odpuščanje, kterege so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj je s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnó, in iz Tebe začete, tudi v Tebi končajo.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duhá, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Bog, usliši mojo molitev.

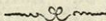
O. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ÿ. Vsegamogočni in usmiljeni Bog
naj nas usliši.

O. Amen.

Ÿ. In vernih duše naj po milosti
božji počivajo v miru.

O. Amen.

Praznik presvetega rešnjega telesa.

Katoliška cerkev ta visoki praznik, kar se dá, slovesno obhaja iz mnogih blazih namenov; ti so:

1. Kaj se bolj spodobi, kakor da smo Jezusu iz serca hvaležni za neizrekljivo dobroto, da je postavil presveti zakrament.

2. Spodobi se, da resnica, zmagavka laží in krivoverstva, obhaja zmago; da bi se njeni nasprotniki, vidivši toliko svečanost in veselje katoliške cerkve, in spoznavši svojo zmoto, vernili k materi, katero so zapustili!

3. Cerkev s slovesnim obhodom na znanje daje živo svojo vero, da je Jezus resnično in bistveno pričujoč v presvetem zakramentu.

4. Njemu, pred katerim se pripogibajo kolena, v nebesih, na zemlji in pod zemljo, vpričo nebes in zemlje skazujemo dolžno najvišjo čast, ter mu zadostujemo za nečast, ki mu jo delajo njegovi sovražniki.

5. S tem, da se pri obhodu nosi

presveto rešnje teló, cerkev želi, blagoslov božji sprositi kraju in ljudstvu.

V stari zavezi nosili so skrinjico z mano, predpodobo presv. rešnjega telesa, v slovesnem obhodu med petjem in godbo; kolikanj bolj se spodobi ta čast in očitna zahvala Jezusu za presveti zakrament, da vsi milijoni katoliških kristjanov, — cesar in najzadnji berač, papež in najnižji redovnik, največi modrijan in prosti kmetič, sivi starček in nedoletni otrok — kakor iz enega gerla in enega serca pojejo: Češčen in hvaljen bodi vsaki čas presveti božji zakrament!

Kdor ima kolikaj hvaležno in ljubeče serce do Jezusa, rad se bode pridružil slovesnemu cerkvenemu obhodu, in sicer ne kot nespodoben gledavec, temuč Jezusu na čast in bližnjemu v izgled prave pobožnosti.

Pri obhodu presv. rešnjega telesa.

I. E v a n g e l i.

Pred vsacim evangelijem z mašnik-dija-
konom moli:

Očisti moje serce in moji
ustnici, vsegamogočni Bog, ki si
ustnici Izaija preroka z ognjenim
oglom očistil; blagovoli me po
svoji veliki milosti tako očistiti,
da bom mogel vredno oznanovati
Tvoj sveti evangeli.

Ÿ. Zapové, Gospod, blagosloviti!
O. Gospod bodi v mojem sercu
in na mojih ustnicah, da vredno
in spodobno oznanujem njegov
evangeli.

Ÿ. Gospod (bodi) z vami.

O. In s tvojim duhom.

Ÿ. Začetek evangelija svetega
Matevža (1, 1—16.)

O. Čast (bodi) Tebi, o Gospod!

„Bukve rodú Jezusa Kri-
stusa, Sinú Davidovega, Sinú
Abrahamovega. — Abraham je
rodil Izaka; Izak pa je rodil Ja-
koba; Jakob pa je rodil Judata
in njegove brate. — Juda pa je
rodil Faresa in Zara s Tamaro;
Fares pa je rodil Ezrona; Ezron
pa je rodil Arama. — Aram pa
je rodil Aminidaba; Aminadab pa
je rodil Naasona; Naason pa je
rodil Salmona. — Salmon pa je
rodil Boóza z Ráhabo; Boóz pa
je rodil Obeda z Ruto; Obed pa
je rodil Jêseta; Jêse pa je rodil
Dávida kralja. — David kralj pa
je rodil Salomona ž njo, ki je
bila Urijeva. — Salomon pa je
rodil Róboama; Roboam pa je rodil
Abija; Abija pa je rodil Asata. —
Asa pa je rodil Józafata; Józafat
pa je rodil Jórama; Joram pa je
rodil Ozíja. — Ozíja pa je rodil
Jôatama; Jôatam pa je rodil Ahaca;

Ahac pa je rodil Ezekija. — Ezekija pa je rodil Manáseta; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. — Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate o babilonskem preseljevanji. — In po babilonskem preseljevanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. — Zorobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja. — Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. — Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakoba. — Jakob pa je rodil Jožefa, možá Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.“

Po besedah sv. evangelija odpusti nam, o Bog, vse naše grehe. Amen.

Ÿ. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas o Gospod!

Ÿ. Kuge, lakote, vojske in vsega zlega.

O. Reši nas o Gospod!

Ÿ. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas o Gospod!

Ÿ. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Da sovražnike svete cerkve ponižáš.

O. Prošimo te, sliši nas!

Ÿ. Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanovce v svoji sveti veri ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ÿ. Gospod (bodi) z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v pre-

čudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kerví tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k Tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Med tem, ko mašnik v kadilnico deva kadila, môli:

O Gospod! prosimo te, odverni od tega kraja vse zlege peklenškega sovražnika, od nas pa vsako škodo hude ure, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik, s presvetim rešnjim telesom v
rokah, ljudstvo v prvo blagoslavlja,
rekoč:

Z nebeškim blagoslovom bodi
blažen, obvarovan in ohranjen ta
kraj in vsi njegovi prebivavci in
tudi polje in zemski sadeži v
imenu Boga † Očeta, in † Sina,
in svetega † Duhá.
O. Amen.

II. E v a n g e l i.

Môli, kakor pred prvim evangelijem.

Ź. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Ź. Začetek evangelija svetega
Marka (1, 1—8).

O. Čast Tebi, o Gospod!

„Začetek evangelija Jezusa
Kristusa, Sina božjega. — Kakor

je pisano v Izaii preroku: Glej! jez pošljem svojega angela pred Tvojim obličjem, kateri bo pripravljal Tvojo pot pred Teboj. — Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, ravne storite njegove stezé! — Janez je bil v puščavi, in je kerščeval in oznanoval kerst pokore v odpusčenje grehov. — In k njemu je hodila vsa judejska dežela, in vsi Jeruzalemcí, in so bili kerščeni od njega v reki Jordanu, ko so se obtožili svojih grehov. — Imel je pa Janez oblačilo iz kameljih dlak in usnjat pas okoli svojih ledij, in jedel je kobilice in divji med. In je oznanoval, rekoč: — Močnejši, kakor jez, pride za menoj, kteremu nisem vreden, priklonjen odvezati jermena njegovih čevljev. — Jez sem vas kerstil z vodo, on pa vas bo kerstil s svetim Duhom.“

Po besedah svetega evange-
lija odpusti nam, o Bog, vse naše
grehe. Amen.

Ÿ. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Kuge, lakote, vojske in vsega
zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Da sovražnike svete cerkve
ponizaš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Da našega cesarja in vso av-
strijsko hišo varuješ in osre-
čuješ.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do
Tebe.

Ť. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kerví tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja.

O Bog, od kterega pridejo vse svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca Tvojim zapovedim vdana in časi po zaterem strahu sovražnikov s Tvojo pomočjo varni in mirni. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Med tem, ko mašnik v kadilnico deva kadila, môli:

Vsegamogočni večni Bog, bla-

goslovi naš kraj: zdravje, čistost, zmaga, moč, pobožnost, dobrota, krotkost, spolnovanje postave in zahvala Očetu in Sinu in sv. Duhu naj prebivajo pri nas in Tvoj blagoslov, o Gospod, ostani v tem kraju in med vsemi njegovimi prebivavci zdaj in vekomaj. Amen.

Mašnik, sveto rešnje telo v rokah, ljudstvo v drugo blagoslavlja, rekoč:

Z nebeškim blagoslovom bodi blažen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi njegovi prebivavci, in polje in zemski sadeži v imenu Bogá † Očeta, in † Sina, in svetega † Duhá.
O. Amen.

III. E v a n g e l i.

Môli kakor pred pervim evangelijem.

Ÿ. Bog z vami.

O. In s tvojim duhom.

Ž. Začetek evangelija svetega
Lukeža (1, 5—17).

O. Čast Tebi, o Gospod!

„V dnevih Heroda, kralja v Judeji, je bil duhoven, Caharija po imenu, iz Abijevega rodú, in njegova žena (je bila) od Aro- novih hčer, in njeno ime je bilo Elizabeta. — Bila sta pa obá pravična pred Bogom, ker sta nesvarljivo živela po vseh zapovedih in postavah Gospodovih. — In nista imela otrok, ker je bila Elizabeta nerodovitna, in sta bila obá že priletna. — Prigodilo se je pa, ko je duhovsko službo opravljal po versti svojega reda pred Bogom, — po navadi duhovščine, ga je ravno zadelo kadilo užigati, in je šel v tempelj Gospodov. — In vsa množica ljudstva je bila zunej, in je molila ob uri kajenja. — Prikazal

se mu je pa angel Gospodov stoječ na desni strani kadilnega oltarja. — In ko je Caharija vidil, se je ustrašil, in groza ga je obšla. — Angel pa mu je rekel: Ne boj se Caharija! zakaj tvoja prošnja je uslišana; in tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sinú, in njegovo imé imenuj Janez. — In boš vesel in od veselja poskakoval, in veliko se jih bo njegovega rojstva veselilo. — Zakaj velik bo pred Gospodom! in vina in močne pijače ne bo pil, in bo že v telesu svoje matere s svetim Duhom napolnjen. In veliko Izraelovih otrok bo preobernil k Gospodu, njih Bogu. — In pojde pred njim v duhu in moči Elijevi, da očetom oberne serca k otrokom, in neverne k modrosti pravičnih, da pripravi Gospodu popolnoma ljudstvo.“

Po besedah sv. evangelija od-

pusti nam, o Bog, vse naše grehe.
Amen.

Ÿ. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Kuge, lakote, vojske in vsega
zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

Ÿ. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Da sovražnike svete cerkve
ponižaš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Da kerščanskim kraljem in
oblastnikom mir in pravo eno-
voljnost daruješ.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do
Tebe.

Ÿ. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kerví tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja.

Milost Tvojo, vsegamogočni Bog, ponižno prosimo, da blagosloviš, obiščeš in poliješ sadeže in posesti svojih služabnikov, da škodljivo vreme odverneš, povodnji varuješ, dušne skušnjave preženeš, zdravo vreme daš ter nas vsega nadlegovanja naših sovražnikov v miru braniš, ker si nas s telesom in kervjo svojega Sina večne smerti rešil. Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem.

Med tem, ko mašnik v kadilnico deva
kadila, môli:

Vsegamogočni večni Bog, ki

povsod gospoduješ in si povsod pričuješ, ki se v svojih delih v vsi visokosti skazuješ, usliši naše prošnje in varuj naš kraj, ki si ga vstvaril, da v njem ne bo grešnih misel, ampak da bo sv. Duh v svoji popolnosti vselej in rad med nami prebival in prijazno nad nami gospodoval, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te, o Gospod! stopi v naš kraj in daleč od njega odženi vse sovražno zalezovanje; Tvoji ljubi angeli naj med nami prebivajo in našega kraja varujejo, in Tvoj blagoslov naj se nikdar ne loči od nas. Amen.

Mašnik, sveto rešnje teló v rokah, ljudstvo v tretje blagoslavlja rekoč:

Z nebeškim blagoslovom bodi blažen, obvarovan in ohranjen ta kraj, vsi njegovi prebivavci, in polje in zemski sadeži v imenu

Boga † Očeta, in † Sina, in svetega † Duha.

O. Amen.

IV. E v a n g e l i.

Môli kakor pred pervim evangelijem.

Ÿ. Bog z vami.

O. In s tvojim duhom.

Ÿ. Začetek evangelija svetega Janeza (1, 1—14).

„V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. — Ta je bila v začetku pri Bogu. — Vse je po njej storjeno in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. — V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. — In luč v temi sveti, in temà je ni umela. — Bil je človek poslan od Boga, kteremu je bilo imé Janez. — Ta je prišel v pričevanje, da je pri-

čal od luči, da bi vsi verovali po njem. — On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. — Bila je prava luč, ktera razsvetli vsacega človeka, kateri pride na ta svet. — Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. — V svojo lastino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. — Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; — kateri niso iz kerví, ne iz volje mesá, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. — In Beseda je mesó postala in med nami prebivala; in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.“

Po besedah svetega evangelija odpusti nam, o Bog, vse naše grehe. Amen.

Ů. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

Ů. Kuge, lakote, vojske in vsega zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

Ů. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

Ů. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ů. Da sovražnike svete cerkve ponižaš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ů. Da to deželo in vse njene stanovne s svojimi milostmi obilno obdariš.

O. Prosimo te, sliši nas!

Ů. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ů. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v pre-

čudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje kerví tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja.

Zanêsi, o Gospod, zanêsi svojemu ljudstvu, in ne pripusti, da bi nas nesreča, vojska, huda vremena in nevarnosti nadlegovale, ker si nas odrešil s predrago kervjo svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Po ravno tistem Gospodu našem.

O. Amen.

Ko mašnik v kadilnico deva kadila, môli:

Vsegamogočni, večni Bog, ki daješ vsem stvarém jed, ki pregrinjaš nebó z oblaki, ki napravljaš zemlji dež in nebeška vrata odpiraš, ki jugu ukazuješ, da se pomerí, ki s perstom zbujaš podsolnčnik, ki delaš goré od verha

doli rodovitne in s svojo vsega-
mogočnostjo zemljo živiš, ki si
angelu zapovedal, da morje in
drevesa ne smejo delati škode
ljudém; — prizanêsi nam, ki se
te bojimo, in usliši naše ponižne
prošnje. O Gospod, na kolenih te
prosimo, odverni od našega kraja
vse škodljive hude ure, točo in
strelo, pokončaj vse sovražne na-
pade na naš kraj, škodljivo gro-
menje, plôhe in hude vetrove po-
môri; moč Tvoje roke naj poto-
laži vse viharje gromečega zraka.
Prosimo te, pôšlji nam svetega
Duhá, da bo potem, ko bo pre-
magana moč naših sovražnikov,
Tvoj angel naše polje vsake
škode obvaroval, da bomo, kedar
se poleže vihar in nam nič več
nevarnosti ne preté, svoje mo-
litve v veselji do Tebe množili
in vedno gorečnejše opravljali in
hvalo peli Tebi, ki živiš in kra-

ljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik, sveto rešnje teló v rokah v čerteto ljudstvo blagoslavlja, rekoč:

Z nebeškim blagoslovom bodi blažen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polje in zemski sadeži — v imenu Bogá † Očeta, in † Sina, in svetega † Duhà.
O. Amen.

A. Nekoliko premišljevanj o presvetem rešnjem telesu.

1. Moljenje.

Jezus Kristus, kakor Bog in človek pričujoč v presvetem zakramentu, glej svojega služabnika, ki te moli z najvišim spoštovanjem. Čeravno moje oči vidijo le podobo kruha, vendar živo verujem, da je v podobi kruha pričujoče Tvoje pravo, živo teló, tega so mi porok Tvoje besede: „To je moje teló.“

Tvojo modrost, vsegamogočnost in ljubezen poveličujem, ker si blesk svojega veličastva skril v skrivnostne podobe; zakaj, kdo bi se upal, bližati se Tebi, ako bi nam v tem presvetem zakramentu pokazal svoje božje veli-

častvo? O presveti zakrament!
 ti si skrivnostna skrinja zaveze,
 v kateri niso le shranjene zapo-
 vedi, mana, Aronova palica, v
 njej si resnično in bistveno priču-
 joč Ti postavodajavec, pravi ne-
 beški kruh, večni véliki duhoven!
 O presveto svetišče, v katerem je
 pričujoča sama svetost! Tvoji an-
 geli, o Gospod, noč in dan pred
 Tvojim oltarjem stojé in te mo-
 lijo kakor svojega Bogá in Go-
 spoda. Tudi pred tem svetiščem,
 kakor v nebesih pred Tvojim
 obličjem neprenehoma pojó hvalno
 pesem: „Vredno je jagnje, ki je
 bilo umorjeno, da prejme vso
 hvalo, čast in veličastvo!“ Pridite
 torej vsi, ki vas je odrešil Go-
 spod, in pridružite se angelom in
 molite ga ž njimi! Dà, dà, Go-
 spod, moj Bog! z angeli hočem
 tudi jez Tebi hvalo prepevati in
 presveto Tvoje imé vekomaj ča-

stiti. Kje je ljudstvo pod solncem, kteremu so njegovi bogovi tako blizo kakor Ti, pravi Bog, nam? Ti, o Gospod, ki kraljuješ nad Kerubimi, Ti, kterega ne obsežejo nebes nebesa, si se tako ponižal, da si si šotor postavil med človeškimi otroci ter v svoje svetišče sprejel hišo, ktero so izdelale človeške roké. O, kako strašen je ta kraj! Resnično, tukaj je hiša božja in vrata nebeška, kajti veličastvo Gospodovo napolnuje to hišo! On je naš Bog, mi pa njegovo ljudstvo in čeda na njegovi paši. Torej sveta kerščanska srenja, poveljučuj svojega Gospodá, kateri sredi tebe prebiva, njegovo veselje je, biti sredi med človeškimi otroci. — Gospod Jezus Kristus, moj Bog in Zveličar, moja duša te povelčuje, in vse, kar je v meni, Tvoje presveto ime častí! In z menoj naj te ne-

prenehoma hvalijo, časté in poveljujejo vse stvari in vsi narodi! Ljubi svetniki božji in vse verste zveličanih duhov, pridružite se nam ter nam bodite na pomoč, da bomo zedinjeni vredno častili, hvalili in poveljevali Gospoda, svojega živega Bogá! Amen.

2. Jezusova ljubezen v presv. zakramentu; naša hvaležnost.

Ljubeznjivi božji Zveličar! Silno si želel, zadnjo večerjo imeti s svojimi učenci, vedé, kaj da bodeš pri njej storil iz neskončne svoje ljubezni. Vstanovil si v slovesni óni uri véliko kraljevo jed za vse čase, za vse ljudi, ki se jej bodo bližali z živo vero in gorečo ljubeznijo. Za res, kaj več in kaj boljšega nam nisi mogel dati, kakor samega sebe. Kakor vsa bitja od solnca dobivajo svetlobo in gorkoto, ravno tako naj

se po Tvoji neskončni previdnosti in ljubezni krepčajo človeški otroci s hrano, katero si jim Ti pripravil. O veselite se, vi reveži vsi! Velikrat so vam sicer zaperta vrata in serca bogatinov tega svetá, eno serce, ena vrata so vam zmeraj odperta: odperta vam je cerkev, vélika obednica Najbogatejšega, čegar sercé je ljubezni polno, in k sebi vabi vse, zlasti pa reveže, betežne in obložene, da jih pokrepčá. — Da si, ljubeznjivi Zveličar, dober pastir, pokazal si s tem, da si svoje življenje dal za svoje ovčice; še večo ljubezen pa svojim ovčicam skazuješ v presvetem zakramentu, kjer jih hraniš in rediš s kruhom večnega življenja, s svojim lastnim mesom, in napajaš s svojo lastno kervjo: Kako lepo so se dopolnile prerokove besede: „Hrano je dal vsem, kateri ga častijo.“ —

Dà, presladek kruh z nebes daješ, o Gospod, nam, svojim otrokom, ter nam po njem razodevaš svojo ljubezen. In to nebeško jed smemo vžiti, kedar le hočemo. Pa to še ni bilo zadosti Tvoji ljubezni, ampak sam želiš priti celó k nam na dom, da nas krepčaš v hudih boleznih ter nam svoje presveto teló deliš za popotnico v večnost. Kdo more umeti ljubezen, ki jo skazuje stvarnik svojim stvarém, Gospod svojim služabnikom, Bog revnemu človeku! — Kaj je te-dej, zahvala, ko bi ti jo tudi izrekli jeziki vseh milijonov ljudi, v primeri Tvoje neskončno dobrotljive ljubezni? V kaki primeri je hvaležnost vseh človeških serc s Tvojo neizrekljivo ljubeznijo? Na vekomaj ostanemo nezmožni, vredno in spodobno hvaliti Tvojo ljubezen, torej, o Gospod, milostivo sprejmi našo voljo za delo,

in bodi ti dopadljiva naša po-
manjkljiva zahvala! Amen.

3. Kes, prošnje, sklepi.

Usmiljeni Zveličar! O koliko
pregreh se imamo kesáti, ki smo
jih storili zoper presveti zakra-
ment!

Vsako uro vsacega dné se v
daritev svete maše svojemu ne-
beškemu Očetu daruješ za nas,
— jez pa sem brez kacega vzroka
iz same lahkomišljenosti marsi-
kteri dan zanemaril prelepo pri-
liko, da bi se bil vdeležil pre-
drage te daritve. — Gospod, od-
pusti mi dosedanje nemarnost!
odsehnal hočem draže ceniti Tvojo
presveto daritev. —

Ti nas tako prijazno in pri-
serčno vabiš, rekoč: „Pridite, vžite
kruh, katerega sem vam pripra-
vil!“ In da bi večkrat radi pri-
stopili k Tvoji presveti večerji,

nam obetaš, da nas hočeš neumer-
 joče in deležne storiti svoje božje
 nature; — jez pa sem večkrat
 ognil se nebeške hrane, kaj čuda
 torej, da me zapušča dušna moč,
 da mi terpne sercé. Kedar sem
 pa tudi bližal se Tvoji mizi, o
 kako mlačen ali celó merzel sem
 bil pri njej! — O Gospod! od-
 pusti mi dosedanjo mlačnost in
 merzloto, kajti kesam se je in
 poboljšati se hočem. —

Ti imaš toliko veselje, biti
 med nami, in si vedno pri nas,
 čeravno smo ti tolikanj nehva-
 ležni, da te še žalimo; Ti, naš
 Bog, Oče, prijatelj, zdravnik,
 tolažnik, svetovavec, delivec vseh
 milost in pomočnik v vseh nad-
 logah in stiskah, si vedno sredi
 med nami; jez pa se k Tebi ne
 zatekam, te ne obiskujem, te ne
 častim, še pomoči ne iščem pri
 Tebi. Modri prišli so iz daljnih

krajev jutrove dežele Tebe molit
v Betlehem; jez pa te imam tako
blizo, pa te ne obiskujem! O,
kolika mlačnost, merzlota in ne-
hvaležnost! — O, Gospod! od-
pusti mi dosedanjo to nemarnost,
odslej mi bodi hiša božja raj na
zemlji, kakor je bila Tvojim lju-
bim svetnikom.

Ti, o Gospod! si v presvetem
zakramentu vedno pričujoč kakor
Bog in človek, z dušo in telesom,
s kervjo in z mesom; — jez pa
sem se v pričo Tebe velikrat ne-
spodobno obnašal, kakor da ne bi
imel žive vere v Tvojo pričujoč-
nost. „Mojzes! Mojzes!“ — tako
si klical iz ternjevega germa, —
„izzuj čevlje, kajti svet je kraj,
kjer stojiš!“ In mož božji zager-
nil si je obličje in ni se premaknil
z mesta. O, kako malo je moje
spoštovanje do svetega kraja po-
dobno njegovemu! O, kakošna

slepota! Kedar stopim pred kacega veljaka tega svetá, kako si prizadevam, da se pred njim spodobno vedem, kakor vém, da mu je všeč, kako se varujem vsega, kar bi ga žalilo, kako le vanj obračam svoje oči; pred Teboj pa, pred katerim so imenitnjaki tega svetá le prah in pepel, kako nespodobno sem se doslej obnašal! — O, Gospod, odpusti mi vse dosedanje nespodobnosti zoper presveto skrivnost; odslej se hočem s Tvojo milostjo v Tvoji sveti hiši tako obnašati, kakor so se obnašali, in se tudi še sedaj vedejo vsi, kateri živo verujejo, da si ondi pričujoč Ti, vsegamogočni Gospod, pravi živi Bog. Amen.

4. Prošnje.

Božji Zveličar! v presvetem rešnjem telesu nam deliš moč v boji zoper vse, ki so nam sovraž-

niki, in teh ni malo. Torej je
perva moja prošnja: Dobrotljivi
Zveličar, daj mi spoznati svojo
slabost in moč svojih sovražnikov,
da se mi obudí hrepenenje po
nebeški hrani. Zakaj, ako imam
v sercu Tebe, katerega dušnega
sovražnika bi se smel bati? Ako
si Ti z menoj, kdo zmore kaj
zoper mene? Saj vse premorem
v Tebi, ki me krepčaš. Tvoje
sveto telo in Tvoja sveta kri,
vredno vžita, pa ni le orožje, s
kterim slavno zmagujem mesó,
hudobnega duhá in svet, temuč
tudi drevo življenja, katero si
vsadil Ti, drugi nebeški Adam.
Kdor je od tega drevesa, kmali
v vsaki kreposti doraste. Če je
skrinja zaveze Obededomovo hišo
s tako obilnostjo blagoslovila, ker
jo je sprejel v svojo hišo, kolik
blagor boš Ti razlil še le nad nje,
ki te v svoje serce dostikrat vre-

dno prejmejo v svetem obhajilu. Torej je moja druga prošnja: „Napolni moje prazno pa po hrani hrepeneče sercé čedalje z večim dušnim blagrom in dodeli mi v svetem obhajilu moč, da rastem kakor v čednostih, tako v zasluženji in dobrih delih.“ — Ker pa le vredno obhajilo rodí prekrasni ta sad, te dalje prosim: „Dodeli mi milost, da vselej s čistim sercem pristopim k Tvoji sveti mizi!“ — znano mi je sicer, da še angeli nebeški niso dosti čisti, da bi te prejeli, kolikanj mánj je meni, ubozemu grešniku, mogoče popolnoma s čistim sercem te prejeti? Toda po svojem neskončnem usmiljenji od mene ne zahtevaš angelske čistosti, ampak le, da sem v stanu posvečujoče Tvoje milosti, kedar te vžijem. Dodeli mi torej, ponižno te prosim, milost pravega in resničnega kesanja nad vsemi

grehi, očisti mi serce vsacega hudega nagnjenja, in ako bom kedaj tako nesrečen, da te s smertnim grehom razžalim, skaži mi milost, da vredno prejmem odvezo svete pokore, predno pristopim k svetemu obhajilu. — Potem pa, ko sem te v življenji večkrat vredno prejel, poln zaupljive tolažbe pričakujem smertne ure, kajti Ti si mi porok in zastava večnega življenja. Gotovo, tega sem prepričan, nad vsacim vernikom, ki Tebe ljubi, se bode dopolnilo, kar si govoril svojim aposteljnem, rekoč: „Zopet pridem, ter vas k sebi vzamem, da ste tudi vi, kjer sem jez!“ Amen.

B. Tri molitve do presvetega rešnjega telesa.

1. Molitev sv. Bernarda.

K Tebi hočem priti, o Jezus, le pri Tebi in v Tebi veselja iskati. Kako dobro in prijetno je, pri Tebi prebivati, v Tebi počivati! V hiši pred barko nove zaveze padem na kolena, in klicati hočem v Gospodovo ime in z Davidom hvaliti Njega, kterega ljubi moja duša, in ž njim govoriti: Našlo je moje serce kraj, kjer morem moliti Gospoda, svojega Bogá“ Našel sem sercé svojega kralja, svojega brata, svojega prijatelja, svojega ljubega Jezusa, svojega rešenika in Gospoda. Moliti te hočem, o Jezus! Daj, da moje prošnje pridejo v svetišče, kjer mi bodo uslišane. Vsega me sprejmi v svoje sercé, in daj mi

pokusiti sladkost svoje ljubezni, daj, da bom Tvoja nerazdeljena lastina! Jezus, Ti najčistejši izmed človeških otrok, čisti me vseh mojih grehov, krivic in pregreškov če dalje bolj in bolj, da se smem očiščen Tebi bližati, v Tvojem sercu prebivati vse dni svojega življenja in Tvojo sveto voljo tako spolnovati, kakor jo spolnujejo zveličani duhovi v nebesih. Tvoja stran je odpertá, da v nji iščem varnega zavetja! Tvoje serce je ranjeno, da jez v njem prebivam; ranjeno je bilo pa tudi za to, da v vidni rani spoznam nevidno rano Tvoje večne ljubezni. Kako in kje se je mogla Tvoja ljubezen še bolj pokazati, kakor v tem, da ti je ljubezen prederla ne le teló, ampak tudi sercé. Kdo torej ne bi ljubil Tvojega ranjenega sercá! Bog, moj Zveličar, Bog, Ti večna resnica,

v večni ljubezni me zedini s svojo ljubeznijo! Amen.

2. Molitev sv. Tomaža Akv.

Vsegamogočni, večni Bog! kdo sem jez, da se prederznem prikazati se pred Tvojim obličjem? O Bog, moj Bog! Le bolnik sem, ki hiti k zdravniku življenja; grešnik sem, ki hrepeni po milosti Tvoji, po Tvoji svetosti; slepec sem, ki išče svetlobe večne resnice in modrosti; revež in berač sem, ki v svoji potrebi zdihuje k Gospodu nebes in zemlje; zapuščen sem in brez tolažbe, in pri Tebi iščem pomoči, kjer je drugej ne najdem. V Tvojo preobilo dobroto in vekomaj usmiljeno ljubezen torej upijem, ter ponižno prosim: O Gospod! ozdravi in pokrepčaj me, bolnika, vdihni dušnemu merliču novo življenje, operi me vseh

dušnih madežev, oprosti me vseh hudih strasti, posveti me s svojo svetostjo, razsvetli mi slepoto z lučjo svoje milosti, ki je prišla na svet, da ga razsvetli; dodeli revežu, česar potrebuje; obleci nazega z oblačilom svoje posvečujoče milosti; vlij tolažbe v moje zapuščeno sercé, — saj vse to le Ti zamoreš, Zveličar moj, Ti angelski kruh, nebeška hrana, ki deliš večno življenje. Daj, da vselej vredno prejmem presveto Tvojo skrivnost Tvojemu imenu na čast, in v zveličanje svoje duše. O, da bi vselej vredno prejel Gospoda vojskinih trum, kralja vseh kraljev, zapovedovavca vseh vladarjev, Bogá večne ljubezni, Očeta vsega usmiljenja, pomočnika in tolažnika vseh bolnikov in revežev; o, da bi te v svoje serce sprejel s tolikim spoštovanjem, s toliko ponižnostjo, s toli-

kim kesanjem, s toliko pobožnostjo, čistostjo in svetostjo, s tako živo vero, s tolikim hrepenenjem, s tacimi sklepi in voščili, kakor se spodobi Tvoji božji svetosti in kakor je najkoristnejše mojemu zveličanju! Dodeli, premilostljivi Oče, da bodem deležen vseh nebeških blagrov, kedar prejmem presveto teló in presveto kri Tvojega ljubega Sina! Dobrotljivi Bog, skaži meni nevrednemu to milost, da bom svojega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa, katerega sedaj prejmem skritega v podobe kruha in vina kedaj gledal od obličja do obličja ter poveličeval vekomaj njega, ki s Teboj in s svetim Duhom živi in kraljuje Bog vekomaj! Amen.

3. Molitev sv. Alfonsa Ligorjanskega.

Preljubeznjivi moj Jezus!
Koliko si moral terpeti, da si

mogel pričujoč biti in z nami sklepati se v presvetem zakramentu. Moral si najstrašnejše in najzasramljivše smerti umreti. O pridi, pridi, božji rešitelj, in skleni se z mojo dušo. Zavolj grehov bila je nekdanj Tvoja sovražnica, sedaj pa jo bodeš povzdignil s svojo milostjo za svojo nevesto. Pridi, o božji ženin, obljubim Ti, da ti ne bode nikdar več nezvesta. Ljubiti te hočem brez sebičnosti, brez prenehanja, brez izjeme, brez vsake pogoje. Edino to želim, da bom vès Tvoj. Da te odslej več ne odpodim od sebe, hočem s popolno ljubeznijo te objeti in v svojem sercu pripraviti ti stanovitno prebivališče. V njem bodi in ostani Tvoje počivališče. Pridi torej v moje serce, in delaj v meni to, česar želiš. Odpovem se vsemu hudemu nagnjenju, da bodem vès Tvoj, in Tvojim za-

povedim vedno pokoren. O moj Bog in Gospod, očisti mojo dušo, da bode vredna Tvojega veličastva, ozaljšaj jo s sladkim sadom svoje ljubezni, da ti bode prijetno prebivališče. O moj Bog! ker hočeš, da sem ves Tvoj, stori z menoj, kar hočeš. Daj, da vse pozabim, kar je zoper ljubezen do Tebe. Množi in vikšaj v meni svete želje, da Ti bodem čedalje bolj prijeten. Dodeli mi milost, da te neprenehoma resnično iz vsega serca ljubim. — O Jezus! kar si obljubil, to daš. Njemu, ki te ljubi, obljubil si, da prideš z Očetom in svetem Duhom vanj prebivat. Kaj moreš več storiti, da bi nas vnel z gorečo ljubeznijo? Ljubeznjivi Bog in Gospod! umém te, kaj ne, da hočeš, da te tudi jez ljubim? Ravno to je zdaj tudi moja edina želja. O da bi se izpolnila! Ljubim te iz vsega

svojega serca, tako saj jez mislim ; toda če veš, da te prav ne ljubim, uči me ljubiti, kakor je Tebi vseč, vžgi v mojem sercu gorečo, stanovitno, popolnoma ljubezen. Toliko čudežev delaš v presvetem zakramentu, stori le še tega, da jez svetu in sebi samemu odmerjem, in le Tebi živim. Potem še le smem reči, da si Ti, o Bog, Gospod mojega serca, moj neskončni zaklad in neusahljivo bogastvo. Amen.

Molitev svojega rojstva in godú dan.

1. Rojstni dan.

Moj Bog in Stvarnik! Današnji dan poklical si me na svet, da te spoznam, ljubim, Tebi služim, ter se vrednega storim, Tebe

v kraljestvi nebeškega veličastva ljubiti in uživati. Iz dná svojega sercá zahvaljujem se ti za vse dobrote, ki si mi je že skazal in še vedno skazuješ, zlasti pa za neizrekljivo milost, da si me kmali po telesnem rojstvu v sv. kerstu prerodil za nebesa, mojo edino pravo domovino. O kakošna sramota me spreletava, da sem tako malo v prid obračal si Tvoje brezšteviline dušne in telesne dobrote, njih mnogo še celó v Tvoje razžaljenje. Odpusti mi, milostivi Oče, iz vsega serca se kesam, ter ti obljubim, v prihodnje hvaležniši biti do Tebe; Tebi, ljubeznjivemu svojemu stvarniku hočem iz vsega serca vdan ostati do zadnjega izdihljeja. Amen.

Ponavljanje kerstne obljube.

(Sv. Frančišek Saleški).

Dobrotljivi Jezus, moj Rešitelj, ki me od vekomaj takó ljubiš, da si se včlovečil zavolj mene in svojo drago kri prelil, da bi meni odperl vrata nebeška. Ponižno in na kolenih te prosim odpuščenja vseh grehov, katerih sem kriv pred Tvojim veličastvom. Kako nehvaležno sem se pregrešil nad Teboj, ki si v svoji radodarnosti tolikanje dobrote skazal meni, ubogemu grešniku. Kaj morem tedaj družega storiti, kakor serčno kesati se, rekoč: Oče, grešil sem zoper nebó in zoper, Tebe, več nisem vreden imenovan biti tvoj otrok!

Odpusti mi torej, o Gospod, Ti večna dobrota, in milostljivo sprejmi obljubo, pri mojem kerstu

storjeno, ktero hočem danes ponoviti s Teboj. Odpovem se hudíču, hudobnemu svetu in spačenemu mesu. S Tvojo sveto milostjo ti obljubim, odslej varovati se greha, ne iz strahú pred peklom, ne zavolj večnega plačila, temuč iz gole ljubezni do Tebe, ki si moj Bog in vse ljubezni vreden.

Po svoji neskončni milosti mi odpusti vse moje pregrehe, operi me z izopom svoje presvete kerví, in bolj bom bel, kakor sneg; daj mi nazaj belo oblačilo perve moje nedolžnosti; ozaljšaj mojo roko s perstanom žive vere, da me ohrani v Tvojem svetem strahu in v Tvoji ljubezni. To upam, o Gospod, od Tvoje neskončne milosti, saj si voljnejši pomagati nam, kakor mi, pomoči prositi te, Tebi bodi čast, hvala in poveljčanje za vse dobrote, ktere pre-

jemamo iz dobrotljive Tvoje roké!
Amen.

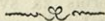
2. Godovni dan.

Sveti moj priprošnik, častitljiv prijatelj Najvišega, sprejmi današnji dan, ki je postavljen tebi v spomin, tudi moje serčno češčenje. Bodi ti pa tudi serčna zahvala za posebno varstvo in za vso ljubezen, ki si mi jo skazal v mojem življenji. Ostani mi tudi še v prihodnje mogočni priprošnik, da bom z božjo milostjo vedno posnemal tvoj izgled, in da bom s teboj vred deležen večnega zveličanja. Amen.

K tebi, sveti J . . . , ki si mi bil dán pri sv. kerstu za priprošnika, pribežim in te prosim, vzemi me za svojega rejenca in nikoli me ne zapusti. Vôdi me po

poti, po katerem si ti hodil, od-
verni od mene vse dušne in te-
lesne nevarnosti, in pomagaj mi
zlasti o moji smertni uri, da s
teboj pridem pred obličje božje.
Amen.

Sveti Bog! ki si mi v mojem
priprošniku dal lep izgled na pot
v nebeško domačijo, dodeli mi
tudi milost, da bom zmagavni ve-
nec, ki že obdaja njegovo glavo,
vedno imel pred očmi ter ž njim
enkrat združil se v svetih nebe-
sih. Amen.

Molitev, predno si izvoliš stan.

Navod, kako si kak stan
voliti.

Jako važna je volitev stanú; časno in večno srečo najde le on, ki si izvoli tisti stan, v kterega ga kliče ljubeznjiva božja previdnost. Da pa izveš, kateri stan ti je Bog odmenil, in izvoliš, kar je najboljše duši v zveličanje, resno prevdarjaj naslednja pravila:

1. Nikar si ne vòli stanú, kedar je nemirno tvoje sercé; kajti v tem dušnem stanu ne moreš prav soditi; najboljšje je po molitvi ali po sv. obhajilu premišljevati o prihodnjem stanu.

2. Živo si postavi pred očí, da si le za to vstvarjen, da Bogu zvesto služiš in marljivo skerbiš za svoje zveličanje; kaj bi ti pomagalo, če ves svet pridobiš, pri tem pa edino svojo dušo pogubiš!

3. Dobro premišljuj nevarnosti, ki se ti kažejo v tem ali v tem stanu; nasproti pa tudi, — pomočke, ktere ti ponuja ta ali ta stan.

4. Resno prevdarjaj svoje zmožnosti, dušne in telesne, nagnjenje, vednosti, na-

ravne in nadnaravne darí božje; za stan, v katerem te hoče Bog imeti, dal ti je tudi nagnjenje in potrebne zmožnosti.

5. Pomisli, kaj boš na smertni postelji, ko te bo vse zapustilo, želel, da bi bil storil, ali pred sodnjim stolom božjim, kjer boš zaslišal večno nespremenljivo sodbo.

6. Bogá svetega Duhá prôsi razsvetljenja; v ta namen večkrat môli in k sv. obhajilu vredno pristopi.

7. Predno storiš terden sklep, posvetvaj se še z razumnimi in tacimi ljudmi, od katerih si prepričan, da ti dobro hočejo, zlasti s starši in s spovednikom. — Starši naj svojih otrok ne silijo v noben stan; otrok naj se pa ravná po pametnem svetu svojih staršev, ako ni njihov svet nasproti njegovemu nagnjenju ali očitnemu klicu božjemu.

MOLITEV.

I.

Moj Bog in moj Gospod!
ravno kar si morem voliti stan,
ki bo meni in še marsikomu od-

ločil časno in večno srečo. Oče luči in usmiljenja! s terdnim zaupanjem se obrnem k Tebi z milo prošnjo, da mi dodeliš svojo pomoč pri najvažnejši stopnji mojega življenja. Kaj hočeš, o Bog, da storim? Govôri, Gospod, in daj mi spoznati svojo voljo; glej, Tvoj služabnik, pripravljen je vse storiti, kar je Tebi všeč, in koristno meni in mojemu bližnjemu. Daj mi po svojem svetem Duhu spoznati, ali je čisto in kersčansko nagnjenje, katero me zdaj vleče v ta stan . . . bolj, kot v vsaki drugi, — ali nimam časne sreče bolj pred očmi, kakor svoje zveličanje? Pokaži mi nevarnosti in težave tega stanú, in ali imam za-nj potrebne zmožnosti ali si jih saj morem pridobiti? Razsvetli tudi moje starše, mojega spovednika, ki jih hočem dobrega sveta prositi, da mi to svetvajo,

kar je po Tvoji modri previdnosti in očetovski ljubezni najboljše za me. V roke Tvoje modre previdnosti izročim vso svojo prihodnost. Vôdi me po potu, ki me najvarnejše in najgotovejše pelje k Tebi, moji največi dobroti, v sveta nebesa; tega te prosim po zasluženji Jezusovem, Mariinem in vseh Tvojih svetnikov. Amen.

II.

O Jezus, Ti ljubitelj moje duše, zavoljo mojega zveličanja si z nebes prišel na zemljo, ponižal se do hlapčevske podobe, živel v revščini in zaničevanju, v trudu in delu, v preganjanji in terpljenji, ter svoje življenje sklenil na križi. Prosim te, razodeni mi stan, v kterega me kličeš, saj Ti najbolje veš, v kterem

stanu naj laže pobožno živim in srečno umerjem. Edina želja mojega srcá je, Tebi vedno zvesto služiti in nikoli se ne ravnati po spačenem nagnjenji. Glej, ljubi moj Zveličar, moje serce je pripravljeno, in želi le tega, kar Ti hočeš; razodeni mi torej svojo sveto voljo in dodeli mi svojo milost in pomoč, da se bom mogel po njej vselej na tanko ravnati. Amen.

Kratko premišljevanje božjih popolnost (lastnost).

1. Božja vsegamogočnost.

Kdo je v moči in veličastvu Tebi enak, o Gospod? Po svoji volji storil si vse v nebesih in na zemlji, v morji in brezni. Rekel si, in vse je bilo, ukazal si, in vse je stalo. Ti sam si stvarnik, imel nisi pomočnika. Od Tebe, v Tebi, in po Tebi je vse. — Ti le rečeš, in vzdigajo se morski valovi, le migneš, in vihar potihne. Tvoj pogled goré stresa, in pečine se kakor vosek topijo. Ves svet je pred Teboj le prah in kakor kaplja na veji. S tremi persti zemljo deržiš in goré in morja tehtaš kakor na tehtnici. — Na Tvoje povelje solnce vzhaja, in zvezde svétijo, ker Ti tako

hočeš. Ti nebó s temnim oblakom pokrivaš, in stresajoči grom je glas Tvojega veličastva. Kakor nježno pregrinjalo spel si nebó nad človeškimi šotori; na Tvoj migljej stresa se nebeško stebrovje. — Gospod, moj Bog! Tvoje imé je: „Vsegamogočni.“ Tvoje je vse v nebesih in na zemlji. Tvoje je vladarstvo, in vseh kraljev Gospod si Ti. Večna je Tvoja moč, čez vse se steza, čudeže delaš po svoji všečnosti. — Torej priklanjajte svoje glavé vi, mogočnjaki na zemlji in v strahu in trepetu služite Gospodu! Vi pa, ki spoznate njegovo moč, soglasno recite: „Tebi, o Bog, in le Tebi spodobi se moljenje, strah in ljubezen. Gospod, Ti si moja moč, s katero se hvalim; Ti si moj Bog, kajti Tvoje imé je: Vsegamogočni!

Nikdar ne obupaj! Bogu ni nič ne-

mogoče; on je tvoj Oče. Pa boj se ga tudi, in varuj se buditi njegove jeze.

2. Božja modrost.

O večna modrost! Vse je po Tvoji volji storjeno. Gospod te je v lasti imel že v začetku svojih del. Pričujoča si bila, ko je nebesa pripravljaj; pri njem si bila, ko je zvezdam tek odkazoval; pri njem si bila, ko je zrak visokosti pripenjal; pri njem si bila, ko je morju in vodam stavil mejnike, katerih ne smejo prestopiti. — O Bog, kako nerazumljivi so sklepi Tvoje modrosti, kako neizprašljiva Tvoja pota. Tvoja modrost dela od tečaja do tečaja in vse ljubeznjivo vravnava. Kdo je kedaj uganil Tvoje misli, kdo Ti kedaj svete dajal? — Kako visoko Ti naš um presežeš! Ti praviš: „Človeški otroci, zapomnite si: Moje misli niso vaše; kolikanj je

oddaljeno nebo od zemlje, tolikanj viši so moji nameni od vaših. — Modrost božja! Tvoj duh je slajši, kot med, in kdor zajema v Tvojem viru, njega bo žejalo čedalje bolj in bolj.

Ponižno moli pota božje modrosti in voljno se vdaj njenim naredbam. Bog vse vlada sebi na čast in človeku v zveličanje. Tvoj um je svetilnica, um božji je neizmerno solnce: torej nikdar ne grajaj Gospodovih del.

3. Božja svetost.

Sveti Bog! Radostno se pridružim Serafimom, ki okoli Tvojega sedeža stojé, hvalno pesem Tebi prepevaje, rekoč: „Svet, svet, svet si, Bog vojskinih trum!“ O Gospod, Ti si svet v vseh svojih delih. Vse Tvoje zapovedi so brez vse graje, in Tvoje besede sedemkrat čiščeno srebro. Ti ljubiš nje, ki ljubijo pravico, pregrešno življenje pa sovražiš. Vse

stvari naj slavé Tvojo svetost, in vsi ljudje časté sveto Tvoje imé. — Ti tudi nas vabiš, rekoč: Bodite sveti, kakor sem svet jez, vaš Bog. Tvoje zapovedi, o Gospod, niso pretežke; sladak je Tvoj jarem, in lahko Tvoje breme. Nič nemogočega nam ne zapoveduješ, velelaš nam storiti, kar moremo, Tebe pa prositi, česar ne moremo.

Nasiten boš, ako te žeja po pravičnosti; Gospod ti bode čedalje večo milosti dajal, ti pa boš čedalje svetejši.

4. Božja pravica.

Pravičen si, o Gospod, pravične so tudi Tvoje sodbe. Po pravici ravnaš z narodi. Ti sodiš brez ozira na osebe, in vračuješ vsacemu po njegovih delih. Ves svet bode izvedel, da po pravici delaš, spoznali bodo, da so pravična Tvoja pota. Pravica je ste-

ber Tvojega sedeža. Ti, o Bog, si sicer počasen v kaznovanji, in odpustiti vselej pripravljen; toda zoper nje, ki ne porajtajo Tvojega žuganja, brusiš svoj meč. Že je napet Tvoj lok zoper nje; smertne pušice si mu vstavil. Na tla je boš poderl in požerla je bode sapa Tvoje jeze. Pahnili bodo grešnika v jamo, katero drugim pripravlja; bolečine, ki je drugim dela, zadele bodo njegovo glavó; vsi njegovi hudobni naklepi izpeljani bodo na njegovem temenu. — Vsi, ki so uganjali hudo, so pokončani, pravični pa vekomaj živí. Hvaliti hočem torej Tebe, o Bog, zavolj Tvoje pravice, in hvalne pesmi peti Tvojemu svetemu imenu.

Bog dobro plačuje, hudo kaznuje. Vodo in ogenj nam je dal na izbiro. Neopisljivo je nebeško veselje, neopisljivo tudi peklensko terpljenje. Ako si jezo

božjo sklical nad-se, nikar ne mudi spraviti se ž njim; kajti strašno je, pasti v roke živega Bogá.

5. Božje odlašanje in usmiljenje.

Bogat si, o Gospod, v svojem usmiljenji; vsem, ki so padli, roko podajaš; vse pregrehe nam odpuščaš, vse slabosti nam ozdravljaš; če te še tako hudo razžalimo, pripravljen si nam vselej odpustiti. Tukej na svetu ne ravnáš po naših delih in nas ne kaznuješ po naših grehih. Kakor je tudi visoko povzdignjeno nebo nad zemljo, še više sega Tvoje usmiljenje. Kakor se oče usmili svojih otrok, usmiliš se Ti nas vséh. Milega serca in prizanesljiv si Ti, o Gospod, odlašljiv in nad vso mero usmiljen. Poterpežljivo čakaš kesanja, ker nočeš smerti grešnikove, ampak da se spreoberne in večno življenje zadobi.

— Torej se tudi jez ubogi grešnik zatečem v Tvoje neskončno usmiljenje ter ponižno prosim: Gospod, moj Bog, usliši mojo prošnjo in moj klic naj do Tebe pride: odpusti mi vse moje grehe in ne pripusti, da se vekomaj pogubim! Amen.

On, ki je odpustil spokorni Magdalen, in pomilostil hudodelnika na križi, pripravljen je odpustiti tudi Tebi, ako se spokoriš. Bog ti kazen leto na leto odlaša, kedar pa čas njegove milosti preteče brez sadú, udari ti ura njegove neizprosljive pravice — in pogubljen si na vse večne čase. —

6. Božja resničnost.

Gospod, moj Bog, Ti resnico ljubiš in vsako laš sovražiš. Zvižajača pred Teboj ne obstane, hlimbe ne sprejemaš, njim pa, ki so prostega serca, si mil Gospod. Hinavščina je gnjusoba v Tvojih očéh.

Zavoljo ene same laži je Tvoj apostelj s smertjo kaznil Ananija in Safiro, da je v zgledu pokazal, kako gnjusobna je laž, zato nas po svojem aposteljsnu svariš, rekoč: Varujte se laži in vsak naj govori resnico s svojim bližnjim. — Dodeli mi, o Gospod, milost, da poti resnice nikdar ne izgrešim, in se nikdar ne upodobim sovražniku resnice, satanu, ki je lažnik od začetka.

Bog resnico ljubi in laž sovraži; ravno tako tudi ti ravnaj ter zapomni si izrek: „usta, ktera lažejo, dušo umoré.“

7. Božja zvestoba.

Ti, o Bog, si zvest v svojih obljubah; kar si obljubil, tudi spolniš, Tvoja beseda nikdar ne goljufá; Ti nisi kakor človek, da bi lagal, ali kakor človeški otroci, da bi se kesál. Starim očakom obljubil si mesija, in zastonj ga

niso pričakovali; svojemu ljudstvu obljubil si rešenje iz Egipta, in njegovo upanje ni bilo osramoteno, kajti izpeljal si je iz Egipta v obljubljeno deželo. Nam si obljubil pravo obljubljeno deželo, sveta nebesa, in dal nam je tudi bodeš, da smo le pokorni Tvoji otroci. Nespokorjenim grešnikom z večnim ognjem žugaš, tresejo naj se pred Teboj, kajti Tvoja beseda ne laže. Da, Gospod, terdno verujem, da so resnične Tvoje obljube, resnično pa tudi Tvoje žuganje. Dodeli mi milost, da bom deležen le Tvojih obljub. Amen.

Bog nam je na izbiro dal plačilo ali kazen, nebesa ali pekel, kar samí hočemo, bode enkrat naš delež. V nebesa ali pekel — v en kraj moramo. Nebesa pa silo terpé!

8. Božja vsegapričujočnost.

V nebesih prebivaš, o Bog,

visoko povišan nad vse, kar je visoko, in vendar si tudi na zemlji v vseh krajih pričujoč. V najpuštejši samôti, v najglobokejšem breznu morjá in sredi zemlje si Ti. Izpred Tvojega obličja ne morem nikamor zbežati. Visokejši si, kakor nebesa, globokeji, kakor pekel; Tvoja mera je daljša, kakor zemlja, in širja kakor morjé. Ti sam praviš, da napolnuješ nebo in zemljo. Kam hočem torej iti pred Tvojim Duhom, in kam bežati izpred Tvojega obličja? Če grem v nebesa, Tí si ondi, če zbežim na vnANJI konec morja, tudi tje me je Tvoja roka peljala. Torej, o človek, padi na kolena, ter moli božje veličastvo. Glej, Bog je povsod pri tebi!

Bog ti je blizo po dnevi in po noči, vsako uro, na vsacem kraju. Ne misli, da moreš storiti, kar bi mu bilo skrito, bodisi dobro, bodisi hudo. On se veseli dobrega dela, temó pa sovraži in kaznuje.

9. Božja vsegavednost.

Gospod, Ti si vsegaveden Bog; kdo more razumeti Tvojo vednost? Morju si pesek in dežju kaplje preštel! Visočino nebá, širočino zemljé in globočino morjá si premeril; izvedel si težo gorá in hribe položil na tehtnico. Vse zvezde imaš preštete, in vsako po imenu poznaš. — Tebi so odperta vsa brezna, Tvoje oko vidi v temini, vse je razgernjeno Tvojim očém. Nič ti ni skrito, tudi najmanjša reč ne, ki se zgodi. Ti serca in obisti preiskuješ, Tvoj pogled muzeg in kosti predere; znane so ti vse misli, vsi nameni mojega serca. Od vekomaj veš, po katerih potih jez hodim, od vekomaj so ti znane moje misli; odkriti so ti moji naklepi, predno se mi v sercu rodé. — Gorjé njim, ki hočejo Tebi skriti svoje sercé!

Gorjé njemu, ki na skrivnem hudo dela, rekoč: kdo me neki vidi! Tvoje oči, o Gospod, so tisočkrat svetlejše, kakor solnčni žarki, obernjene so na vsa moja dela, ter gledajo vse skrivnosti mojega sercá.

Vedno si bodi svest, da te povsod vidijo Gospodove oči, in z egiptovskim Jožefom v vsaki skušnjavi rêci: „Kako hočem to storiti in grešiti pred obličjem svojega Bogá?“ Ogibaj se tudi najskrivnejših grešnih misel.

10. Božja večnost.

Večni Bog, Ti si brez začetka in brez konca. Predno je bilo zemlji vstvarjeno dno, predno so bile goré in morje, si Ti, o Bog! Od vekomaj do vekomaj si, in Tvojih dní je vekomaj enako! Tisoč let je pri Tebi kakor en dan! Jez pa sem od včeraj, moje življenje na zemlji je kakor memo gredoča senca. Kaj

sem bil, predno sem svet zagledal, kje so leta, ki sem je zdaj preživel?

On, čegar sercé je navezano na časno blago, bo poslednjič strašno goljufan. Pravi modrijan svoje sreče išče v večnem Bogu in je pričakuje v njegovem večnem kraljestvu.

11. Božja nespremenljivost.

V začetku si zemljo ustanovil, o Gospod, in nebesa so delo Tvojih rok; vse mine, Ti pa ostaneš; vse se stara, Ti pa si vedno enak, Tvoja leta ne preidejo. Ti, o Bog, si Gospod, in se ne spreminjaš. Ti si Oče svetlobe, v kateri ni spremena. Pred stvarjenjem si bil, si zdaj, in boš vekomaj ravno tisti. Tvoji sreči ne more nikdo nič dodati, nikdo ti je vzeti. Pravični ne morejo zveščati Tvoje moči, ne zmanjšati ti je hudobni. Ti se jeziš, pa nisi nemiren, priserčno ljubiš, pa se

ne spreminjaš; ostro kaznuješ, pa se nikdar ne kesaš. — O da bi jez imel kaj Tvoje stanovitnosti! Da bi mi nadloge ne delale nevolje, sreča pa ne puhlega veselja! Da bi se zlasti sklep, Tebi zvesto služiti, v meni vstanovil! Da bi mogel s svetim Pavlom reči: „Ne bodo me od Tvoje ljubezni ločila ne nebesa, ne pekel, ne ljudje, ne hudič!“

Vse preide, Bog sam ostane vekomaj, torej le vanj zaupaj, nikdar pa ne minljivim rečem.

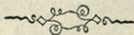
12. Božja previdnost.

Tvoja previdnost, nebeški Oče, vse stvari vlada. Vse si Ti vravnal po meri, številu in teži. Ti nebo z oblaki pregrinjaš in zemlji blagoslov deliš. Ti storiš, da drevó rodi sad, in zemlja rastljine. Ti daješ rast travam in zeljiščem na gorah, in rudo ku-

haš v njihovem drobu. Ti živalim hrano razkazuješ in jed krokarjem pošiljaš. Ti svojo bogato roko odpiraš, in z blagoslovom napolnuješ vse, kar živi. — Kolikanj bolj pa še skerbiš za človeka. Gospod, Ti nas varuješ, kakor punčico svojega očesa, in nas kriješ s senco svojih perut. Nikdar nisi daleč od nas. Ti nam daješ življenje, sapo in vse, kar imamo, le v Tebi živimo le v Tebi se gibljemo. Nam boš mar odrekel hrano in obleko, ker si nam teló dal in življenje? Ptice v zraku ne sejejo in ne žanjejo, in vendar svojo hrano dobivajo, ali mi nismo več, kakor oné? Limbar na polji ne tke in ne šiva, in je vendar tako krasno oblečen; ali mar mi nismo več od njega? — Torej, tako skerbno ne poprašuj, rekoč: Kaj bom jedel, s čem se bom oblačil? Po

tem poprašujejo le neverniki, ki Bogá ne poznajo; ti, ljubi moj kristijan, vso skerb Bogu prepusti in bodi miren, saj je Bog tvoj Oče, kateri pozná vse tvoje potrebe. Le išči božjega kraljestva in njegove pravice, vse drugo ti bode priverženo.

Božja previdnost vse vlada; nič se po naključbi ne godí; zaupljiv se izróči vladajoči previdnosti, in nadloge ravno tako voljno iz božjih rok prejemaj, kakor srečo in veselje. Tudi križi so nam v prid, oní so ali zaslušana kazen, ali ljubeznjivo svarilo, ali pa zaslužljiva poskušnja.

II.

Pesemski del.

II.

Pogotowski del.

A.

Blagoslov s presv. rešnjim
telesom.

Pred blagoslovom.

Častimo te, živi kruh angelski!
O pravi človek skup ino Bog nebeški!
Sveto, sveto, sveto,
Sveto, čez vse sveto
Jezusa rešnje teló
V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
O Jezus vse sladkosti!
Sosebno na zadnji čas
Bodi, Jezus, ti pri nas!
Častito vsak čas bodi
Presladko imé Jezus,
Ino imé Marija!

Tantum ergo.

Pri pervem blagoslovu.

Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Pri zadnjem blagoslovu.

Genitori, genitoque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

B.

Mašne pesmi.

I.

Kirie.

Pred Bogom pokleknimo,
Povzdignimo serce :
V nebesa zdaj pošljimo
Vse misli in želje.
Ta dar presvete maše
Sprejmi od nas, o Bog!
Naj zbriše grehe naše,
Naj varje nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
Žalili smo Boga,
O težko vest imamo,
Pokoja nam ne da,
Marija, vsi svetniki,
Pomoči pros'mo vas;

Smo grešniki veliki,
O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
Na zemlji mir ljudem;
K' je milost Božja dala
Rešenje vsem stvarem.
Bog! hvalo ti pojemo,
Prišel si greh odvzet;
Ti slavo, čast dajemo;
Ti sam, o Bog! si svet.

Evangelii.

Bog sam nam oznanuje
V življenje srečno pot,
Temoto razsvetljuje,
Nas varje grešnih zmot.
Kristjani, poslušajmo,
Kaj Jezus nas uči;
Po njem se vsi ravnajmo,
On zglede nam delí!

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni!

Za nas prečisti dar,

Ga grešniki nesrečni

Damó na Tvoj oltar;

Za svoje hudobije,

In celega sveta;

Naj nam jih čisto zmije,

Nam Tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo

Ta sveti dar v nebo,

Gospod Boga prosimo,

Da mu prijeten bo.

Da naj mu bo v češenje,

V zahvalo ino čast,

Nam vernim pa v življenje,

In sveti cerkvi v rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet. Bog nebeški,

Oblast imaš čez vse!

Ves svet in rod človeški

Ti hvalo, čast daje.

Naj vedno hvaljen bode !
Češen in povikšvan,
Odrešit vse narode
Od Boga nam poslan!

P o p o v z d i g o v a n j i .

O angelci, hitite,
In pridite z nebes!
Z nam' sveti kruh molite,
Ni več kruh, Bog je res.
Počutkom vsem telesa,
Je Jezus tukaj skrit!
Da b' skoraj šli v nebesa
Ga gledat in častit.

O b h a j i l o .

Moj Jezus! Tebe vžiti
Iz serca jez želim ;
Pa k Teb' ne morem priti,
Ker tolikrat grešim.
Operi dušo mojo,
Slabosti njene, več ;
Pokaži milost svojo,
Da v Duhu v mene greš.

Konec.

Svet dar smo dokončali,
Odpéli čast Bogu;
Očetu darovali
Njegovega Sinu.
Mertvim in živim sprava
Za grehe naj bo to;
Naj nam bo vsem zastava,
Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Bog, pred Tvojim veličastvom
Molimo iz praha te,
S svoje milosti bogastvom
Se ozri v nas grešnike.
Dar ta naš ti naj dopade,
Jagnje je brez madeža:
Jezus, vir nebeške gnade,
Ki odjemele greh svetá.

Gloria.

Čast Bogu na visokosti!
Sveto je njegov' imé;
Po stvarjenja širokosti
Naj ga vse stvari časté.
Bodi hvaljen! bodi moljen!
Večni, trojedini Bog!
V Tvojo večno čast odvoljen,
Naj ti služi zemlje krog.

Evangelii.

Evangelii je resnica,
Varuje nas grešnih zmot;
Nam je luč, nam je vodnica
Skoz življenja temno pot.
Nauk večnega življenja
Ti, o Jezus! sam imaš;
Luč modrosti, razsvetljenja,
Učenik, nam vernim daš.

Offertori.

Večni Oče vse dobrote!
Mil' poglej na ta oltar,

Za brezkončne grehov zmote
Ti damo prijeten dar.
Svet'ga kruha ino vina
Dar ponižno darovan,
To je blagor Tvoj'ga Sina
Za živé in mertve dan.

S a n k t u s.

Z angeli na glas pojemo
Sveto pesem, o Gospod!
Vse češenje Ti dajemo:
Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
Da b' za Tvojo čast se vnéli,
Nam, o Bog, dobrotljiv daj!
Bomo Tvojo hvalo péli
Tu in tam, na vekomaj.

B e n e d i k t u s.

Bodi moljeno, češeno
Rešnjje Jezusa telo!
Nam v zveličanje rojeno,
In na križu darvano.
Bodi moljena, častita
Jezusova rešnja Kri,

Ki za naš greh si prelita,
In za grehe vseh ljudi.

Agnus Dei.

Mili Jezus, Božje Jagnje!
Nosiš grešnikov dolgé,
Naj se tvoja milost nagne,
Svoj svet mir mi daj v sercé:
Da se sklenem z vernim duhom
V Zakramentu zdaj s Teboj;
Poživljen z nebeškim kruhom
Bodem živ in mertev Tvoj.

Ite missa est.

Blaži, Bog nas trojedini,
Z močno, milostno rokó,
V greha in skušnjav dolini
Varuj nas nesreče z njo.
S svojo milostjo ostani
Vselej, o Gospod! pri nas;
Kon'c življenja nas ohrani,
Nam odkrij svoj svet obraz.

III.

Kirie.

Pred stolom Tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči:
In Tebe, Bog, v ponižnosti
Svoj'ga serca časti.
Stor' milost tem, ki si želé
V solzah oprat' lastne dolgé.
Odpusti Oče grešnikom,
In skaži se dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam,
Dobrotljiv skaži se nam.

Gloria.

Čast bod' na visokosti
Bogu na vekomej,
In mir po širokosti
Na zemlji bod' vselej.
V ponižnosti pojemo
Teb' hvalo, trojni Bog!

Od Tebe zgolj prejmemo
Rešenje iz nadlog.

Evangelii.

Iz Tvojih ust izide
Svet' evangelium,
Na dno letó se snide
Vseh kristjanov um;
Modrost nas sama viža,
Resnica nas uči:
Kdor se pod njo poniža,
Ta srečno prav živi.

Kredo.

Gospod, pred Tabo s trepetanjem
Te Tvoja verna stvar spozna!
In verje z živim spoštovanjem
Na Tebe pravega Boga:
Tud' verje v Tvoj'ga ljub'ga Sina,
Spočet'ga od svet'ga Duha,
Ko Jesova ga korenina
V deviškem cvetju je svetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod, leté darí;
Z njim tud' Tvoj ljud zdihuje,
In s srcem kvišk puhti.
V tem kruhu je in vinu
Za grehe naše dar,
K Tvoj'ga Sinú spominu
Je obložen oltar.

Vzem', Bog! leto darvanje,
Dobrotljiv Oče naš,
Omeči to zdihvanje,
Da nam spet milost daš.
Le smert in kri presveta
Ljubéga Jezusa
Nam da up, da bo vzeta
Milostno prošnja ta.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod,

Z angelci pojte: Sveti
Si ti, Bog Sabaot!
V nebesih in na zemlji
Vso hvalo, čast vselej
Stvari, Bog! svojih jemlji
Zdaj, in na vekomej.

P o p o v z d i g o v a n j i.

Poglej, o Oče, z visokosti
Ves milostljiv na ta oltar!
Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
Zdaj Tebi dopadljivi dar;
Ta dar je sam Tvoj Sin edini,
Iz zgolj ljubezni darovan:
Za nas prisojen umornini
Strašno na križu bil zaklan.

O b h a j i l o.

Gospod jez nisem vreden,
Da b' Tebe dans zavžil,
Al reci, da bom vreden,
Ter bodem zopet živ.

V duhu te prejeti
Iz serca jez želim,
Daj, Ženin naš presveti!
Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali,
Ta dar je, Bog, Tvoj Sin:
Mi smo vsi skup spoznali
Tvojih darov spomin.
Daj, da bomó prejeli
Rešenje z grešnih vez.
Poslednjič nam dodeli
Svoj blagoslov z nebes.

IV.

Kirie.

Pred Tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
K Tebi zdihujemo.

Daritev svete maše
Si daj, o Bog, dopast',
In zdihtovanje naše
Povikšaj Tvojo čast!

Telo je to, vzemite,
Telo in moja kri;
Nikdar ne pozabite,
Kaj Jezus vam stori.
Za vas on hoče vmreti
(O človek, pomni to!)
Da dá ljudem živeti,
Da jim odpre nebó.

Gloria.

Čast, hvala in hvaležnost
Je Tvoja b'la in bo;
Nepokoj in betežnost,
O Bog! odverni jo.
Daj nam mirú in Tebe,
Bog! vedno deržat' se;
V Teb' iskati Tebe,
Vesel' častiti te.

Evangelij.

Z ust Božjih se iz-haja
Svet evangelijum,
V serce se nam vsaja,
Nam razsvetljuje um.
Bog govori, Bog večen,
Pri Bogu ni laži,
O srečen, trikrat srečen,
Katér' se ga derží.

Kredo.

Bog Oče, mi spoznamo,
Da vse je Tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobrote Tvoje dar;
Od Tebe, Oče! ide
Sin rojstva večnega,
Spočetje njega pride
Od duha svetega.

Sosesko keršenikov
Al cerkev verjemo,
Tud občestvo svetnikov,
Zedinstvo v en' telo.

Tud' grehov odpušenje
Na temu svetu zdaj,
Života res vstajenje,
Potem pa sveti raj.

Darovanje.

Naj, Bog, dopade Tebi,
Kar ti darujemo;
Scer kruh je sam na sebi
In vino zgolj samó;
Pa 'z kruha in iz vina
Bo kmalo, kar zdaj ni,
Edin'ga Tvoj'ga Sina
Telo in prava kri.

To naše darovanje,
O Bog! ne zaverzi ga;
Vse misli in vse djanje,
Vsa serca, v dar jih nà!
O daj, da bomo zvesti
Ti, Oče, v vseh rečeh,
Odvzem' znad naše vesti
Težilo vseh pregreh.

Sanktus.

Povzdignimo, kristjani,
Vsi svojo pesem zdaj,
Zapojmo skupaj zbrani:
Svet, svet na vekomaj!
V nebesih in na zemlji
Se vidi njega moč;
Nevercem, Bog! pojemlji,
O vzem' jim uma noč!

Po povzdigovanji.

Molimo klečijoči
Boga zakritega,
Oko ga ne razloči,
Pa vera znat' ga da.
Zdaj tukaj brez pogleda,
O Bog! te vidimo.
Zadosti je beseda,
Da Tebe vidimo.

Zavživanje.

Vel'k čudež se odkriva,
Velk čudež se godi,

Gospod se zdaj vživa,
Tud vera 'ma oči.
Podoba je scer vina,
Podoba kruha vsa,
Ne vid' se nič spremina,
Telo in kri je pa.

O srečen, kdor verjame,
Da tukaj Jagnje je,
Katero nam odvzame
Tol'k' grehov butare.
Le to je jéd, to véra
Kristjane podučí,
Ljubezni neizmera,
Od ktere duša ž'vi.

Ite missa est.

Ker smo zdaj mašo sveto
Spodobno slišali.
Povz'mimo čast odpeto
In hvalo z angelci.
Dopade naj mu djanje
Opravljen'ga darú,

Zvir'k milost' bod' darvanje,
Nam dolžna, čast Bogu.

Deržimo pomoč' Božje
Se skoz in skoz terdno,
Le ta naj nam orožje
Pred vso hudobo bo.
Brez greha daj nam stati
Pred sodbo zadnji dan;
Po angelih nas zbrati,
Na njega desno stran.

V.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
Blažit' hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli
Bomo z mašnikom veseli,
Sveto mašo slišali.

Jezus, učenik čednosti,
Vsmili naše se mladosti,
In odpusti grehe nam!
Tebi hočemo služiti,
Greha nikdar več storiti;
Bodi usmiljen ubožčekom!

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti,
Ljubi mir ljudem želeti,
Ki so dobrega serca;
To je angelsko veselje,
To so tudi naše želje,
To nam pravo srečo dá.

Evangelij.

Zvesto hoč' mo poslušati,
V sercu prav premišljevati,
Kar nam, Jezus, govoriš.
Radi hočemo storiti,
Pridni in pošteni biti,
Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo,
Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
Daj po veri prav živeti,
Enkrat srečno pa umreti,
 Naj nam Tvoja luč gorí!

Darovanje.

Kaj bi Tebi, Oče, dali?
Kaj bi z mašnikom darvali?
 Vse, kar 'mamo, Tvoje je.
Naše djanje in življenje,
Vse veselje in terpljenje,
 Oče Tebi damo vse.

Nekaj kruha ino vina,
Kri, telo bo Tvoj'ga Sina:
 On daruje se za nas.
Oh, poglej na revne s'rote,
Skaži svoje nam dobrote,
 Vsmíli se nas vsaki čas!

Svet ali sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,

Lepo z angelci pojimo :

Sveti, sveti, sveti Bog!

Vsi ljudje te naj spoznajo,

Vse stvari Teb' hvalo dajo;

Oče, usliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo

Na oltarji Jezusa,

V zakramentu zdaj molimo

Prav'ga živega Boga!

Hvaljen bodi, Jezus ljubi,

Ki si za nas križan bil,

In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji

Jezus za nas umerl je,

Zdaj daruje na oltarji

Tud za naše grehe se.

Hvaljen bodi i. t. d.

Zavžívanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje,
Je v podobi kruha skrit;
Svojo milost nam daruje,
In se dušam dá zavžit'.
Hvaljen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus Tvoji hoč'mo biti,
Le nam ti svoj žegen daj!
Daj nam serčno k Tebi priti
Iz te zemlje v sveti raj!
Hvaljen bodi i. t. d.

VI.

Vstop.

Tebe molit, Oče večni!
V Tvojo hišo pridemo;
Greh spoznali smo nesrečni,
Milosti te prosimo.

Res hudó smo te žalili,
Oh pa ne zaverzi nas,
Tebi bomo zdaj služili,
Poslušali cerkve glas.

Gloria.

Čast Bogu bod' na višavah
In na zemlji mir ljudem;
Oznanuje po širjavah
Se rešenje vsem stvarém.
Milostljivi Bog dodeli
Tudi nam nebeški raj,
Z angeli tam bomo peli
Hvalo, čast ti vekomaj.

Evangelij.

Blažna vest se oznanuje
Nam odpira pot v nebó,
Luč nebeška razsvitljuje
Grehov in zmotnjav temó.
Le resnice vroče želje
Peljejo nas k čednosti,

Čednost sveta pa veselje
Rajsko nam že tu deli.

Vera.

Pretesné duhá so meje
Temna nas obdaja noč,
Le iz vere svete veje
Dvoma luč, v terpljenji moč.
Oče večni, Ti ohrani
V pravi veri nas zvestó,
Vseh zmotnjav nas krivih brani
Da le Tebe ljubimo.

Darovanje.

Prinesemo, trikrat sveti
Terte, klasja sad ti v dar,
Prosimo te, naj obsveti
Milosti ga Tvoje žar.
Sprejmi, Večni, dopadljivo
Te dari ponižnosti;
Vžgi ljubezen v srcih živo,
Varuj nas pregrešnosti.

Predglasje.

K Bogu serca povzdignimo
Vir ljubezni večne je,
Trikrat svetega častimo
Ki ga angeli slave.
K njemu verno pribežite
Vsi, ki vest vam greh teži,
Njega milosti prosite,
Saj jo vsakemu deli.

Po povzdigovanji.

Moli, moli rod človeški,
Ponižuj se revna stvar,
Jezus Kristus, Bog nebeški
Sam prišel je na oltar.
Vse naj ga poveljuje,
Vse naj v prahu moli ga,
Vse ljubezen občuduje
Milostljivega Boga.

Zavživanje.

Očišene serca svoje
Tebi posvečujemo,

Slast ljubezni večne Tvoje
Vsaki dan tu čutimo.
Ti si dušam našim hrana
Ki v skušnjavah moč deli,
Naša ti slabost je znana,
Varuj me nevarnosti.

K o n e c .

Bog nebeški, blagoslovi
Nas še, da od tu gremo
Vterjeni v ljubezni novi,
In le Tebi služimo.
Je daritev dokončana
Je očišeno serce,
Čast Bogu naj bode dana
Za dobljene gnade vse.

Pred pridigo.

I.

Živo verjem, terdno upam
Serčno ljubiti te želim.
Daj mi, Bog, Tvoj glas sprejeti,
Zmotam pa serce zapreti;
Saj iz rok ljubezni Tvoje
Je prišlo življenje moje.
Vero, upanje povikšaj,
Da v ljubezni ves gorim.

Živo verjem, i. t. d.
Tri osebe so v skrivnosti
Le en Bog v svoji svetosti,
V bistvu so moči enake,
Čudna dela so od vsake.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
V Tebe, Oče, na višavah
Bom zaupal v težavah;

Tvoja roka me podpira,
Če me svet, pekel zatira.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
Jezus, Tvoje odrešenje
Naj me varje v pogubljenje,
Je nebesa odklenilo,
Upanje nam uterdilo.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
Ti me, sveti Duh, podpiraj,
Strah v sercu mi zatiraj;
Da se vterjen ne preganem,
Živ tud Jezusov ostanem.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
Tebi hočem zvest ostati,
Svet naj žuga me končati,
Le do Tebe čem hiteti
In z veselim srcem peti:
Ljubi Oče! Tebe ljubim
Tebe ljubiti hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
Kedar ura mi odbije,
In me temni grob zakrije,
Ko trohljivost ž'vot razdere,
Naj se v mojem sercu bere:
Ljubi Oče, Tebe ljubim,
Tebe ljubit' hrepenim.

II.

V imen' Bogá Očeta
Sinu ino Duha
Zapoj, o duša vneta!
Čast trojnega Boga.
Molitev zdaj molimo,
K' je nas je Bog učil;
Očeta ž njo prosimo,
Da b' nam dobrotljiv bil.

O Oče naš! v nebesih
Kraljuješ vekomaj,

Na dušah in telesih
Nam milost svojo daj.
Naj bode posvečeno,
Presveto Tvoj' imé;
Svetejši ni nobeno,
Vsa čast mu večna gre.

Kraljestvo Tvoje pridi
Po naši smerti k nam,
Po Tvoji volj' se 'zidi
Na zemlji, kakor tam.
Daj nam vsakdanj'ga kruha,
Za dušo in teló,
Pošlji nam svet'ga Duha
Da nas preživil bo.

Odpusti nam slabosti
In grehe, k' jih stor'mo,
Ker brātom po dolžnosti,
Tud' mi odpuščamo.
Ne vpelji nas v skušnjave;
Od greha reši nas.
O daj nam misli prave,
Te ljubit' večni čas.

C.

Pesmi v raznih cerkvenih časih.

Adventna.

I.

Vi, oblaki, ga rosite!
Ali zemlja naj ga dá;
Ve, nebesa, ga pošljite
Skor' Zveličarja svetá!
Milo so ljudje zdihvali,
V greh in tèmí ječali;
Bog je bil zemljó preklel,
Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški usmili,
Vidi tol'ko bolečin;
Da bi se ljudje rešili,
Se ponudi božji Sin;
D'vico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:

Lej pokorno je sercé,
Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela
Nam odklene vsem nebó:
Lej, Devica je spočela,
In Beseda je mesó!
Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost zahvalimo.
Blagor tebi, grešni svet!
Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
Glas nebeški kliče nas,
Dan se bliža, noč odganja,
Zdaj prihaja srečni čas.
Odverzimo vso hudobo,
Oblecimo pa svetlobo,
Da preide grehov noč,
In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
Svet apostel nas uči.

Ne nečisto, ne požrešno,
Nevošljivost naj beži;
Naj se vsak pred njim poniža,
Čegar prihod se nam bliža,
Da bo s čistim srcem vsak
Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
Da se spolni, kar želim,
O prinesi moč od zgorej,
Da se čisto spokorim,
Ti prinesi mir nebeški,
Da ga vživa dah človeški;
Daj, da pridem sodnji dan
Med ovce, na desno stran.

II.

Dopolni se obljube čas
Človeški rod rešiti,
Usmili Bog se grešnih nas,
Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga
K Marii čisti D'vici,
Nevesti svetega Duha,
In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori,
Z nebeškim glasom pravi:
Češena bod' Marija ti!
Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov
Si polna ti presrečna!
S teboj je Bog in duh njegov,
Njegova milost večna.

Nikar, Marija! se ne boj,
Lej, mati boš postala,
In božji Sin bo porod tvoj,
Imé mu Jezus dala.

In sedež kralja Davida
Mu bo Gospod odločil,
Kraljestvo v hiši Jakoba
Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
Se more to zgoditi!
Bog z Duha svetega močjo
Te hoče napolniti.

Ker dekla sem Gospodova,
Marija odgovorila,
Se zgôdi, kar je Večnega
Modrost z menoj sklenila.

In lej! Beseda, božji sin,
Je zdaj meso postala,
Nas rešit 'z greha globočin,
Med nami prebivala.

Zatorej pred Zveličarja
Ponižno pokleknimo,
Da nas je prišel rešit, ga
Priserčno zahvalimo!

Sveti večer.

Kar je že dolgo želel svet,
Nocoj se dopolnuje,
Odrešenik, Marije cvet,
Do nas se ponižuje;
Pastirjem angelci pojó,
Veselje prinesejo;
Prišel Zveličar na zemljó,
Zató mu čast dajejo.

On, Bog, ima čez vse oblast,
Pa vendar, lej ljubezni!
Zakril je z mesom svojo čast,
Ozdravit nas v bolezni.
Nebesa vsa so njega dom,
Pa hoče v jasle priti:
Da jez prevzeten več ne bom,
Me mora to učiti.

Le greh Adamov ino moj,
Ga je na zemljo spravil;

Odrešit' svet se je nocoj
Med grešnike postavil.
Iz serca z angelci bom pel:
Bogu čast po višavah!
Da nas je grešnike sprejel,
Zveselil v vseh težavah.

O Jezus, moj Odrešenik!
Serce ti hvalo poje,
In predno si serdit sodnik,
Poslušaj prošnje moje:
S pastirji pred Teboj klečim,
Da me ne boš pogubil;
Le Tebe jez ljubit' želim,
Ker si me ti prej ljubil.

Za mé si se nocoj rodil,
In hočeš za-me vmreti;
O daj, da več ne bom grešil,
Daj mi svetó živeti!
Scer zdaj zastonj za mé terpiš,
Zastonj boš za-me križan;
Če me v slabosti zapustiš,
Sem vekomaj ponižan.

O Jezus, milost le mi daj,
Ne bom Bogá pozabil,
Prišel bom k Tebi v sveti raj,
Kamor si me povabil.
Ljubezen te je na zemljó
Nevrednemu mi dala;
Ljubezen, upam, bo v nebo
Me k Tebi pripeljala.

Sladko imé Jezus.

Vsi ponižno pokleknimo
Z vernim srcem počastimo
Svet' imé nad vse imena
K' se mu vklanajo kolena,
Ktero vse stvari časté:
Jezusa sladkó imé.

Iz nebes nam je poslano
Nam v zveličanje je dano;

Drug' ime na celem sveti
Nas ne more več oteti;
Le kdor Jezusa častí,
On nebesa zadobí.

Kedar grešnik prežaluje,
In pod grehi omaguje,
Zdravja dušnim ranam iše,
Jezus mu dolgove zbriše;
Grešnik! le zdihuj serčno,
Jezus te ozdravil bó.

Kedar nas na pot svetosti
Zaderžujejo slabosti,
Kedar pridejo skušnjave,
In sovražnikov zmotnjave,
Vsak premaga srečno vse,
Komur Jezus moč daje.

Jezus, Tvoje odrešenje,
Naj nas pelje vse v življenje,
Jezus, naš'ga serca želje,
Bodi žalostnim veselje,

Bod' v britkosti nam sladkost,
In v slabosti nam krepost.

Kedar zadnja ura pride,
Se življenja pot izide,
Stoj nam, Jezus ti na strani,
V svoji gnadi nas ohrani;
Klicalo bo v nas sercé:
Jezus, Jezus, slad'k imé.

Postne.

I.

Daj mi Jezus, da žalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga, Jagnje, ti prestal
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus, daj da Tvoje rane,
Nas presunejo kristjane,
To terpljenje prebritkó,
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred Očetom trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kel'h terpljenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,
Uklenili ti roké,
Ktere ves ta svet deržé.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, da se krí,
Iz bolečih ran cedí.
Jezus, daj i. t. d.

Térnje bôde čelo Tvoje,
Za velike grehe moje,
Tebi, Jezus, kralj svetá,
Žeslo, terst, se v roke dá!
Jezus, daj i. t. d.

Oh na križ so te razpeli,
In na križi še te kleli,
Oh, za nas si tolk' terpel!
In za naše grehe umerl.
Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
Tebe, Jezus, zasram'vali;
Za naš greh tepen si bil,
In na križi kri prelil.
Jezus, daj i. t. d.

Daj nam Tebe le iskati,
Svoje grehe objokovati,
Da se Tvoja rešnja kri,
Zdaj nad nami ne zgubi.
Jezus, daj i. t. d.

II.

Tam na vertu oljske gore,
Izveličar naš kleči,
Smertna žalost ga premore,
Oh, kervavi pot poti.
In le hujše so težave,
Vidi strašno Golgato;
Le učencev trudne glave,
V terdnem spanj' počivajo.

Že sovražni trop prihruje,
Iškarjot ga sam peljá.
Jezusa on poljubuje
In sovražnikom izdá.
„Koga iščeta.“ — jim reče.
Straha vsi popadajo;
On se jim pa branit' neče:
Rabeljni ga zvežejo.

Iz ljubezni do Očeta,
In do grešnih nas ljudi,
Za dolgove vsega sveta
Božje Jagnje v smert hití.

Togoté se trinogavci,
Krotki Jezus le molčí.
Ljudstvo šuntajo hinavci:
Križaj, križaj ga! kričí.

Nejevernik na sodnjišči,
Ga nedolžnega spozná,
Judovstvo pa na dvorišči
Se vtolažiti ne dá.
„Jez ne najdem“ — Ponci vpije, —
„Da bi smerti vreden bil.“ —
„Naj nad nas pa se razlije,“ —
Kličé ljudstvo, — Njega krí.

III.

Izveličar daj zapeti,
Kaj si mogel ti têrpeti,
Izveličat' celi svet,
Ino grehe nam odvzet'.

Jezus, skoz terpljenje svoje
Izveličaj dušo mojo,
Daj, da bo skoz Tvojo smert
Meni sveti raj odpert.

Za pregrehe sojen biti,
Milost pri Bogu sprositi
V vertu za me ti klečiš,
In kervavi pot potiš.
Jezus, i. t. d.

Tebe vezat in suvati,
V krívo sodbo odpeljati
Vsa sovražna truma gre,
Ti pa nič ne braniš se.
Jezus, i. t. d.

Tam sodniki vsi serditi
Trinogom te dajo biti;
Vliva se nedolžna kri
Pod ostrími šibami.
Jezus, i. t. d.

Tebe Boga zasram'vati,
Nove bolečine dati,

Tebi krono ternato
V sveto glavo bijejo.
Jezus, i. t. d.

Ves nedolžen križan vmreti
Moraš težek križ zadeti,
Vleči na Kalvarijo
Na mertvaško tje goro.
Jezus, i. t. d.

Voljno se pustiš moriti,
In na strašni križ pribiti
Odrešenje dopolnit',
In Bogú zadosti strit'.
Jezus, i. t. d.

Mene z dušo in s telesom
Gor povzdigniti k nebesom,
Tam na križu ti visiš,
In za mene smert storiš.
Jezus, i. t. d.

Izveličar ljubeznjivi!
Moji grehi so bli krivi,

Da si ti na križi vmerl,
S tem nebesa si odperl.
Jezus, i. t. d.

Tebe Jezus premišljujem,
Svoje grehe obžalujem,
Daj, da Tvoja rešnja kri
Se na meni ne zgubi.
Jezus, i. t. d.

Sveto hočem res živeti,
Radovoljno vse terpeti;
Ako z Jezusom terpim,
Se tud z njim tam veselim.
Jezus, i. t. d.

IV.

Glej, o grešnik, grehi tvoji,
Prav premisli, kaj storé!
Jezus tam v britkosti svoji
Ves otožen molit gre.

Oh kak' milo on zdihuje,
Vidi, kaj mu bo terpet',
Ves prepaden omaguje,
Da mu skorej ni živet'.

Le poslušaj ga, kak' moli:
Oče, kakor ti želiš,
Umerjém po Tvoji volji,
Da svetá ne pogubiš.
To je Kristova ljubezen
Do pregrešnega svetá,
Da ozdravi vso bolezen
Se v terpljenje, v smert podá.

Judje, ko so ga dobili
V roke svoje in oblast,
Misli, človek, kaj so st'rili!
Oh, velika je nečast!
So k stebru ga privezali,
Tepli, bili do kerví,
In tak dolgo ne nehali,
Da na truplu zdrav'ga ní.

Kaj si zmislijo tirani!
Lejte, krono mu spletó,

Ternje mu obličje rani,
In prebada mu glavó.
Glej jih pred-enj poklekvati,
Kakor kralja ga časté,
Mu v obraz začno pljuvati:
Naši grehi to storé.

Jezus, o lepota večna!
Kak'sen je Tvoj obraz!
Grešnik glej, o stvar nesrečna!
Kol'ko on terpi za nas!
Rêci: jez sem tist' krivični,
Ker sem tol'kokrat grešil;
Ti nedolžni in pravični,
Si se za me pokoril.

Kaj se bode zdaj godilo?
Judje križ pripravljajo!
Kak' ga Jezus gleda milo!
Udje vsi trepečejo.
Lej ljubezni preneznane!
Sam ga je na ramo vzel,
Da ozdravi naše rane,
Ga je kušnil in objel.

Ko so ga tako privlekli,
Na Kalvarijo goro,
So mu oblačila slekli,
In po križi ga raspnó;
Svete ude raztegnili,
Da mu, grešnik, žile šteje,
Z žebeljmi na križ pribili;
Kaj pregreha st'ri, poglej!

Pridi človek, lej ga tukaj
Križan'ga Zveličarja!
Pojdi in v pregrehah ukaj!
Hočeš še bolj žalit' ga?
Skale se dadó drobiti,
Tudi ti se ginit' daj;
Ne prenehaj solz točiti,
Ljubi ga na vekomaj.

Velikonočna.

I.

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smert, trohnoba!
Velikonočno jagnje bil,
Je zame drago kri prelil.

Aleluja.

Otet je človek, rešen!
In v brezno satan trešen!
Smert nima svoj'ga žêla več,
Odpert je grob in kamen preč!

Aleluja.

Odrešil je očete
Veliko časa vjete;
Častito jih pelja sabo
V zaperto z grehom pred nebo!

Aleluja.

O, kak se svet'jo rane
Neusmiljeno mu dane!
Veselje angelsko verši,
Da smert je mertva nas uči.
Aleluja.

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpera:
Zveličar je od smerti vstal;
Tud nas ne bode grob končal.
Aleluja.

II.

Veseli raduj kristjan se ti,
Ker rešeni zdaj smo vsi mi.
Veselja čas
Je dans za nas.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Na sveto to veliko noč
Je zgubil satan svojo moč;

Zato smo mi
Veseli vsi,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Zmagavac od smert' je Jezus vstal,
K' se komaj dan je že zaznal,

Marija ga
Na vert' spozná,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Veselje jih prešine vse,
Ki brate zovel zdaj jih je;

Novico tó
Žené pov'dó,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Tud' Petru se prikazal je
Učenca spremlja v Emavs tje;

V lomljenji ga
Spoznala sta,
Aleluja, aleluja, aleluja.

„Mir z vam’“ učence on pozdrav’
Stopivši kar med nje: v spoznav’
Veselje je
Prešin’lo vse,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Roké pokaže jim in stran,
Resnico vid’jo k’ svitli dan,
Da Jezus je,
K’ njim kaže se,
Aleluja, aleluja, aleluja.

III.

Jezus, premagavec groba,
Ves častit iš njega gré,
Glej obdaja ga svetloba,
Varhi strahoma bežé.
Grob je prazen in odpert,
Zmagan greh, pekel in smert.
Aleluja.

Razveseli se kraljica!

Mati zemlje in nebes!

Kogar mati si, Devica,

Je od smerti vstal zares.

Sleci žalost in britkost,

In obleci slast, radost.

Aleluja.

Razvesêl' se Magdalena!

Jezus pred teboj stojí!

Tvoj'ga sladki glas imena,

Ti iz njega ust doní.

Glej, za kogar vsa goriš,

Nikdar več ga ne zgubiš.

Aleluja.

Vi aposteljni boječi!

Serčno veselite se,

Ker Zveličarja stermeči

Pred seboj ga gledate.

Oznanuje vam svoj mir,

Vaš preljubljeni pastir.

Aleluja.

Veselimo se kristjani!

Jezus je odrešil svet,
Sužnosti smo odpeljani,
Paradiž odpert je spet.
Smertni strup je pokončan,
Vstali bomo sodnji dan.

Aleluja.

Jezus, Tebi hvalo večno,
Poje zemlja in nebó;
Svojo stvar si storil srečno,
Rešil s svojo kervijó,
Aleluja! pôje naj,
Aleluja! vekomaj!

Aleluja.

IV.

Žveličar naš je vstal iz groba!
Vesel prepevaj, o kristjan!
Premagana je vsa hudoba!
Den's je rešenja tvoj'ga dan.

Poterta je pekla oblast!
O poj, kristjan, hvaležno čast!
Aleluja! Aleluja!

Kje, smert, je zdaj premaga Tvoja?
In Tvoje ostro želo, kje?
Veselo upa duša moja,
Življenje večno čaka nje.
Moj Jezus je od mertvih vstal,
Kraljestvo smerti pokončal.
Aleluja! Aleluja!

Prešlo te je, o grob, strašenje,
Vsejano v tebe je teló,
Da bo poklicano v življenje,
Kjer več trohnenja zanj ne bo;
Da trupla prah ino pepel,
Spet oživi častit vesel.
Aleluja! Aleluja!

O sreče dan! o dan veseli,
Ki ga je storil nam Gospod!
Da b' njemu večno hvalo peli!
Odrešen je človeški rod!

Odpert stoji nam paradiž,
In vrata vanj je sveti križ.
Aleluja! Aleluja!

Iz groba grehov, duša, vstani,
V novó življenje z Jezusom,
Odrešena serčno se brani
Premaganim sovražnikom.
V ljubezni sveti zvesta stoj,
Zveličarja hvaležno poj:
Aleluja! Aleluja!

V.

Škalovje groba se razgane,
In pečat se odterga preč,
Zveličar naš od smerti vstane,
V kamnitnem grobu ni ga več!
Iz groba zmage gre čistit,
Obdaja ga nebeški svit.
Aleluja.

Tam angel božji bel'ga krila,
Na njega mestu že sedí,
Vesela daje sporočila,
Da vstal Gospod je in živí.
Premagal je pekel in smert,
In raj nebeški je odpert.
Aleluja!

Nemile smerti ni se bati,
Trohnenje več ne straši me,
Veselo enkrat zopet vstati,
Zveličar da mi upanje.
Zato raduje naj sercé,
Naj hvalni glasi se glasé.
Aleluja!

Zapusti, človek, grehe svoje,
Za vselej daj jim zdaj slovó!
Serčnó zmaguj peklenske bôje,
Povzdigvaj z dušo se v nebó:
Zveličar naš nas vabi zdaj
Hiteti z njim tje v sveti raj.
Aleluja!

Gospod, ti milo nam dodeli,
Da Tvojo pot vsi hodimo,
Po Tebi, da bi hrepeneli,
Da greh, pekel zmagujemo.
Bandero Tvoje iz svetá,
Naj v slavo večno nas pelja!
Aleluja!

VI.

Sercé zapoj! Zveličar Tvoj gre z groba:
Živí, živí, je zmagal smert;
Je presvitljen, ob moč je zdaj trohnoba;
Je zbrisal greh, nam spet je raj odpert.
Aleluja.

Zdaj ve, stvari, vse hvalo zadonite,
Raduj, raduj se nov' Jeruzalem;
Tvoj ženin, hvaljen v čase vekovite,
Oznanil je rešenje vsem ljudém.
Aleluja.

Kar kolj učil, kar storil bil v življenji,
In spolnil, ker je bil na križ razpet,
To pričal v slavnem je vstajenji,
To zvé in sliši naj vesoljni svet.

Aleluja.

Ta glas naj gre do vas, zemlje tečaji!
Rosila je za vse njegova krí;
Sprejmite uk njegov najdaljni kraji,
Spolnujte ga, brez njega blagra ní.

Aleluja.

VII.

Danica svetila

In mirna je noč,
Kar sladko odkrila
Je angelska moč.
O Jezus! naš kralj,
Vstal z groba si zal,
Ti zmagal si smert,
In pekla si čert.

Aleluja, Aleluja!

Raduj se Marija.

Marija predraga
V tihoti solziš,
Da Jezus smert zmaga,
Mu serčno želiš.
Lej, blagi tvoj Sin,
V nebeški svetlin',
Naprej ti naznan',
Častitljiv svoj stan.
Aleluja! Aleluja!
Raduj se Marija.

Svetle so mu rane,
Kot solnčni je žar,
O strune, ve vbrane,
Zapojte le kar:
On rane ima,
Da svet ga spozná,
Nas rešil on Bog,
Je večnih nadlog.
Aleluja! Aleluja!
Raduj se Marija.

Pod Tvojo zastavo,
Bogá te častim,

Za Tvojo še slavo,
Rad smert preterpim.
Moj Jezus, Gospod,
O slava ti bod',
O slava bod' tí,
Vse kraje, vse dní!
Aleluja! Aleluja!
Raduj se Marija!

Me zemljica mati,
Zavije v moj grob,
Dan sodbe čem vstati,
Kot upal je Job!
Marija! o le,
Pros' zame ti še,
Da z groba teló,
Mi vstane lepó.
Aleluja! Aleluja!
Raduj se, Marija!

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! apostelnom dan,
Ker si bil danes vanje poslan,
Da čuda božja pravijo,
Sovražnikom se vstavijo.
Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje darí,
In jih med svoje verne razlij;
Resnico da poslušajo,
In nje sladkosti okušajo.
Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! oméči sercé,
Zažgi nam v sercih željé;
Ljubiti kar je pravičnega,
Se varovati krivičnega,
Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid' sveti Duh! podpiraj slabost,
Poterdi v sercih pravo svetost;

Daj, da se ne spotaknemo,
V ljubezni ne premaknemo.
Prid', sveti Duh! ti naša krepost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik,
Veselje naše, naš pomočnik!
O, vôdi nas do večnosti,
Pripelji nas do srečnosti.
Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik.

Sveto Rešnje Teló.

I.

Šion hvali rešenika
Svoj'ga kralja učenika,
(V veselih pesmih hval')
Kar ga moreš, hvali vedno,
Jezus je vse hvale vreden
(Tvoje hvale bo premal).

Danes Sion čast napravi,
Ker se tu pred nas postavi
(Živi kruh, ki nas živi),
Kterga bratje dvanajsteri
Vžili pri zadnji večerji
(V tega verjemo tud' mi).

Z enim glasom ga častimo,
Vsem ljudem ga oznamimo,
(Duh vesel naj gor puhti).
Jezus prvič svoje obhaja,
Cerkev to naznanje daje
(Danes hvalo ponovi).

Na to mizo nov'ga kralja
Novo Jagnje se postavlja,
(Staro jagnje gre na stran).
Jezus pride, staro mine
Sprejmi resnice, senca zgine,
(Dolga noč odžene dan).

II.

Pridi molit, o kristjan!
Od ljubezni svete vžgan,
Kjer je Jezus v Zakramentu
Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči:
Jezusa Telo in Kri;
Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogabi.

Bod' češen, Odrešenik!
V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, Tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni kruh z nebes!
Ti otmi nas vseh nevarnost
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
Vzemi dušo ti v nebo,
Da se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

III.

Šem kristjani pritecite
Polni vernega duhá,
Na kolena pokleknite,
Dol pred našega Boga;
Pod podobo je častito
Tukaj božje Jagnje skrito:
Češen bodi vsaki čas
Jezus, ki si odrešil nas!

Angeli in vsi svetniki,
Dol stopite na zemljo,
Nam bodite pomočniki
Rešnje prav častit Teló.
Z enim duhom ga hvalimo,
Z enim glasom ga častimo:

Česen bodi vsaki čas
Jezus, k' si odkupil nas!

Pamet je preslaba naša,
Prav spoznati to skrivnóst,
Milost božja doprinaša,
Kar ni naša v stan' slabóst!
To je čista, žlahtna mana,
Vernim dušam v hrano dana,
Jagnje božje je letám,
Ki odjemlje grehe nam.

Grešniki sem pritecite,
To je milosti oltár,
Jezusa zvestó prosite,
On bo vslišal svojo stvár;
Grenke solze prelivajte,
Svoje grehe obžalvajte,
In prosite vsi Boga,
Da vam svojo milost dá.

Vsak naj kliče: Bog! daj meni
Milost, da se spokorim,
Po pregrehi zapušeni
Tebe hvalim in častim;

Daj mi enkrat srečno vmreti
In doseči raj tvoj sveti,
S tabo bom se veselil,
Tebe hvalil in častil.

IV.

Cvetice vé, ki noč in dan cvetete
Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
Očesec véle dokler ne zaprete
Se, srečne, pred ne ločite od tam;
O da bi mogel jez, kjer ve merjete,
Na vaši stopnji bit' pred Jezusam,
Da bi pred njim za njega dal življenje,
Ki dal je sebe v moje odrešenje!

Tud' blagor vam, ve svetlobele sveče!
Tam gorite Zveličarju na čast;
O da bi jez deležen bil te sreče
Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast,
Da bi, enako vam, serce goreče
Povžilo v meni se Gospodu v last,

Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo!
Doseglo kaj bi srečo, radost mojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!

Ki v tebi On prebiva, Ljubi moj,
Vdeljena ti je prečastna osoda,
Kot Božji hram se svetiš pred menoj;
O, ko bi služba, v se hranit' Gospoda,
Mi dana bila le en dan — nocoj!

Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh, in sveče, in cvetice!

O kol'ko srečniši sem jez, kot vi!
Če pride k meni zvest pastir ovčice,
Mi vžiti svoje da meso in kri;
Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,
In v sercu mojem Kristus sam živi,
Takrat medlim, merjem moči ognjene,
Ker se Zveličar moj sam z mano sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj

Okol' te luči neprenehoma,
Od vere in ljubezni živi tukej,
Ogrevaj se v svetlobi Ljubega.

In kadar se ti da prejeti, ukaj,
S teboj mu poje truma angeljska;
Objemi ga, terdo se ga okleni,
Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

V.

Praznika svetega
Dans veselimo se,
Prav iz unetega
Serca naj hvala gre.
Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo,
Kako je božji Sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje telo prejet'.
Jesti jim ga daje,
Pa razdeli se ne,
Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejemajo
Slabi njega telo,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to;
Kelih jim tud' zročí,
Da jim ga, in veli:
Vsi ga pite, moja je kri.

Tak' je postavljeno
Njega telo za dar;
Dušam pripravljeno,
Da ga zavživa stvar.
Mašniki to storé,
Da od njega živé,
In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
Kruha naš duh živí,
'Z kruha človeškega
Se nam prav' Bog stori.
Čudi se, o kristjan!
Jezus je vsem jed dan,
Bod' si reven in zaničvan.

Dansi Te prosimo,
Trojni, edini Bog!
V srcih te nosimo,
Vari nas vseh nadlog.
Živi nas slabe zdaj,
K Tebi nam priti daj,
In Te vživat' na vekomaj.

VI.

Razumeti kdo je v stani
Čudo, ktero se godí?
Živa vera nam oznani,
Kar je skrito pred očmi:

Pod podobo bel'ga kruha,
Je Zveličar naš zares;
Mašnik móli, vzdigne duha,
Ga pokliče iz nebes.

Vino njega kri postane
Ktera zbriše grehe nam,
Če le serca so mu vdane,
Odpustí on grešnikom.
Na oltarji se daruje,
Za dolge vsega sveta,
Bog in človek skup kraljuje,
Vred z Očetom vse nam dá.

Truplu daje jesti, piti;
Kar pa je še več, ko to,
Naše duše nam nasiti,
S svojim mesom in kervjo.
Toda skerbni bod'mo vedno,
Da nam v smert ne bo ta jed;
Da jo vžijamo le vredno,
Prav se presodímo pred.

Na kolena se verzimo,
Premišljujmo to skrivnost;

S srcem, petjem ga častimo,
Svéta nam je to dolžnost.
Naj bo hvaljen za dobrote,
Ker neskončno ljubi nas;
Se spoznamo grešne srote,
Smo žalili ga vsak čas.

Oh, kako smo vendar srečni!
Bog poniža sam se k nam!
Premogočni, Stvarnik večni,
Se stvarém da vžiti tam!
Hrepenimo po kreposti,
Ti pa, Jezus, moč nam daj,
Da pri svoji preslabosti,
Tebe ljub'mo vekomaj.

VII.

Rešnje vidimo teló,
Pod podobo kruha tam;
Jezus, živi Bog je to,
Pravi sveta vera nam.

'Z raja je nebeškega
Do rodu človeškega
Sam prišel terpet, umret,
Vsem nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojem je
Spet k Očetu šel v nebó;
Pa ostal pri nas je še,
Pustil svoje nam teló,
V zakramentu postavljeno,
V dušno jed pripravljeno,
Da je moč za slabe nas,
In življenje vedni čas.

Sam prijazno govori:
Prid'te k meni vsi ljudjé!
Vživajte mesó in krí,
Duše vaše da živé.
Če ga vredni vživamo,
V njem zares prebivamo;
Vzel nas k sebi v sveti raj,
Bo Zveličar vekomaj.

Padi toraj pred oltar,
In ponižaj se do tal,

Prôsi milost, revna stvar!
Da se t' bo sam sebe dal.
Iz stanu prerevnega,
Iz serca pohlevnega
Prôsi milo: o Gospod!
Bodi z mano ti povsod.

VIII.

Tukaj, duša, se ponižaj,
Molit svoj'ga Jezusa,
S terdno vero se približaj
In sprejmi v ljubezni ga.
Lej, v ljubezni svoji sveti,
Se ti samega darí,
S svojo milostjo objeti,
V zakramentu te želi.

Dal za tebe je življenje,
Je na križi kri prelil,
Da bi tebi odrešenje
In zveličanje dobil.

Tukaj pa želi skleniti,
O nevesta, se s teboj,
Tebi vir življenja biti,
Biti večni ženin tvoj.

Toraj, duša, se ponižaj
Tukaj pred Zveličarjem,
S spoštovanjem se prebližaj
In serčnim zaupanjem.
Da zaceli tvoje rane,
Da podpira ti slabost,
Vekomaj s teboj ostane
Vse veselje, vsa sladkost.

Č.

Pred svetim obhajilom.

I.

So odperla se nebesa,
Lej! že kralj nebeški gre;

Duša vzdigni se 'z telesa
In nasiti si želje!
Truma angelov se zbira,
Tam na oltarji moli ga;
Tam studenec gnad izvira,
Lej tam svoj'ga ljubega!

O! ne čakaj, Jezus mili!
Pridi, pridi ljubi moj!
Prosim, naglo se usmili
Mene, skleni se z menoj!
Res, Gospod, da nisem vreden,
Da pod mojo streho greš;
Kak' pa tebe sem potreben,
To naj bolj samo ti veš.

Saj ne morem več živeti,
Če ne prideš, o Gospod!
Tebe serčno čem objeti,
Jez poprej ne grem od tod.
Torej, Jezus ljubeznjivi!
Pridi in nasiti me;
Da v ljubezni neugasljivi,
Večno s tabo sklenem se.

II.

© kam, Gospod!
Gre tvoja pot;
Kam stopnje te peljajo?
Se že mračí,
Se dan temní
In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
Pri men' obstoj,
Te čem pod streho vzeti.
Res hišica
Je s'rotica,
Pa željna te sprejeti.

Straší me noč,
Sovražna moč;
Gospod, pri men' ostani!
Kjer ti stojiš,
Noč razsvetliš,
Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
Večerjala,
O sreča ne'zrečena!
Živ kruh mi bo
Tvoje teló;
Men' duša oživljena.

Gospod, želim,
In hrepenim,
Da spolniš svete želje:
Posveti me,
Da ljubim te,
Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
Preljubi moj!
Ki v limbarjih prebivaš:
S cveticami
Postéljem ti
Sercé, da v njem prebivaš.

Pri meni čuj,
Me prebuduj,
Ne daj mi v grehu umreti!

Daruj pomoč,
Da mine noč,
Nebeški dan zasveti.

III.

Moj Zveličar, tebe vžiti
Moja duša zdaj želi,
Terdno se s teboj skleniti
Od ljubezni hrepení;
O da b' vreden in pripravljen
Te pod svojo streho vzel!
Da b' očiščen in ozdravljen,
Dansi, Jezus, te prejel!

Če svetost premislim tvojo,
Trepetam in se bojim,
Ker spoznam nevrednost svojo
Ves ostrašen ostermim;
Ti si pod podobo kruha.
Stvarnik, moj odrešenik!
Verjem z lučjo svet'ga Duha,
Da boš tudi moj sodnik.

Ljubi Jezus, nisem vreden,
Da pod mojo streho greš;
Ti, moj Bog, si vsegaveden,
Vse slabosti moje veš;
Daj mi, Jezus, to zdihujem,
Predno k tvoji mizi grem,
Da jih serčno obžalujem,
Da očiščen te prejmem.

IV.

Ljuba duša, zbudi se!
Lej, kaj boš prejela!
Jezus sam se ti daje!
Bodi ga vesela.
Naj se zdaj odpre serce,
Kralj časti da v njega gré,
In ponižaj se do tal,
Stvarnik se t' bo vžiti dal.
Oh, zares presrečni dan!
Stvar Bogá smé vžiti!

Zdaj premisli prav, kristjan,
Kakšen moraš biti.

Skrinja božja je bilá
Prav lepo storjena,
Iz najdražjega lesá
Z zlatom obložena;
Ko leviti jo nesó,
Z glasnim petjem vsi pojó;
David, kak je bil vesel!
Poskak'val pred njo in pel:
Al serce je dansi več,
Ko je skrinja bila;
Sreče tvoje ni izreč',
K' se ti bo zgodila.

Jezus, ljub' Zveličar moj!
Če premislim grehe,
Mislim, oh, kaj bo z menoj
Vrednim večne kehe?
Ti pa k sebi me želiš,
Ljubeznjivo govoriš:
Pridi k meni, jej in pij
Mene sam'ga, mojo krí.

O jez slaba, revna stvar!
Tebe kdaj prejeti,
Ne prederznil b' se nikdar;
Pa češ sam imeti.

Tukaj pred teboj klečim,
In se ponižujem,
Tebe vreden bit' želim,
Miło v te zdihujem:
Milost svojo mi daruj,
Mene slab'ga poterduj,
Dušo mojo pokrepčaj,
Večno umreti jej ne daj.
Reven človek in ubog,
Brez pomoči tvoje,
Sam ne morem iz nadlog,
Rešit' duše svoje.

Daj mi terdno stati moč,
Varuj me v skušnjavah,
Da premagam greha noč,
Reši me v težavah.
Daj te vredno vžiti spet,
Kedar bom zapuščal svet;

Preseliti se v nebó,
Ljubi Jezus, daj mi to.
Ker te tukaj vživat' smem,
Daj mi umreti srečno,
Da v veselje tvoje grem,
In te vživam večno.

V.

© Jezus, o sladak spomin,
Veselje serčnih bolečin,
Nad med in pa sladice vse
Pričjočnost tvoja sladka je.

Ni moč zapeti lepšega,
Ni slišati prijetniš'ga,
In slajši misli tudi ní,
Kot si, naš Jezus mili, ti.

Spokornim ti si upanje,
Pravičnim pa veselje vse;

Kak' dober tem, k' te iščejo,
O, kaj še tem, k' te najdejo!

Naš jezik je ne dopové,
Tud' čerka ne, sladkosti te;
Le kdor si skusi, vé in zna,
Kaj je, ljubiti Jezusa.

So lačni še, ki te jedó,
Jih žeja še, ki te pijó;
Si ne želé nič ljubšega,
Kot Tebe, mil'ga Jezusa.

Veselje bodi, Jezus, nam,
Ki boš plačilo naše tam,
Ti bodi naše slave vir,
Zveličanje, nebeški mir.

VI.

Pridi, pridi božja mana!
Jagnje božje, živi kruh,

Moje duše ljuba hrana,
V Tebi le živi moj duh.
Milo že po teb' zdihujem,
O sercé moj'ga serca,
In oči v nebo vzdigujem,
Vžiti skorej te Bogá.

Ženin božji! prej operi,
V pravih solzah mi serce,
Čisto v meni greh zateri,
Da prav ljubim, prejmem te.
Čista te želim sprejeti,
Čista duha zgrevana,
Ljubeznjivo te objeti,
Tebe, kralja večnega.

Jezus moj! o prečastiti!
Sladki Jezus v men' ostan',
Da se varjem te zgubiti,
Angel tvoj mi stoj na stran',
V teb' živim in čem terpeti,
Zvesta duša ti ostat',
Druz'ga nočem še želeti,
Kakor v teb', Gospod! zaspat'.

Po svetim obhajilu.

I.

Zdaj, o duša moja, pevaj;

Jezus tvoj

Je s teboj.

Zdaj zročuj,

Zdaj zdihuj,

In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj veselja glas zaženi:

Jezus moj!

Res si moj!

In kot zdaj,

Vekomaj, —

Prosim — moraš biti v meni!

In tak' dolgo bom prosila:

Jezus moj!

Bod' z menoj!

Da s teboj,

Ljubi moj!

Po nebesih bom hodila.

II.

Serce v milih čutih gôri,
Duša moja ostermuj,
Kar želé nebeški dvôri,
Serce, duša, zaklepuj!

V živem plamu germ blišuje:
Bog je klical Mozesa;
Čevlje s strahom odvezuje
Pred obličjem večnega.

Ki so se pred Njim stresali
Veka starega možje;
Stermi, ga stermeče hvali,
V izbi tvoji je, — serce.

Serce v milih čutih gori,
Duša moja ostermuj,
Kar želé nebeški dvôri,
Serce, duša, zaklepuj!

III.

Duša moja! poj veselje,
Spolnjene so tvoje želje;
Jezus, Bog, Zveličar tvoj,
Se je sklenil sam s teboj.

V mojem sercu zdaj prebiva,
Mir, sladkost po njem razliva;
Slab, ubog bi jez bil sam,
V njem življenje, vse imam.

Vedno hočem ga ljubiti,
V sercu ljub'ga ohraniti;
Toraj prosim: Jezus moj!
Bodi vedno ti z menoj!

Kedar pride čas ločenja,
Kon'c popotnega življenja,
Jezus tvoje naj teló
Mi takrat popotnja bo.

IV.

Serce najljubeznjivši
V nebesih in na sveti!
Kdo da mi grešnem' sinu,
Od tebe pesem péti? —
O Jezus, tvoje sladko serce
Naj ljubijo, časté
Vsa ljudstva, vsi jeziki,
Vse angelske versté.

Ti serce si ponižno,
Oh, daj spoznat' mi tebe,
Da tebe vsak čas išem,
Ne išem samo sebe.
O Jezus, i. t. d.

Ti serce si vse čisto
Nad belo liljo belo,
O da b' tud' moje serce
V nedolžnost' obélelo.
O Jezus, i. t. d.

Ti serce si dobrotno
Dobrotno vsem ubožnim,

Dobrotno vsem dobrotnim,
Dobrotno vsem nedolžnim.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ljubljivo,
Kdo te dohvalil bode?
Ti ljubiš mlade, stare,
Ti ljubiš vse narode.

O Jezus, i. t. d.

O serce, sveto serce!
Si vse ljudi rešilo;
Človeško ktero serce
Ti bo to povernilo?

O Jezus, i. t. d.

O serce, sladko serce!
Z roso nebes napajaš
Pravične in nedolžne,
Zveličanje jim dajaš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, dobro serce!
Vse grešne k sebi vabiš

Vse hudo, kar so stor'li,
Poboljšanim pozabiš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, ljubo serce!
Zakaj te svet ne ljubi?
Vnemi ga k ljubezni,
Nikar ga ne pogubi.

O Jezus, i. t. d.

O serce, milo serce!
Zakaj te sin ne ljubi?
Serce mu vžgi v ljubezni,
Nikar ga ne pogubi.

O Jezus, i. t. d.

O Jezus, u vsih sercih
Ljubezni iskro vterni,
Zgubljene vse ovčice
Na pravo pot zaverni.

O Jezus, i. t. d.

Dolžni smo vsi ljubiti,
Ker vseh dolge si vmival,

Za vse britkosti terpel,
Oh, kri za vse prelival!
O Jezus, i. t. d.

O serce najsladkejši!
Mi vsi v stotere glase
Te hvalimo, častimo
Zdaj in na večne čase.
O Jezus, i. t. d.

D.

Mariine pesmi.

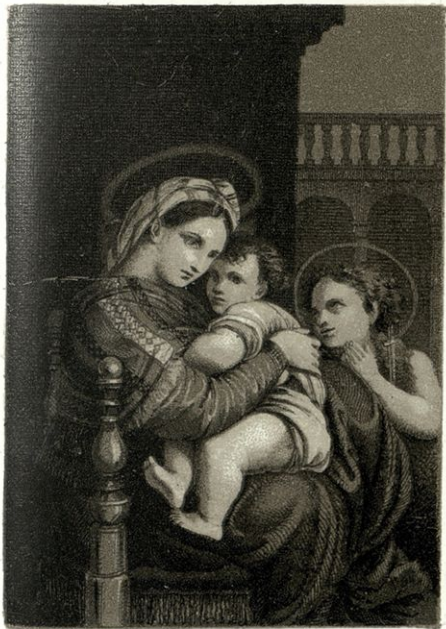
a) O Mariinih praznikih.

Čisto spočetje Marije Device.

I.

Daj mi vredno počastiti
Tvoje čisto spočetje,
Kjer si ti začela biti,
Božja stvar čez druge vse:
O Marija počesčena!
Ti kraljica angelov!
Ti, človeštvu dodeljena,
Vir rešenja grešnikov.

Od začetka bila zbrana
V mater sveto usmiljeno,

*Blager njim, ki hodijo po
mojih potih. Prig. 8, 33.*

V spočetji že obdarvana.

Z božjih gnad obilnostjo:

Hči Bogá Očeta zvesta

D'vica čistega rodú,

Svetega Duhá nevesta,

Mati božjega Sinú.

Kakor jutranja danica

Zvezd svetlobo zatemní,

Tvoja čistost, o Devica!

Zmaga vrednost vseh stvari.

Kakor limbar sred osata

Te je vsadil večni Bog;

Sama čista, gnad bogata

Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati

V svetlem tronu prisija,

V tebi, sveta, čista mati!

Bog častitljiv tron ima.

V tronu tvojega telesa,

Je prisvetil Jezus sam,

Da bi kazal pot v nebesa,

Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica čista, sveta!

Mati ti brez madeža!

Bodi tebi hvala peta

Vedna, neprenehana:

Naša tukej, v solz dolini,

Od nevrednih grešnikov,

Tam v nebeški visočini,

Od zveličanih duhov.

II.

Med zvezdami zvezdica sije,

Enake nima več nebó,

Okrog presvitle zarje lije,

Le v njó ozéra se okó.

Ta zvezdica, Marija, ti!

Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja,

Čistejša, lepša od zlatá,

Prelepo se okrog otrinja,

Nebeških žarkov svit imá.

Ta zarja, o Marija tí!
Brez madeža spočeta sí!

Med ternjem roža pricvetela,
Prežlahtnost njena se razgrè,
V lepôti svoji neovenela,
Edina krasna nam cvetè.
Ta roža, o Marija, tí!
Brez madeža spočeta sí!

Pregrehe noč je zemljo krila,
In dolg težil človeški rod;
Le ena hčí je prosta bila,
Si njo je Mater zbral Gospod.
Edina hčí, Marija, tí!
Brez madeža spočeta sí!

Devica čista in presveta,
Vse milosti napolnjena,
Od greha čista si izvzeta
Edina hčí Adamova!
Najlepših vseh, Devica, sí!
Brez madeža spočeta tí!

III.

Ena zvezda prikazala
Iz temnih oblakov je;
Lepša kot danica zala,
Lepša, kakor zvezde vse!
Clo stvarjenja blišč največi,
Nje lepôti ni enak;
Solnce žar svetlogoreči
Je prot njej le temen mrak.

Glej Marija imenuje
Zvezda se izvoljena,
Ktere prihod oznanuje
Srečen dan zveličanja;
Ta je zarja lepa tista,
K' sveti v rajskem žaru se,
Bolj ko zlato solnce čista,
Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekda j ni svetilo,
Zvezd na nebu tud' ni b'lo,
Pride čas, in spremenilo
V prah se zopet vse to bo;

Njena pa lepota zala
Vseh preseže časov tek,
Je vse veke presijala,
In cvèla bo z veka v vek.

Predno Oče, trikrat sveti,
Vstvaril je nezmerni krog,
Niso b'li še časi šteti,
B'la je večnost le in Bog;
Predno vodam je tečaje,
Predno luč je zemlji dal,
In postavil morju graje,
Še nebes obok ni stal;

Ti, Devica, si presveta,
Bila že izvoljena,
Bila v Večnemu spočeta,
Čista vsa, brez madeža.

Kedar delati naravi
Je podstavo bil začel,
Kedar sive na višavi
Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
Nastopili daljno pot,

Po besedi se njegovi
Vse gibalo je povsod:
Takrat ti pri njem si bila,
Ž njim ravnala si že vse;
V njem se vedno veselila,
In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
Se nad te obilno zlil,
Blagoslov pa vseh narodov
Spet iz tebe je priklil;
Toraj vse te srečno števa,
O velika ti Gospá!
Tvoja slava se odmeva
Po okrajnah vseh svetá.

Sladko ime Marija.

Sladkó, sladkó imé,
Marija! tvoje je:
Zvezda zgodnja si Marija,
Si danica presvetla!

Če temote duh me zvija,
Svetla si mi lučica;
O sveti, sveti mi,
Danica svetla ti.

Sladkó, sladkó imé,
Marija! tvoje je:
Si prečudno mila mati,
Milo tvoje je sercé,
Češ pomoč otrokom dati,
Zbirat' grenke vse solzé;
Marija ti povsod
Mi mila mati bod'!

Sladkó, sladkó imé,
Marija! tvoje je:
Vsa nedolžna d'vic Devica,
Čista, modra sveta si,
Neomadežna cvetlica,
Skrivna roža čistosti:
Devica čisti me,
Marija! prosim te.

Sladkó, sladkó imé,
Marija! tvoje je:

Ti Marija si kraljica
Vsega, zemlje in nebes,
Vselej močna pomočnica,
Kdor zaupa v tebe res:
Me vidiš v britki sil', —
Marija! smil' se, smil'!

Sladkó, sladkó imé,
Marija! tvoje je:
Rajska, si Marija, vrata,
Skrinja sprave in mirú;
O Marija! hiša zlata,
Hiša božjega Sinú;
Pripelj' me v zlati kraj, —
Marija! v sveti raj! —

O svečnici.

I.

① Marija, božja mati,
V tempelj neseš detece,

Hočeš tam očiščevati,
Čista D'vica mati se.
Vsa ponižna si spolnila,
Zápoved še Mojzesa,
Da bi tudi nas učila,
Biti vdanega sercá.

Žalost serčno ti naznanil
Simeon je stari mož,
Da ti dušo meč bo rnil,
Milovala britko boš.
In popolno si se vdala
V božje sklepe vseh rečí,
Zvesta Bogu si ostala,
Srečne in težavne dni.

O Devica, božja mati,
V žalosti pomagaj nam,
Daj voljno nam vse prestati,
Iti s tabo, z Jezusam.
Pomočnica! bodi mila,
V čistosti ohrani nas,
Daj, da srečno bo svetila—
Tvoja luč nam zadnjikrat.

II.

Vse čistosti, Marija, cvet,
Presveta! počešena!
Uklanja se pred tabo svet,
O mati posvečena!
Lej, kakor svojega Sinú,
Si dala dansi v dar Bogú,
Ti serca mi dajemo,
Zapovedi božje spoštovat',
In vselej se po njih ravnat'
Od tebe zgled prejmemo.

Poglej z očesom milostnim,
Na nas z nebes višave,
In čistost serc nam sprôsi vsim,
Izvirje sreče prave;
Pravice luč da v nas gorí,
In nam življenje razsvetlí,
Da pota ne zgrešimo;
Če nas opade grehov noč,
Premagaj ti njih hudo moč,
Nebes da ne zgubimo.

Prepevali ti bomo čast,
Tam v nebesčanov zboru,
Kjer tvoja se slavi oblast,
Tam v Serafimov koru.
In s tabo tvojega Sinú,
Ljubezni kralja in mirú,
Tam bodemo častili,
In vživali sveti raj
Se veselili vekomaj,
Sladkost neskončno pili.

Marija v nebo vzeta.

Moj duh iz telesa
Z Marijo v nebesa,
Povzdigni se tí.
Gospá je postala,
Bo tam kraljevala,
Kjer Sin njen živí.

Brez nje jez na sveti
Ne morem živeti,
Veselja več ní.

Oh hudo ločenje!
Kdo da mi življenje?
Kdo pomoč delí?

Če tud' se ločila
Je mati premila,
Nas ne zapustí.

Je mati skerblijiva,
Gospá ljubeznjiva,
Za nas govori.

Otroke v težavah,
V skerbeh in težavah,
Vse rešit želi.

Ga hoče oteti,
Kdor čisto živeti,
Serčnó hrepení.

Sercé polno sreče,
V ljubezni goreče,
Za njo pohití.

Mariina smert.

Zapojmo! častimo
Hčer, sveto nevesto,
In mater vse zvesto
 Presvet'ga Bogá!
Oj živi Marija!
Marija, oj živi!
Oj živí Marija,
 In Bog, k' nam jo da.

Odločena Mati
Od Sina v daljavi,
Ko limbar v goščavi
 Med nami je b'la.

Se z Bogom skleniti,
V nebó hrepenéla,
In serčno želela,
 Da smert bi prišla.

Njen ženin prelubi,
Spolniti ji želje,
Jo kliče v veselje
 K počitku sercá.

Zdaj pride ljubezen,
S sladkó svojo pšico,
S prijazno desnico
Jo v serce ji dá.

Tak sveta Devica,
Medlí od ljubezni,
V tej sladki bolezni
Življenje končá.

Presveta dušica
Od zemlje se vzdigne,
Sam Sin ji pomigne,
V nebo jo peljá.

V nebesih Marija
Se razveseljuješ,
Na desni kraljuješ
Zdaj Sina svoj'ga.

Nebeška kraljica!
Oh prosi tam zame,
De m' v sercu se vname
Ljubezen sladká.

b) Različne pesmi Marii na čast.

Češena si Marija.

I.

Ko v jasnem pasu primiglja
Nam zvezdica daničica,
Se sliši milo že zvonjenje,
Marii čast in počesčenje;
In z zlato zarjo vse častí:
Češčena si, Marija, ti!

Ko više sije solnce že,
Vzdiguje se, čez poldne gre,
Se sliši milo spet zvonjenje,
Marii čast in počesčenje;
Čez hrib in plan se oglasi:
Češčena si, Marija, ti!

In kedar solnce še ljubó
Nam za goró žarí slovó,
Se glasno sliši še zvonjenje,
Marii čast in počesčenje; —
V večernem hladu se glasí:
Česčena si, Marija, ti!

„Česčena si, Marija, ti!“
Naj se glasí do konca dní,
Naj vedno sliši se zvonjenje,
Marii čast in počesčenje;
Nebó in zemlja naj glasí:
Česčena si, Marija, ti!

II.

① Devica

Pomočnica

Bila si in boš nam ti.

Le sladkosti

In blagosti

Tvoja roka nam delí.

Ko cveteča
In dišeča
Si Marija rožica;
Sem iz raja
Svet'ga kraja
Diješ cvetje upanja.

Ko danica
Tolažnica
V temni noči siješ nam.
Mati mila
Vedno bila
Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih
In britkostih
Rada nam pomagaš ti.
Pri skušnjavah
In težavah
Pomočnica vselej si.

Čast Marije
Naj razlije
Se po svetu krog in krog.

Njo častimo
In prosimo
Pomočnico vseh nadlog.

Ljuba Mati
V zarji zlati
Nam prisijaj zadnji dan.
Boš prosila
Govorila, —
Srečno bode tek dognan.

III.

© Marija, bod' češena!
Polna milosti dobrot,
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s tabo, tvoj Gospod!

Žegnana si med ženami,
Žegnan tvoj presveti sad!
Jezus Kristus, sam Bog z nami,
Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja mati
Za nas grešnike Boga,
Da nam njega da spoznati
In ljubiti iz serca.

Grešnim milost spokorjenja
Sprosi nam Marija zdaj;
Uro póllednjo življenja
Sprosi nam nebeški raj.

Ljubezen do Marije.

I.

Veš, o Marija!
Moje veselje,
Veš moje želje?
Ljubil bi te;
Zmiraj pri tebi
Hotel bi stati,
Ljubljena mati,
Zverzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,

Moja kraljica!

Sladka Devica!

Da ti podam?

Druzega nimam,

Prosim pohlevno,

Vzem' serce revno,

Rad ti ga dam!

Pa ti, kraljica!

Si ga že vzela

In si ga vnela,

Za te gori!

Mati preblaga!

Ti ga ohrani,

Hudemu brani,

Reši ga tí!

II.

Glas iz serca poženimo,

Mater božjo poslavit,

Da pustí nam, jo prosimo,

Jo priserčno počastit;

Ona je nebes Kraljica,
Ona naša pomočnica.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' češena, Dvica ti!

Je prišla, za nas rojena,
Lepšat in osrečit svet,
Kakor líl'ja zasajena,
Lepšal jo je dviški cvet.
Je živela le v samoti,
Le v ponižnosti, tihoti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Z božjo milostjo navdana
Polna od Boga dobrot,
Mati božja bila zbrana,
In veselje nas sirot.
Jezusa nam je rodila,
Nam zveličanje dobila.
Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušaj zdaj, Marija!
Mile prošnje nas otrok,
Nas zatira hudobija,
O, poslušaj ti naš jok:

Daj Boga za nas prositi,
Vselej te žel'mo častiti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

III.

Tisočkrat te verni ljud pozdravlja
O premila mati Jezusa!
Sveto se nebó s teboj poslavlja,
Tebi vklanja moč vsega svetá;
Ti za Bogom večnim naj pervejši,
Tebi čast in hvalo naj prednejši
Angeli, svetniki pojejo,
Te kraljico imenujejo.

Pridi nam v pomoč, o mati naša!
Z vročim srcem prosimo te vsi;
Ti edina si uteha naša.
Nad teboj po Bogu boljše ni;
Naj te s hvalospevom počastimo,
Naj imé ti sveto poslavimo,
Kakor tebi grè, nebeški kras,
Bomo te hvalili vsaki čas.

Stvarnik veliki nebes in zemlje,
V tebi si staniše preskerbí,
Ko nasé človeštvo revno jemlje,
V čisto se teló ti položí:
Jezus Kristus, božji Sin od veka
Vzel slabosti britke je človeka,
In na križu grenko je umerl
In življenje večno nam odperl.

Ti na Sionu si uterjéna,
V posvečenem mestu zdaj živiš;
Predno si bila na svet rojéna,
Že spoštljivo v narodu sloviš.
Vživaš zdaj v veselji in radosti
Svete ti pripravljene blagosti
Vekomaj od Boga večnega,
Oča, Sina, Duha svetega.

Zdrava shramba božja naj slavnejši,
Zdrava bod' gospá brez madeža!
Ti si tempelj božji naj čistejši,
Ti od večnosti si zvoljena.
Ti nad solnce, mesec si svetlejši,
Ti gospá si lepa, naj svetejši;

Vrata si nebeška slavljená,
In gospá mogočna angeljská.

Kdo bi mogel vse te slave tvoje
Tu na zemlji zdaj popisati,
Ki tvoj Sin je iz ljubezni svoje
Hotel ti v nebesih skazati!
Naj pojó ti hvalo vsi rodovi,
Vsi slavé adamovi sinovi:
Vendar to bi nič še ne bilo,
Kar bi tebi se spodobilo.

Sprosi vero, upanje, ljubezen,
Da v kreposti ne omagamo;
Vojsko nam odverni in bolezen,
Da življenje srečno polnimo!
Ko pokliče nas sodnik pravični,
Da pustímo revni svet, krivični,
In življenja naš'ga sodi čas:
Takrat, mati, ne zapusti nas!

Angelji nebeški in svetniki,
Poprosite vi Bogá za nas,
Da ga naši prav časté jeziki;
Ne pozabite nikar na nas,

Da veselje z vami bi vživali,
Bogu in Mariji čast dajali,
Da po tem življenji časnem tam
Bi svetila srečna večnost nam.

Marije Device pesem.

(„Magnificat“).

Večnega Gospod Bogá
Moja duša povikšuje,
Vse veselje v njem imá,
Ki me večno osrečuje;
V revno deklo se ozre
Blagroval bo ves svet me.

Njega milost in svetost
Je veliko mi storila,
Vsegamogočnost in modrost
Me je ubogo počastila.
Njega milost vsi dobé,
Kterikol' ga prav časté.

Bog mogočni vse krotí,
Ktere hud napuh navdaja,
Jemlje sedež jim časti
In pohlevne nanj posaja.
Ubogim da dobrot od več
Bogat gre pa prazen preč.

Izraela je sprejel
Ki ga je neskončno ljubil,
Spolnovati je začel,
Kar je nekdej bil obljudil.
Da bo srečen ves, povsod
Abraham in njegov rod.

Marija naša mati.

Marija preblaga!
Prečista in draga!
Vse duše vedó,
Da matere slajše
Nikoli ni b'lo.

O mati presveta!
Hči svet'ga Očeta,
Vse milosti vir,
Mi upanje daješ,
Veselje in mir.

O mati Devica!
Nebeška kraljica!
Kdo te je častil,
Da b' vendar pri tebi
Uslišan ne bil?

O mat' ljubeznjiva
Najbolj dobrotljiva!
Ti prosi za mé,
Da bodem te ljubil,
In gorel za té.

Mogočna si, mati,
Bog nič ti ne krati,
Kar hočeš, storiš,
Ti da, kar ga prosiš,
Ti da, kar želiš.

O mati ljubezni!
Ozdravi bolezní
Ti moj'ga serca,
Da začnem ljubiti,
Preljub'ga Bogá.

Marija ljuba mati.

© Marija, naša mati,
Tebe ljubi celi svet;
Vse želi ti čast dajati,
Kar želi in zna umet'.
Angeli v nebeški službi,
Pozdrav tebi pojejo,
In svetniki v tvoji družbi
Vekomaj veseli so.

Zvezde mično se verstijo,
Spleta ven'c ti njih tečaj,
Svitlo slavo ti množijo;
Zemlji ti je podnožaj,

Solnce, mesec v tebe zreta,
V te obrača ji nebó,
Tebi streči poželeta,
In služiti ti zvestó.

Tu na zemlji rož'ce lepe
Se ozirajo v meglé,
Nas ljudi od grehov slepe
Zavračujejo na té.
O ti, hladno serce moje!
Kaj te vklepa, moti mar?
Da ne ljubiš mater' svoje —
Bolj ko vso minljivo stvar.

Oh raztergaj vsa vezala,
Serčno zemlje prah otres'!
Duša moja! boš li spala?
Vstani, vstani že zares!
Sproži, kar te v dušo gine,
Vzdigni in zaženi glas,
Ko zvonovi z bele line,
Poj Marii vsaki čas.

Maríi, moji materi.

© Marija, moja mati!

Ti kraljica angelska,
Nič ni treba se mi bati,
Tvoja roka me pelja! —
Kedar satan spone kuje,
V mreže svoje me loví,
Se hinavsko prilizuje,
Vidi tebe, — in beží.

Gerda kača me ovija,
C'lo v samoto gre z menoj,
Ko pa zdihnjem: o Marija!
Hitro steče pred teboj.
C'lo v svetosti se privije,
Ino žvižga grešni žar,
Sliši pa ime Marije,
Mora bežat' gerda stvar.

Kedarkoli se vzdiguje,
Svoje zanke stavi mi,
Me v pregreho zapeljuje,
Zapodiš ga, mati, tí;

Pšice njemu ti zdrobila,
Vso moč njemu vzela si,
Si na glavo mu stopila,
Da ne more škodvati.

Marija moja misel.

Ko zarja zjutraj se razgrinja,
Si moja misel ti, Marija;
Podoba tvoja pred očmi,
Mi vedno miljena stoji.

Če skuša moč me zapeljiva,
Si misel moja tí, Marija;
Obraz megléni mi vedriš,
V terpljenji me ne zapustiš.

Ko moč po zemlji se razširja,
Si moja misel ti, Marija,
Brez misli na te ne zaspím,
Brez misli v té se ne zbudím.

In ko bo zadnja ura bila,
Boš misel moja ti, Marija;
Močí ko bodo mi pošle,
Ozéral bom še v tebe sè!

Marija zarja.

Prelepo kakor zarja mila,
Marija, si nam prisvetila,
Odperla nam prezlati dan.
Po tebi se nam je zjasnilo,
Nebeško solnce prisvetilo,
In svet bil ves oblagrovan.

Tvoj žar premili, o Marija!
Naj v serca naša se razlija,
Življenja naj svetlí nam pot!
In srečno bomo potovali,
In srečno bomó dokončali,
Dosegli venec vseh dobrot.

Marija naše upanje.

© upanje mi lepo!
Vse moje zaželenje,
Ti moje si življenje,
Moj mir, Marija, ti.

Če te, Marija, kličem,
Al če se spomnim na te,
Sladkost veselje za te,
Prevzame mi sercé.

Če kdaj težavna misel,
Serce v grenkost pobije,
Samó imé Marije,
Prežene vso britkost.

Na morji t'ga življenja,
Si zvezda meni mila,
Ki bó moj čoln vodila,
Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plaščem,
Preljuba moja mati!
Želim jez prebivati,
Umreti tud' pod njim.

Če srečen, o Marija!
Vmerjèm v ljubezni tvoji;
O blagor duši moji!
V nebesa pohitim.

Z zvezmi ljubezni svete
Mi tí serce ukleni,
Tvoj suženj, blagor meni!
Bom tebi zvest ostal.

Saj to sercé, Marija!
Od zdaj ni nič več moje
Bogú ga daj, je tvoje,
Ga nočem več nazaj.

Marii.

I.

Marija! vir si nam veselja,
Zakaj bi serčno ti ne peli,
Častiti prav ne hrepeneli,
Ko peti nas navdaja želja.

Marija! ti si ljubeznjiva,
Zakaj bi tebe ne ljubili,
Sladkosti tvojih bi ne pili,
Obraz ko tvoj se nam odkriva.

Marija! ti si sladko mila,
Zakaj bi k tebi ne hiteli,
Pomoči tvoje ne želeli,
Ko tare nas življenja sila.

II.

① Devica, bod' češčena,
Ti kraljica vseh nebes!
Ti si vsem nam vir življenja,
Ti si sladka, mila res,
Svit bliščobe te obdaja,
Solčno sije tvoj obraz,
Vsa lepota svet'ga raja,
Služi tebi vsaki čas.

Vendar tvoj obraz je mili,
Mile tvoje so oči; —

Vse, kar tebe bi prosili,
Nas poslušaj mati ti!
Si ponižna in premila,
Si nam dobra vsaki čas,
Si nam mati, kot si bila
Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
Glej nas revne grešnike,
Da od zlega, prôš', in zmote,
Ljubi Jezus reši vse!
In ko enkrat že nagnilo
Se življenje naše bo,
Takrat k nam ozri se milo,
Spremi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč'mo biti,
Te ljubiti vsaki čas,
Zmiraj hoč'mo te častiti,
Peti slavo ti na glas:
O Devica, bod' češčena!
Bod' češčena vekomej,
Taka mati ni nobena,
Kot si bila ti vselej.

Lepota Marije.

Zapojte jeziki,
Vse zemlje sladkó,
Vsi božji svetniki
In celo nebó:
O lepa Marija!
Vsa lepa si res,
Lepot lepotija
Si lepih nebes.

Na sijonski gori
Se vtrinjaš svitlo,
Vsi angelski kori
Ti slavo pojo:
Od tebe Devica!
Ni lepše stvari,
Za Bogom kraljica,
Najlepši si tí.

Salva Regina.

Češčena bodi, o kraljica,
Nebes in zemlje ti gospá!
Mogočna, usmiljena Devica,
Vsa čista in brez madeža!
Marija k tebi uboge reve,
Mi zapuščeni upijemo,
Objokani otroci Eve,
V dolini solz zdihujemo.

Češčena bod' presveta mati,
O mati božje milosti!
Tako te smemo imen'vati,
Ker porodnica božja si.

Češčeno — naše bod' življenje!
Življenje, počastimo te,
Častiti tebi to češčenje,
Ko mater' Jezusovi gre.

Češčena bodi brez števila,
Velikrat naša ti sladkost!

Češčena pomočnica mila
In upanje v naši slabost'!

Oči prijazne v nas obrni,
O sladka in dobrotljiva!
Prihodnje zlege nam odverni,
Po smert' pokaži nam Jezusa.

Bodi češčena.

Bod' češčena, mati sveta,
Ti brez madeža spočeta,
(Ti nebeške slave kras:)
Bod' češčena večni čas.
Sliši ljudstvo, ktero k tebi vpije,
O Marija, o Marija,
Prosi, prosi, ti za nas,
O Marija.

O poglej na tvoje sine,
Ki nesó ti serca v dar,
(Cvetje ko lepota zgine),
Le serc gorí še žar.

O poglej nas milostno,
Vzemi nas pod svoj'ga varstva krilo,
O Devica. d'vic kraljica,
Prosi, pros' za nas,
O Marija, o Marija, itd.

Slava Marií, naši materi. I.

Tebi, Marija, o mati premila,
Rad bi jez pesmico novo zapel,
Rad bi razlil ti vsa serčna čutila,
Revež ne vem le, kako bi začel! —
Veš, o Marija, kako čem začeti?
Šel bom na griček, in tam bom začel:
„Slava Marií, oj slava prelepi!“
Tak, o Marija, bom tebi zapel.

Klical bom tamkej, na griči krog sebe,
Klical bom brate, naj z mano pojó;
Klical bom sestre, naj slavijo tebe,
Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj tebe častijo,
Voda v potoku naj tebi šumljá,
Tički preljubi naj ti žvergolíjo,
Vetrec po gozdu naj tebi pihljá.

Hribje, planine, gorice, doline,
Travniki, logi, široko polje,
Gozdi, ravnine in sterme meline,
Vsi naj te z mano, o mati, časté.
Naj se razlega po silni daljavi,
Naj se odmeva in vedno glasi,
Krog in okrog v obnebni višavi,
„Slava Marii, naj večno doní.“

Slava Marii, naši materi. II.

Tebe, Marija, želim poslaviti,
Šopek cvetlični prinesem ti v dar,
Sklenil sem, zvesto te vselej ljubiti,
O ne zaverzi darilca nikar.
Zgornji veršiček je liljin cvet beli,
Čistega serca podoba naj bo,

Čistost darujem na duši ti celi,
Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
Lepa podoba ponižnosti je;
S srcem ponižnim, kot ti si kazala,
Tako obljubim posnemati te!
Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
V šopku tak svitlo nasproti migljá;
Tako naj klije ljubezen goreča,
K tebi, o mati, iz moj'ga serca.

Vse, kar premorem, darujem veselo
Tebi, ki mati vse milosti si,
Oh, kako rado pač serce bi pelo
Slavo ti večno iz cele moči!
V sreči, nesreči in britki težavi,
Tebe, o mati, bom zmiraj častil;
Upam pa tudi, da v rajski bliščavi
S tabo tam gori se bom veselil.

Slava Maríi, prečisti Devici. III.

Slava Maríi, prečisti Devici!

Slavo ji pojmo veselo mi vsi!

Slava v nebesih mogočni kraljici,
Slava po zemlji naj glasno doní!

Angelski kori Marijo slavite,
Slavo ji pojte iz cele močí!

Slavo vse trume svetnikov ženite!
V svetih nebesih naj slava doní!

Slavo ji pojte nedolžne device!

Slava nji, ki je Devica devic!

Slavo ji pojte mladenčev dušice,
Njej, ki je varhinja vaših dušic;
Slavo ji pojte vi starčeki sivi!

Ki je varvála vas mnogih nadlog,
B'la pomočnica vam vselej je v sili,
Je spremenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, o vsi zaženimo,

Kdor le premore, naj vzdigne svoj glas;
Združeni v petji Marijo častimo,
„Slava“ zapojmo Maríi na glas:

Slava, Marija, o mati premila!

Slava naj tebi na večno doní!

D'vica ti Jezusa si nam rodila;

Slava zato naj se tebi glasí!

Slava Marije. IV.

Najbolj blaga, mila, draga

Si Marija, D'vica tí,

In čistejše in svetejše

Ni biló nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje,

Je zgolj milost in sladkost,

Ni človeško, je nebeško,

Zmaga angelsko svetost.

Dopadljive, ljubeznjive

Zvezde, oči tvoje so;

Kakor pšice, vse sladčice,

Naša serca ranijo.

Perle drage, ljube blage,
Tvoje svete so roke
Polne gnade, ktere rade
In obilno nam delé.

Ti Devica si kraljica,
Cele zemlje, vseh nebes;
Pa ponižáš in približáš,
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
Tudi mojim se očém?
Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
Da s teboj te gledat grém.

Brez števila duš rešila
Si sovražniku iz rok,
Pridi k meni in me deni
V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
K' nam je tako mater zbral,
Ga ljubimo, ga molimo,
K' je vso čast Marii dal.

Živi, živi! vpijmo: živi!
V sercih nam Marin' imé!
Hvalo vedno, hvalo vredno
Jezusu zvesto sercé.

Marijo hvalite.

Marijo hvalite
Vsi verni jeziki,
Na nebu svetniki
Ji hvalo glasite!
Hvalite Marijo
Hvalite, hvalite;
Hvalite Marijo
Hvalite!

Marija cvetlica,
Si lil'ja prebela,
Vsa serca si vnela,
K' si božja rodnica.

Uklanja na nebi,
Marija predraga!
Luč lunina blaga
In solnce se tebi.

Ti sebi v slavo,
Zastarani kači
In njeni zvijači
Zaterla si glavo.

Ti D'vica prečista
Preblaga rodila
In milo hranila
Si nam Jezu-Krista.

Kraljuj, o češčena!
Ki v angelskih glasih
V vseh krajih in časih,
Si péta, blagrena.

Nebó ti je dalo
Vseh milost dražčice,
Pletejo zvezdice
Ti krono prezalo.

O božja mati,
O rožica skrivna,
Svet' raj, milostivna!
Nam sprosi vživati.

Čast Marije.

I.

© Marija! lepši cvet!
Ko je kdaj imel ga svet,
Izmed vseh Devic si zbrana,
Mati milosti nam dana,
Da pred Jezusom stojiš,
Grešnikom pomoč deliš.

Sveta mati vseh dobrot!
Spomni se nas, revnih srot,
V sercu maternem nas nôsi,
In pred Bogom za nas prôsi:
On z veseljem vse stori,
Kar ga prosiš, mati, ti!

Nam pomoč, Marija, daj
Da poboljšamo se zdaj,
Prôsi božjega sodnika
Njega milost je velika,
Da nam on odpustil bo,
Storil milostno sodbó.

Grešnik! grehe objokuj,
Vredno zanje zadostuj;
Če se bomo spokorili,
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija zadnji čas,
Milost sklicala nad nas.

II.

Duša moja! pesem tvoja
Čast Marije razglasuj;
Nje godove, gnad darove
Vsa pobožna posvečuj.

Prav prevdari v božji stvari
Njeno čudno visokost;
Porodnico in Devico
Hval' posodo vseh skrivnost.

Njej se zrôči v grehov nôči,
Da te ona razsvetlí;
Da te varje, in viharje
Strast hudobnih umirí.
Ona mila odklenila
Je zaklade vseh dobrot,
Ta danica, zvezd kraljica
Razsvetlí v nebesa pot.

Svete zmage, D'vice blage
Čast prepevaj, jezik moj!
Vse zvijače hude kače
Je razterla pod seboj.
Ne prenehaj, se ne vpehaj
Hvalit vseh nebes gospé;
Nje dobrote za nas srote
Razglasuj do kon'c zemlje.

Oznanujte, povikšujte
Vsi počutki njeno čast,

Razglasite prečastite
Božje matere oblast.
Kolikor hoče, kar mogoče
Naj bi kdo zvestó začel;
Vender vedno dosti vredno
Njej ne bode hvale pel.

Vsi častite, vsi hvalite
Mater božjo, čisto stvar;
Nje svetosti, visokosti
Ne presežete nikdar.
Toraj pojmo, ne obstojmo,
Povzdigujmo slednji čas
Čast Marije, da razlije
Svoje milosti nad nas.

Nje življenje podučenje,
Razsvetljenje nam delí,
Krivovere in razdere
Nekeršanske razpodí.
Ko cvetice te Device
Dela cerkev lepšajo;
Skoz nje zglede in besede,
Milost verni uživajo.

Eva bila zaklenila
Z grehom vrata v paradiž;
Pa Marije Sin omije
Nas skoz svoj presveti križ.
Zavolj Eve, nas je reve,
Pogubljenje čakalo;
Skoz Marijo vsi dobijo
Pot v nebo odklenjeno.

Ljubeznjiva in častljiva
Je Marija vselej nam,
Njo častiti in prositi
Je potrebno grešnikom,
Da prosila, govorila
Tam pred tronom božjim bo,
Da po smerti v raj odperti
K Bogu pridemo za njó.

Ljubezen do Marije.

Tisto gospó in devico jez ljubim,
Ktere serce je v ljubezni goreče,
Ljubi vse duše po njej hrepeneče,
Dasi nevredne, jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona kraljica,
Vendar se milostljivo približuje
Vsacemu, kateri v ljubezni zdihuje,
Njeno nebeško lepoto častí.

Ta tako lepa in čista Devica,
Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
Zvolil si mater in hčer in nevesto,
Ta mi je vnela in vzela serce.

O da bi mogel jez kdaj doživeti,
Da bi Marijo vsa serca ljubile,
Slišati, da bi vse trume častile
Sveto in sladko Mariin' imé.

Da bi se pela po zemlje pokrajnah
Razlegajoč se vseh serc harmonija,
Živi, oj živi, Devica Marija!

Živi tud' Jezus, k' jo ljubi takó.

Joče naj druge ljubezni, kdor hoče,
Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,
Moja ljubezen, k' serce mi jo voli,
To je Marija, k' jo ljubi tud' Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
Roparca serc moja sladka! in vzemi
Moje serce mi iz pers, in ga vnemi,
Da bo gorelo, medlelo za te.

Vzemi ga s tistim plamenom ljubezni,
V katerem je tvoje do Bóga se vnelo,
Da bo tud' moje v tem ognji gorelo,
V večni ljubezni do moj'ga Bogá.

Daritev Marií.

Kaj v dar Marií ljubljeni prineseš,
Al nam otrokom njenim nič ni mar?
Cvetličic venček saj ji dajmo splesti,
In ne pozabimo jo častit' nikdar!

Saj majhnega darú je tud' vesela,
Solzno dolino našo saj pozná,
Tud' majhnih čednost ven'c bo rada vzela,
Da pridejo le 'z vdanega serca.

Cvetličic, ki jih ona usadila
V gredice rahle nam otrokom še.
Pač nam je vender ktera lepa dozorila;
Al mar sta mraz in veter vzela vse?

Saj jim mati cerkev prilivala,
Podpiralo jih vedno je nebó;
Marija mati jim je rast dajala,
Pri Sinu, kjer premore sè prošnjó.

Pred njen oltar pobožno pokleknimo,
Darujmo jej serce in vse močí,
Gorečnosti v molitvi jo prosímo,
Naj ona nas Bogá iskat' učí.

Če ti Marija nam boš pot kazala,
Do ljub'ga Jezusa v nebeški raj,
Je temelj upa naš'ga terda skala,
Cvetela nam bo sreča vekomaj.

Skrivnostna roža.

Cvetlica zasajena
V večno zelenjad,
Ne cvete tak nobena,
Kar jih rodi spomlad.
Kdor tužen joka milo,
Koj potolažen je,
Če mu rosí hladilo
Ta rožica v serce.

In komur smertno rano
Meč vražni naredí,
Nazaj mu zdravje dano
Po tej je rožici.
Nebeška ta cvetlica
Vsem vernim znana je,
Brez madeža Devica,
Marija zove se.

Razsveti sladko cvetje
Pogostoma zemljo,
Bod' varno vsem zavetje
Ki v té zaupajo.

Svetost in mir donašaj,
Vsem vernim grešnikom,
Pa enkrat ne odlašaj
Svet' raj odpreti nam.

Palma.

© palma solnčna jasna,
O mirte mile cvet,
Cvetlica čudna krasna
Za jerihunski svet;
Naj tvoje nam dišave
Serc polnijo širjave.

V britkost vtopljená mati
Spod križa ne beží,
Še clo jo vidiš stati
Ko Sin največ terpi;
Daj s tabo nam terpeti
In grehom vsem odmreti.

O mati zveseljena
Bogata vseh rečí,

V nebesih spremenjena
Pri Jezusu živi;
O daj nam k tebi priti,
Se večno veseliti.

Majeva.

Že slavčki žvergolijo,
Se maj vesel zbudi;
Naj serca podarijo,
Kar lepi maj rodi.
Glej, rožic ti delimo,
Te vneti poslavimo,
Marija, Marija!

Devica ti premila,
Ne zverzi rožic teh,
Ki v venček je zložila,
Ljubezen nas je vseh.
O čuj! serce boleče,
V té kliče hrepeneče:
Marija, Marija!

Glej, cvetja ti podamo,
V zastavo bo za nas,
Za mater tebe 'mamo;
Nas brani vsaki čas!
Ti daj, da v tvojem krili
Ko lepi cvet bi bili,
Marija, Marija!

Odbrana vertnarica,
Za božji vert si tí,
Ohrani nas, Devica,
V nadlogah zdanjih dní.
Vseh zlegov vari svoje
Pod' senco brambe tvoje,
Marija, Marija!

Marija, vir dobrote
Nam rosi v dno serca,
Ti čista luč brez zmote,
Osveti nam duhá;
Naj Bog, ko gremo z zemlje,
V nebeški vert nas jemlje,
Marija, Marija!

Tam gor na rajski trati
Nebeški maj cvete,
Tam gor nam, sveta mati!
Pokaži milo se,
Da z venci lep'ga maja,
Ti pójemo sred raja,
Marija, Marija!

E.

Angel varh.

I.

Ko me novi dan zbudi,
Angel varh ti vse preženi,
Kar mi luč duhá mrači
Razsvetluj vsa pota meni;
Kaži mi Gospodov pot,
Vari me hudobe zmot.

Ti, ki v družbi angelov
Služiš, ljubiš rod človeški,
Nesi prošnjo grešnikov
Tje pred svetli tron nebeški;
Sprôsi tam pred Jezusom
Milost, spravo grešnikom.

Ko britkosti nas težé,
Ti krepčaj nas ljubeznjivo,
Budi, vnemaj nam sercé
V dobrem merzlo in tožljivo;
Omaguje slaba stvar,
Ne zapusti je nikar.

Terda serca omečuj,
Tajaj hudobij zmerzlino,
Kviško duše povikšuj,
Ki jih greh tiščí v globino.
Kviško kaži nam z roko,
Gôr nagibaj nam oko.

Brani nas z močno roko,
Satanovo moč potlači,
Zmagaj svet, zatri mesó
Da nam slabih serc ne spači.

Veden tvoj življenja čas,
Angel božji, vari nas!

Hlapca lenega strahuj,
Mu hudobno voljo krati,
Svári ga in napeljuj
Zasluženja si nabрати;
Da, ko bode tek končan,
Pride zanj plačila dan.

Sveti angel, vari nas,
V zadnji vojski najbolj hudi,
Da ločenja zadnji čas
S tabo pojde varvan'c tudi,
Tje skoz sodbo usmiljeno
Uživat luč nezmerjeno.

II.

Angel božji, ki me vodiš,
Da se sam ne pogubim
Ki zvesto pred mano hodiš,
Tebi se priporočim!

Tebe mi je Bog odločil,
Tebi moja duša zročil.
Angel varh, prijatel moj!
Vselej mi na strani stoj!

O prijatel moj nebeški!
Meni varh mogočen dan,
Da v nezmožnosti človeški
Nisem v hudo zapeljan.
Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave!
Angel varh, prijatel moj!
Slabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
Z grehom ranjena medlí,
Jo hudič končati skuša,
In ji večno smert želí;
Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.
Angel varh, prijatel moj!
Grešnemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti,
Kakor Jezus zapové;

Njega voljo dopolniti,
Njemu vdati vse sercé;
Da se vedno posvečujem,
Vedno k Bogu približujem.
Angel varh, prijatel moj!
Mlačnemu na strani stoj!

Ko približa se ločenje,
Zadnje vojske huda noč,
Preden sklenem to življenje,
Bod' mi bramba in pomoč!
Zrôči me odrešeniku,
Meni milemu sodniku.
Angel varh, prijatel moj!
V smerti mi na strani stoj!

F.

Sveti Alojzi.

I.

Prelepa lilija cvete
Iz sam'ga svet'ga raja
In duh čistosti angelske
To lilijo obdaja.
Kdo krasne cvetke ne pozná
Alojzija mladenča?
Nedolžnost in pokora ga
Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju
Častivnico zapeti,
Njemu, v telesu angelu,
Vso hvalo prizadeti.
Alojzi, ti deviški cvet!
Nedolžnost si ohranil,
O bodi ti razgled nam svet,
Ki nas bo greha branil.

Ti v sveti sramožljivosti
Si bal se sence greha,
Ogibal se nevarnosti
Nečimernega smeha.
Mi pa veselje ljubimo
Nevarne kratkočase
V nevarnost se podajamo,
Slabi pozab'mo nase.

Do usmiljenéga Jezusa
Ti je serce gorelo,
Marija ti je mati b'la.
Posvetno teb' merzelo.
Nam pa le serce poželi
Veselje tega sveta,
Ljubezen sveto v nas morí,
V pregrehe nas zapleta.

Alojzi, ti se pokoril,
Počutkov moč podéral,
Si molil rad, in se moril,
Skušnjave s tem zateral.
Mi grešniki pa pasemo
Pregrešno truplo svoje,

Naj nam pomoč premage bo
Razgled pokore tvoje.

Naj se hudobni svet jezí,
Sovraži, zapeljava,
Le bodi, o Alojzi, ti
Nam luč in steza prava.
Alojzi, ti naš vojvoda
Pred nami limbar nôsi,
Usmiljenega Jezusa
Nam ti pomoč izprosi.

Naj se s teboj vojskujemo,
V nedolžnosti živimo;
Da srečno svet premagamo,
Se s tabo veselimo;
Da bomo pri Marii tam
V nebesih vsi veseli;
Hodili vsi za Jagnjetom
In nov● pesem peli.

II.

Alojzi! sveti cvet mladosti,
Izgled prelepi nam si ti!
Poslušaj pazno nauk svetosti,
Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila,
Pri knežjih starših bil domá,
Blišoba svetna ni motila
Na ptujih dvorih ti sercá.

Nedolžni zvoliš si devištvo,
Ak tudi čast odmen je tvoj,
Zamenjaš, daš jo za meništvo —
Dobiš da rajski venec svoj.

Te angela mirú častijo
Pobožna serca krog in krog
Življenja tvoj'ga veselijo
Ljudje se, angeli in Bog.

Med mnihi hočeš zadnji biti,
Ak tudi ljubček si Bogá:
Bolnikom še hitiš služiti,
Ko sam se čutiš bolnega.

Učiš pobožno vse živeti
Nam zgled daješ, ko tud' terpiš,
Terpljenje ti je dar presveti,
In smert tak serčno si želiš.

„Nocoj, nocoj, mladenči,“ praviš,
„Nocoj zapustil vas že bom,“
In zdihneš: „Jezus!“ — in prestaviš
Se preserčno v rajski dom.

III.

Začudite se, nebesa
Prahu umerjočemu,
V glorji čistega telesa
Angelu nebeškemu!
On v besedi, misli, deli
Je podoba čistosti;
Čistejše bi ne živeli
V prahu trupla angeli.

Limbar beli solnce vneti,
Kralj cvetličja je vsega;

Vendar mir v obličji sveti
Lepši je Alojzija!
Čiste misli in živetje,
D'viška tud' bojazljivost,
Zemlje so najlepše cvetje
So nebeščanov sladkost.

Kaj pomenijo te rane,
Kaj rudeča rožna krí,
Oh, ljubezni lej neznane!
Dete mlado pokorí
Se za grehe, ki storilo
Jih še nikdar ni biló;
Truplo deva v sužno silo,
Tepe z lastno ga rokó.

Šale prazne popustite,
Kaj vam lišp je mar svetá,
Nad Alojzjem se čudite,
On gorí le za Bogá!
Lej, pogumno verže krone,
In škerljat kraljevi v prah;
Mu obeta boljše trone
V družbi svetih božjih to.

IV.

Sercé v nebesa povzdignimo,
Svetnika da najlepšega,
Alojzija vsi počastimo,
Hvalimo ž njim Zveličarja.
Alojzi! k tebi pribež'mo,
In svoja serca ti damo.
Alojzi naš! Alojzi naš!
Ko zvezda v raj' se lesketaš.

Sam Bog je tebe si izvolil
Bil njemu ves si posvečen,
Gnjus greha te nikol' ni ranil,
Bil s čistostjo si obdeljen.
Alojzi k tebi pribež'mo,
In svoja serca ti damo.
Alojzi naš! Alojzi naš!
Ko zvezda v raj' se lesketaš.

V.

Alojzi! milost mi zadôbi,
Rejenca svoj'ga usmili se,
Ne pusti v roke me hudôbi,
Po stezi sveti vodi me.
Po tvojem zgledu čem živeti,
Svet zanič'vati zanaprej,
Zročiti božji roki sveti,
V lastnino se na vekomaj.

Za grehe čem se pokoriti,
Da zbrisal dolžno pismo bom,
Solzé kesanja hočem liti,
Da pridem tje v nebeški dom.
Sercé moj' do Marije vname
Se in do njenega Sinú,
Alojzi! ti pa prosi zame
In priporoči me Bogú.

Alojzi! tvoja blaga roka
Blagosloví naj družbo to,

Po čednosti stezi otroka
Naj varno vodi in zvesto.
O ti na zemlji nas pospéšaj,
Da bližamo se nebu vsi,
Zvesto posnemamo te zmiraj
In umerjemo kakor tí.

G.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogú!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!

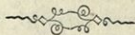
Kolka je ljubezen tvoja!
V grehe bil sem zakopan,
Revna b'la je duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes

Se poniža brat nam biti;
Nam živí in nam vmerje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešnja krí
Nas očisti vse ljudi.

Svoje ljudstvo srečno stor'
Zdaj in vselej nas obvari;
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvári;
Hvalo bomo peli ti
Tukaj in v večnosti.

Milostiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj, da stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
Da ne boš zaverigel nas.

O b r e d,

po katerem na pomoč kličemo
svetega Duhá.

(N. pr. v začetku šolskega leta, duhovnih vaj.)

Mašnik *iz binkoštné pesmi*
zapoje verstico: „Veni sancte Spi-
ritus,“ *potem moli pesem:* „Veni
creator Spiritus.“

Pevci *med tem pojó ali la-
tinsko to pesem ali slovensko:*
Prid', sveti Duh! *glej stran 339.*

Ko pevci odpojó, zapôje

Mašnik: *Emmitte Spiritum*
tuum, et creabuntur.

Pevci *odpojó:* „Et renova-
bis faciem terræ.

Mašnik: *Oremus: Deus, qui*
corda fidelium sancti Spiritus illu-

stratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum Jesum Christum, filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

Pevci: Amen.

O b r e d

pri očitni zahvali za prejete
dobrote.

(N. pr. konec šolskega leta, duhovnih vaj).

Mašnik iz zahvalne pesmi
zapôje *pervo verstico*: „Te Deum
laudamus,“ *potem daljne moli.*

Pevci *pojó ali latinsko to*

pesem, ali pa slovensko zahvalnico: „Hvala bod' Gospod Bogú“
glej stran 445.

Ko pevci izpojô, zapôje

Mašnik: Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu. (*O velikonočnem času še pristavi: Alleluja*).

Pevci: Laudemus et superexaltemus eum in sæcula. (*O velikonočnem času se pristavi še: Alleluja*).

Mašnik: Domine exaudi orationem meam.

Pevci: Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik: Dominus vobiscum.

Pevci: Et cum Spiritu tuo.

Mašnik: Oremus: Deus, cujus misericordiæ non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus: piissimæ majestati tuæ pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exoran-

tes; ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad præmia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum.

Pevci: Amen.

Mašnik: Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

Pevci: Amen.

Odpevki

petim lavretanskim litanijam.

1.

Oh ti, Marija sladko imé!
K tebi zdihuje moje sercé.
Roža duhovna — milosti polna!
Prôsi Marija, za grešnike vse.

2.

Sveta mati božja, prosi Bogá za nas!
Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!
Le prosi, le prosi, Marija, za nas!

3.

Marija k tebi vboge reve,
Mi zapuščeni vpijemo,
Objokani otroci Eve
V dolini solz zdihujemo.

K a z a l o.

I. Molitevni del.

	Stran.
Jutranja molitev	5
Molitev pred podukom	17
Dobri nameni	19
Večerna molitev	22
Nektere misli, kedar ne moreš spati . . .	33
Sveta maša od presv. Trojice, kakor jo bere mašnik	35

Sv. pokora.

Kratek poduk o sv. pokori	70
Pripravljanje k spovedi	88
Izpraševanje vesti	90
Kes nad grehi	99
Terdni sklep	101
Pred spovedjo	102
Po spovedi	107
Po spovedi, kedar odveze ne dobiš . . .	110

Sv. obhajilo.

Kratek poduk o sv. obhajilu	113
Pred sv. obhajilom	117
Po sv. obhajilu	128
Ponavljjanje kerstne obljube	133
Božje čednosti	136
Za žive starše	143
Za odmerle starše	143
Za vse žive kristjane	144
Za spreobrnjenje grešnikov	145
Za verne duše v vicah	146

Češčenje Matere božje.

Sveta maša, Materi božji na čast, zlasti o njenih praznikih	153
Lavretanske litanijske	170
Litanijske vseh svetnikov	179
Sv. Marka dan in prošnji ali križev teden	191

Praznik presv. rešnjega telesa.

Obred obhoda ali procesije	201
Štiri premišljevanja o presv. rešnjem telesu	222
Tri molitve do presv. rešnjega telesa	235
Rojstni in godovni dan	242
Ponavljjanje kerstne obljube	244
Volitev stanú	248

Kratko premišljevanje božjih popolnost.

1. Božja vsegamogočnost	253
2. Božja modrost	255
3. Božja svetost	256
4. Božja pravica	257
5. Božje odlašanje in usmiljenje	259
6. Božja resničnost	260
7. Božja zvestoba	261
8. Božja vsegapričujočnost	262
9. Božja vsegavednost	264
10. Božja večnost	265
11. Božja nespremenljivost	266
12. Božja previdnost	267

II. Pesemski del.

A.

Blagoslov s presv. rešnjim telesom.

1. Častimo te, živi kruh angelski	273
2. Nikdar nas ne zapusti	273
3. Tantum ergo sakramentum	274
4. Genitori genitoque	274

B.

Mašne pesmi.

1. Pred Bogom pokleknimo	275
2. Bog, pred tvojim veličastvom	279
3. Pred stolom tvoje milosti	283
4. Pred tabo na kolenih	287
5. Jezus male k sebi kliče	293
6. Tebe molit, Oče večni	297

Pred pridigo.

1. Živo verjem, terdno upam	302
2. V imenu Bogá Očeta	304

C.

O raznih cerkvenih časih.

1. Adventna: Vi, oblaki, ga rosite	306
2. „ Dopolni se oblube čas	308
Sveti večer: Kar je že dolgo želel svet	311
Sladko imé Jezus: Vsi ponižno pokleknimo	313
1. Postna: Daj mi Jezus, da žalujem	315
2. „ Tam na vertu oljske gore	318
3. „ Izveličar, daj zapeti	319
4. „ Glej, o grešnik, grehi tvoji	322
1. Velikonočna: Zveličar gre iz groba	326

2.	Velikonočna:	Vesel raduj kristjan se ti	327
3.	„	Jezus premagavec groba	329
4.	„	Zveličar naš je vstal iz groba	331
5.	„	Skalovje groba se raz- gane	333
6.	„	Sercé zapoj!	335
7.	„	Danica svetila	336
	Binkoštna:	Prid', sveti Duh	339
1.	Sv. rešnje teló:	Sion hvali rešenika .	340
2.	„	„ Pridi molit, o kristjan	342
3.	„	„ Sem, kristjani, prite- cite	343
4.	„	„ Cvetice ve, ki noč in dan cvetete	345
5.	„	„ Praznika svetega .	347
6.	„	„ Razumeti kdo je v stani	349
7.	„	„ Rešnje vidimo teló .	351
8.	„	„ Tukaj, duša se poni- žaj	353

Č.

Pred sv. obhajilom.

1.	So odperla se nebesa	354
2.	O, kam, Gospod	356
3.	Moj Zveličar, tebe vžiti	358
4.	Ljuba duša, zbudi se	359

5. O Jezus, o sladak spomin	362
6. Pridi, pridi božja mana	363

P o s v. o b h a j i l u.

1. Zdaj, o duša moja, pevaj	365
2. Serce, v milih čutih gori	366
3. Duša moja, poj veselje	367
4. Serce najljubeznivši	368

D.

Mariine pesmi.

a) O Mariġnih praznikih.

1. Čisto spočetje: Daj mi vredno poča-	
stiti	372
2. „ „ Med zvezdami zvez-	
dica sije	374
3. „ „ Ena zvezda prikazala	376
Sladko imé: Sladkó, sladkó imé . . .	378
1. O svečnici: O Marija, božja mati . .	380
2. „ Vse čistosti, Marija, cvet .	382
1. Vnebovzetje: Moj duh iz telesa . .	383
2. „ Zapijmo! častimo . .	385

b) Različne pesmi Marii na čast.

1. Ko v jasnem pasu primiglja	387

2. O Devica — Pomočnica	388
3. O Marija, bod' češena	390
4. Veš, o Marija	391
5. Glas iz serca poženimo	392
6. Tisočkrat te verni ljud pozdravlja . . .	394
7. Večnega Gospod Bogá	397
8. Marija preblaga — prečista in draga .	398
9. O Marija, naša mati	400
10. O Marija, moja mati	402
11. Ko zarja zjutraj se razgrinja	403
12. Prelepo kakor zarja mila	404
13. O upanje mi lepo	405
14. Marija, vir si nam veselja	406
15. O Devica, bod' češčena	407
16. Zapijte jeziki	409
17. Češčena bodi, o kraljica	410
18. Bod' češčena, mati sveta	411
19. Tebi, Marija, o mati premila	412
20. Tebe, Marija, želim poslaviti	413
21. Slava Marii, prečisti Devici	415
22. Najbolj blaga, mila, draga	416
23. Marija hvalite	418
24. O Marija, lepši cvet	420
25. Duša moja, pesem tvoja	421
26. Tisto gospó in devico jez ljubim . . .	425
27. Kaj v dar Marii ljubljene prinesiti . .	426
28. Cvetlica zasajena	428
29. O palma solnčna jasna	429
30. Že slavčki žvergolijo	430

E.

Angel varh.

1. Ko me novi dan zbudi	432
2. Angel božji, ki me vodiš	434

F.

Sveti Alojzi.

1. Prelepa lilija cvete	437
2. Alojzi! sveti cvet mladosti	440
3. Začudite se, nebesa	441
4. Sercé v nebesa povzdignimo	443
5. Alojzi! milost mi zadôbi	444

G.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogú	445

Obred, po katerem na pomoč kličemo sve-
tega Duhá	448
Obred pri očitni zahvali za prejete dobrote .	449
Odpevki petim lavretanskim litanijam . .	451

